309

விவேக போதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."——திருவள்ளுவர்

தொகுதி V } பரீதாபி௵ தைமீ : 1913-௵ பிப்ரவரிமீ { பகுதி 8

தேசகாலநிமித்தம் II

SPACE, TIME & CAUSATION

ஸுஷுப்தியில் காண்பான், காட்சி, காட்சிப் பொருள் ஆகிய திரிபுடியும் இருக்கின்றது என்றும், இதுதான் நிமித்தத்தின் ஸூக்ஷ்ம ரூபம் என்றும் இது நிலைத்திருப்பதால்தான் மறுபடி விழிப்பு ஏற்படு கின்றது என்றும் முன்னமே கூறியுள்ளோம். இந்த ஸூக்ஷ்ம நிமித்தத்திலிருந்து மறுபடி விழிப்பு வரும் விதத்தைச் சற்று ஆராய்வோம். ஸுஷுப்தியிலும் காண்பவன், முன்னிரண்டு அவஸ்தையிலும் காண்பா னாகவிருந்த, ஆத்மாவே. ஆனால் இவன் காண்பது, முன் அவஸ்தைகளிலிருந்த வஸ்துக்களின் இன்மையா கிய சூன்யத்தை. இதை தூங்கி விழித்தபின்பு நமக்குத் தோன்றும் "ஒன்றும் தெரியவில்லை" என்ற அனுபவம் நன்கு விளக்கும். கொஞ்சகாலம் ஸூஷுப்தியி லிரு ந்து தேஹ இந்திரிய மனங்கள் ஓய்வால் தேறிய பின்பு மனத்துடன் ஆத்மாஸம்பந்தப்பட அதில் அடங் கிக் கிடக்கும் எண்ணங்களை ஸ்வப்னரூபமாகக் காண் கிறான். இங்கும் ஆத்மா காண்பவன்தான். ஆனால் எண்ணங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வருவதால் இங்கு கால உணர்ச்சியும், முன்னிருந்த நிமித்த உணர்ச்சி இவைகள் ஸம்பந்தப்பட்டு திடப்பட்டும், உண்டாகி விடுகின்றன. பின்னர் தேஹேந்திரியங்களோடு ஸம்பந் தப்பட்டு விழிப்புக்குவருங்கால் ஒரேஸம்பவத்தை ஒரே காலத்தில் வேறாகக் காணவேண்டி வருதல் மூலமாக தேச உணர்ச்சியும் காலநிமித்த உணர்ச்சி திடப்பட்டும் உண்டாகிவிடுகின்றன. ஆகவே ஆத்மா காணும் பொருளாகச் சேஷிப்பதால் இதற்கேற்ப காணும் பொருள்களில் காட்சி ஒழுங்கு அதற்குப் புலப் பட அதனோடு எப்பொழுதும் கார்யகாரண ஸம் பந்தமாகிய நிமித்தம் இம்மூன்று அவஸ்தையிலும் ஸம் பந்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஸுஷுப்தியில் இந்த நிமித் தம் தேசகாலங்களை விட்டு தனித்திருப்பதாலும் விளங்கும் காட்சிப்பொருளின்மையாலும் ஸூக்ஷ்மமாக இருக்கின்றது. ஆகவே தேசகால நிமித்தங்கள் அந் தக்கரண பரிணாமங்களாயினும், நிமித்தம் தேசகாலங் களுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது. இதுபற்றியே ஸுஷுப்தி அவஸ்தையில் ஆத்மாவுக்கு உள்ள நிமித் தத்தைக் காரணசரீரம் என்றும், ஸ்வப்நத்திலுள்ள காலநிமித்த ஸம்பந்தத்தை ஸூக்ஷ்மசரீர மெனவும், ஜாக்ரதையில் உள்ள தேசகால நிமித்த ஸம்பந்தத்தை ஸ்தூலதேஹம் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு விஸ்தரிக்கப்பட்ட தேசகால நிமித்த ரூப மாயும் நிமித்தத்தை ஆதாரமாக உடையதாயும் உள்ள தற்கு மூல **அஞ்ஞானம்** என்று பெயர் கொடுக்கப்பட் டது. பெரியோர்கள் தேசகால நிமித்தாதீதமான ஒரு நிலையில் தேசகால வஸ்து பரிச்சேதமற்ற பொருளாக விருந்து தேறியிருப்பதால், ஆத்மா அறிபொருளாகிய தேசகால நிமித்த ஸம்பந்தமான காட்சிப் பொருளும் அல்ல ; அறிபடாப் பொருளாகிய தேசகால ஸம்பந்த மற்ற சூநியமும் அல்ல ; இந்த நிலைகளில் எல்லாம் அறியும்பொருளாக விருந்து உண்மையில் அறியும் பொ ருள் என்ற உபாதியுமற்ற அறிவு ஸ்வரூபமானதுவே என்று அனுபவித்து ஸுஷுப்தியிலுள்ள நிமித்தமும் பரம்பொருளுக்கு உபாதி, உண்மையானதல்ல என்று, வற்புறுத்துகின்றனர்.

ஆனால் தனிப்பொருளான ஆத்மாவுக்கு இந்த அஞ் ஞான ஸம்பந்தம் எப்பொழுது வந்தது என்ற கேள்வி நமக்குண்டாகும். இது உண்டானதும் நாம் தேசகால நிமித்தமாகிய அஞ்ஞானத்திற்கு உட்பட்டே இக் கேள்வி கேட்கவேண்டிவருவதால் கால ஸம்பந்தம் எப்பொழுது உண்டாயிற்று என்று பொருள்படும் நமது கேள்வி. இந்தகேள்விக்கே இடமில்லை என்பது உடனே விளங்கும். இந்த ஸம்பந்தம் அனாதி என்று கூறி நிறுத்திவிடவேண்டும். தேசகாலாதீதமான வஸ்து வுக்கு இந்தஸம்பந்தம் இல்லவேஇல்லை என்பது பெரி யோர் அனுபவம். அதற்கு இப்பொழுதும் இல்லை எப்பொழுதும் இல்லை, என்ற அனுபவம் நமக்கு வந்துவிட்டால், இப்பொழுது இருப்பதுபோலக் காண ப்படும் ஸம்பந்தம் இல்லாமலிருக்கிறது என்ற சாந்தம் நமக்கு வரும். மரணம் மூர்ச்சையாதி அவஸ்தைகளு டன் இந்த ஸம்பந்தப்படுத்தி இதை விவரிப்போம்.

விவேக போதினி

தொ. 5.] பரீதாபி௵ தைமீ [பகுதி 8

ஸ்ருஷ்டி விஷயம்

3. சாஸ்திரபுராண சிருஷ்டிகளின் பொருத்தம்

SASTRAIC & PURANIC CREATION RECONCILED

(Continued)

இப்படி நிஷ்டையால் சிருஷ்டி சக்தியை அடைந்து, பிரபஞ்சம் முன் கல்பத்தில் இருந்த மாதிரியை அறிந்துகொண்டு பிரம்மா முதலில் பஞ்ச அவித்தியைகளைச் சிருஷ்டித்தார். இதனால் திருப்தியடையாதவராய் மஹா ஸந்நியாஸிகளாகிய ஸனகாதி யோகிகளைப் பின்பு சிருஷ்டித்தார். இவர்கள் பிரம்மாவினது மானஸ புத்திரர்கள். அவித்தியைகளின் ஸ்வபாவமானது நான்கு மானஸ புத்திரர்களின் ஸ்வபாவத்திற்கு நேர் விரோதமாய் இருந்தது. முன்னையவற்றின் ஸ்வபாவம் அஞ்ஞானமே. பின்னவர்களின் ஸ்வபாவம் நிஷ்களங்கமான ஞானமே. ஸகல சாஸ்திரங்களிலும் அஞ்ஞானத்தை வயது முதிர்ந்த கிழவனாகவும், ஞானத்தைச் சிறிய வாலிபனாகவும் கொள்வதற்கு ஏற்பவே, இங்கும் அஞ்ஞானங்கள் முன்பு உண்டானவைகள் என்றும், ஸனகாதிகள் பின்புண்டானவர்கள் என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளாலே சிருஷ்டி விருத்தியாவது அஸாத்தியம்; ஏனெனில், முன்னையவை அறியாமை நிறைந்திருப்பதால் சிருஷ்டிக்கு வேண்டிய சக்தியை உடையனவாய் இருக்கமாட்டா, பின்னவர்களோ மஹாஞானிகளாய் இருப்பதால் ஸ்ருஷ்டி விஷயத்தில் தமது சக்திகளை உபயோகப்படுத்த மனமில்லாதவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆனால் இவ்விரண்டுவித சிருஷ்டியும், பின்னர் சிருஷ்டியாய் விருத்தியடைந்து வருவதற்கு அதிக அவசியம், ஏனெனில் அவித்தியா ஸம்பந்தமில்லாமற்போனால் சிருஷ்டி கர்த்தர்கள் சிருஷ்டிக்க இசையமாட்டார்கள்; ஸனகாதி யோகிகளைப்போன்ற மஹாத்மாக்கள் இல்லாவிடில் உற்பத்தியாகும் பிராணிகளுக்குப் பின்பற்றி நெறிதவறாது நடந்து உய்வதற்கு வேண்டிய மஹாத்மாக்கள் இல்லாமல்போய், அவர்கள் அதோகதியை அடைந்து அவஸ்தைப் படுவார்கள். இவைகளைப் பிரம்மா கடவுளின் தூண்டுதலால் ஸ்ருஷ்டித்தாரே ஒழிய, தாமாகவே செய்யவில்லை. கடவுள் இம்மாதிரி ஜீவாத்மாக்களின் உற்பத்திக்கும் விருத்திக்கும் உபயோகமாய் இருப்பதற்காகவே பிரம்மாவை இவ்விருவித சிருஷ்டிகளையும் செய்யும்படி தூண்டினார்.

இப்படி ஸனகாதிகளை ஸ்ருஷ்டி செய்தான பின்பும் தமது சிருஷ்டி விருத்தியாகாதது கண்டு, தாமே மரீசி முதலியவர்களைத் தமது அங்கங்களிலிருந்து பிரம்மா ஸ்ருஷ்டி செய்யத் தொடங்கினார். இந்நிலையில் பிரபஞ்சத்திலுள்ள ஸகலப் பிராணிகளது சரீரமும் பிரம்மாவின் சரீரத்தின் பாகமாதலால், பிரம்மா இக்காலத்தில் ஸ்தூல சிருஷ்டி செய்கிறார் என்பதும், அவர் விராட்ஸ்வரூபி என்பதும் எளிதில் விளங்கும். இந்த விராட் ஸ்வரூபத்தையே புருஷ ஸூக்தத்தில், ஆயிரம் தலை, ஆயிரம் கண், ஆயிரம் கால் முதலியவைகள் உடையதாகவும், புராண சிருஷ்டியில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் வஸ்துக்களைத் தமது அங்கங்களிலிருந்து சிருஷ்டிப்பதாகவும், வர்ணித்திருக்கிறது. ஆகையால் புருஷஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்ட விராட்டும், புராணத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸ்தூல சிருஷ்டி செய்யும் அவஸரத்திலிருக்கும் பிரம்மாவும், சாஸ்திர

சிருஷ்டிக்கிரமத்திற் சொல்லப்படும் வைசுவானரன் அல்லது விராட் என்பதும் ஒன்றே. இவை தம்முள் பேதமே இல்லை என்பது எளிதில் விளங்கும்.

இதுவரையிலும் புராண சிருஷ்டியும் சாஸ்திர சிருஷ்டியும் நன்றாய்ப் பொருந்திவிட்டன. ஆனால் பிரம்மா தமது பெண்ணிடம் காதல் கொண்டார் என்ற விஷயம்; எப்படிப்பட்ட கெட்டவரும் செய்யக் கூசும் விஷயம் அல்லவா? இப்படி இருக்க இவர் இக்காரியத்தைச் செய்தது தகுதியா? இப்படிப்பட்டவரை நாம் ஆராதித்தல் தகுமா? கடவுளுக்கு அடுத்தபடியில் உண்டான இவருக்குக் காமம் முதலியவைகள் உண்டாகலாமா? தன் பெண்ணைப் பெண்சாதியாகக் கொள்ளுதல் பிரம்மாவுக்கு அடுக்குமா? இப்படி பிரம்மா நடந்துகொண்டதால் என்ன விசேஷப் பிரயோஜன முண்டானது? என்ற இவ்விதமான சங்கைகள் நமது மனதைக் கலக்கலாம். இது தோற்றமாத்திரத்தில்தான் அடாத காரியமாய் இருக்கிறதே ஒழிய உண்மையில் அப்படிப்பட்ட காரியமில்லை என்பதை நன்கு விளக்குவோம் பிரம்மா சூக்ஷ்ம விஷயங்களுக்கு அதிதேவதை என்பதும், வாசா அல்லது ஸரஸ்வதி என்பவள் வாக்கிற்கு அதிதேவதை என்பதும் யாவரும் அறிந்த விஷயமே. ஆகையால் பிரம்மாவிற்கும் ஸரஸ்வதிக்கும் நடந்த விவாஹமானது, அர்த்தத்திற்கும் வாக்கிற்கும் உள்ள அந்நியோந்ய ஸம்பந்தத்தைக் குறிப்பிக்கின்றது. வெறும் சப்தங்களால் பிரயோஜனமில்லையாகையால், இந்த விவாஹத்தால் பாஷைகள் உண்டாக இடமுண்டாயிற்று. இந்த விவாஹத்தில் பிரம்மாவுக்கு அதிகக் காதல் உண்டானதாகச் சொல்லி இருக்கிறது. இப்படிப் பிரம்மா காட்டிக்கொண்டது, மரீசி முதலிய பிரஜாபதிகளைத் தமக்குப் பந்துக்களான பெண்மணிகளை விவாஹம் செய்யும்படி ஏவிச் சிருஷ்டித்தொழிலை விருத்திசெய்ய வேண்டியதற்கு, அதிக அவசியம்தான். ஏனெனில் சிருஷ்டியின் ஆரம்பகாலத்தில், ஜனங்கள் கொஞ்சமாய் இருக்கும்பொழுது, இக்காலத்திலுள்ள ஒழுங்குகளை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் ஒவ்வொருவருக்கும் நெருங்கின பந்துத்வம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாதலால், விவாஹம் என்பதே நடக்க இடமில்லாமல் போய்விடும். ஆகையால் பிரம்மா இப்படி முதலில் செய்து காட்டாமல் போனால் சிருஷ்டி விருத்தியாகாமல் தடைபட்டு நின்றுவிடும். இம்மாதிரியான விஷயங்கள் ஸகல மதங்களிலும் சிருஷ்டி விஷயமான சரித்திரங்களில் காணப்படுகின்றன. கிறிஸ்து மதத்தில், கடவுள் பிரபஞ்சத்தை விருத்திசெய்ய எண்ணி, முதலில் ஆதாம் என்ற ஆதிபுருஷனையும், பின்பு அவன் தூங்குகையில் அவனது விலா எலும்பிலிருந்து ஈவ் என்ற ஸ்திரீயையும் உண்டாக்கினாராம். அதன் பின்பு அந்த ஆதாமிற்கு பெண் அல்லது ஸகோதரி முறையிலிருக்கும் ஈவை விவாஹம் செய்துகொள்ளும்படி கொடுத்தாராம். இது போன்ற விஷயம் ஸகல மதங்களிலும் சிருஷ்டி ஆரம்பத்திற் காணப்படும். பிரம்மாவுக்கும் ஸரஸ்வதிக்கும் நடந்த விவாஹத்தை இது போன்ற விவாஹம் என்று கூடச் சொல்ல இடமில்லை. ஏனெனில் இவர்கள் இருவருக்கும், புத்திரர்கள் ஒருவரும் உண்டாகவில்லை. இது மரீசி முதலியவர்களை விவாஹ விஷயத்தில் தூண்டுவதற்காக மாத்திரம் செய்ததே ஒழிய வேறில்லை. மேலும் இது ஸாமான்னியமான விவாஹம் அல்ல என்பதை குறிப்பிக்கும் மற்றொரு விஷயமும் இக்கதையில் காணப்படுகிறது. பிரம்மாவுக்குமட்டும் காதல் உண்டானதாகவும், வாசாவுக்கு அஃது உண்டாகவே இல்லை என்றும், சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வாக் அர்த்தம் இவைகளில், வாக்குக் கேவலம் ஜடம் அறிவற்றது ஆதலால், அதற்கு ஒருவித ஆசையும் உண்டாகவில்லை என்றும், அர்த்தமானது சித்துருவாய் இருந்து வார்த்தையினுட் புகுந்து அதற்கு உயிரை அளிப்பதால், இதற்கு மாத்திரம் காதல் உண்டானதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்

கிறது. இம்மாதிரியாய் முதலிற் பிரம்மா செய்ய அதைக்கண்ட மரீசி முதலிய பிரஜாபதிகளுக்கு விவாஹ விஷயத்தில் வேண்டிய தைரியமுண்டாய்விட, உடனே பிரம்மா ஆவியுருவமாகி மறைந்தார் என்றும், பின்பு இந்த விஷய ஸம்பந்தமே இல்லாது தோன்றினர் என்றும், உடனே அர்த்தகர்ப்பிதையான வாக்கானவள் இப்பிரம்மாவின் நாவில் வந்திருந்தாள் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. இவ்வாறு ஸாஸ்வதி வந்த உடன் தான், பிரம்மாவின் வாய்களிலிருந்து ஸகல வேதங்களும் ஸகல கலைஞானங்களும் பிறந்தனவாம். இதன் பின்பு மரீசி முதலியவர்கள் சிருஷ்டியை விருத்திசெய்யாதிருப்பதைக்கண்டு, தானே இருபாகமாகப் பிரிந்து அவற்றிலிருந்து பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் சிருஷ்டித்து, பெண்களை மரீசி முதலியோருக்குக் கொடுத்தார். அவர்களால் தேவாஸுரர்கள் உண்டாக, பிரபஞ்சம் ஒருவாறு உருவகப்பட்டு இப்பொழுதிருக்கும் நிலையை அடைந்ததாம்.

நண்பர்களே! தோற்றமாத்திரத்தில் அநீதியாய் இருக்கும் இக்கதையுள் அடங்கி இருக்கும் அரிய விஷயத்தைப் பாருங்கள்! மேலெழுந்தவாரியாய் நுனிப்புல் மேயும் குணமுடைய ஆத்திரக்காரர்கள் அவஸரப்பட்டு இம்மாதிரியான விஷயங்களில் தமது அபிப்பிராயங்களை வெளியிடாது சற்று நிதானித்துப் பார்க்கட்டும்! அவர்கள்மாத்திரம் ஸூக்ஷ்மமாய் நிதானித்து விசாரித்துப் பார்ப்பார்களேயானால், அதிவினோதமாய்க் காணப்படும் புராண கதைகளில் மறைந்து கிடக்கும் வேதரகஸியங்கள் அவர்களுக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கி, அவர் மனதில் குடிகொண்டிருக்கும் அஞ்ஞானாந்தகாரத்தைப் போக்கி, அவர்களை எளிதில் மோக்ஷமடையும்படி செய்யும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

ஹிந்தி

HINDI

ஹிந்தி என்பது ஹிந்துக்களால் பேசப்படும் பாஷை யென்று பெயர். இது உத்தர இந்தியாவில், கண்டகீ நதீதீரம் முதல் சதத்ரு (Satlej நதீதீரம் வரையிலும், ஹிமயமலை முதல் விந்திய மலை வரையிலுமுள்ள சுமார் $2\frac{1}{2}$-லக்ஷம் சதுர மைல் விஸ்தீர்ணமுள்ள ப்ராதேசங்களிலும்) தக்ஷிண இந்தியாவில், அநேக விடங்களில் சிற்சிலராலும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. ஹிந்தியென்பது ஹிந்துக்கள் தவிர மஹமதியர்களும் விசேஷமாய்த் தாய்பாஷையாய் வழங்குகின்றனர். ஆனால் ஹிந்துக்கள் பேசும் ஹிந்தியைக் காட்டிலும், மஹமதியர் பேசும் பாஷையில், அராபி, பாரஸிக வார்த்தைகள் அதிகமாய்க் கலந்திருக்கும். மஹம்மதியர் பேசும் பாஷைக்கு உருது அல்லது ஹிந்துஸ்தானி என்று பெயர். உருது என்றால் ராணுவ (Camp) பாஷையென்றும், ஹிந்துஸ்தானி யென்றால் ஹிந்துஸ்தான் தேசத்தில் வழங்கும் பாஷையென்றும் பெயர். இலக்கணம் ஸம்பந்தப்பட்டமட்டில், ஹிந்துஸ்தானியும், ஹிந்தியும் அநேகமாய் ஸமமாயிருப்பினும், ஹிந்தியில் அதிகமாய் ஸம்ஸ்க்ருதச் சொற்கலப்பும், ஹிந்துஸ்தானியில் அதிகமாய் அராபி, பார்ஸீகச் சொல் கலப்பும் உண்டு. இலக்கணம் ஸம்பந்தப்பட்டமட்டில் இரண்டு பாஷைகளும் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையினின்று முண்டான ப்ராக்ருத பாஷையினின்றும் உண்டானவைகள் தான்.

இந்தியாவில் தற்காலத்தில் வழங்கிவரும் பாஷைகள், ஹிந்தி, பஞ்சாபி, ஸிந்தி, குஜராதி, மராதி, பங்காளி, ஊரியா, தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், என்பவைகளே. இவற்றுள், கடைசி நான்கு பாஷைகளும் த்ராவிட பாஷைகள், இவைகள், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையின் உதவியில்லாமல் தனிப்பாஷைகளாய் இந்தியாவில் வெகுகாலமா யிருக்கின்றன. மற்ற பாஷைகளோ ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையின் மறுஉகள்.

ஹிந்திபாஷையிலும், தேசபேதங்களுக்குத் தக்கவாறு சில வித்தியாஸங்களுண்டு. ஆனல், தற்கால இலக்கிய (literary) ஹிந்தியானது, மத்ரா ஆக்ரா ஜில்லாக்களிலும் டில்லியின் உபப்ரதேசங் (neighbourhood) களிலும், வழங்கிவரும் வ்ரஜபாஷை யென்பதையே தாய்பாஷையாய்க் கொண்டமைந்ததென நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. இலக்கண அமைப்புக்கள், வ்ரஜபாஷையினின்றும், சொற்கள் ஸம்ஸ்க்ருதம், ப்ராக்ருதம், ஆரபி, பாரஸிகம், கொஞ்சம் துருக்கி பாஷைகளினின்றும்ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு உண்டான பாஷையே ஹிந்திபாஷை. வ்ரஜ பாஷையென்பது மேற்கண்ட பிரதேசங்களில் வழங்கிவந்த ப்ராக்ருத பாஷை. ப்ராக்ருத பாஷையோ ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையின் மரூஉ. ஆதலால் ஹிந்திபாஷையானது, ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையை மூலாதாரமாய்க் கொண்டு, இன்னும் ஆர்ய பாஷையாகவே வழங்கிவருகின்றது.

ஹிந்தி பாஷையின் சரித்திரம்

வேதபாஷை:—ஆதியில் சரித்திரத் துவக்க காலத்தில் நமது முன்னோர்களாகிய ஆர்யர்களால், வழங்கப்பட்டுவந்தபாஷை வேதபாஷை யெனவும், அது இப்பொழுது ரிக்வேதாதி வேதங்களில் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கும் பாஷை தானெனவும் தெரிகின்றது.

ஸம்ஸ்க்ருதபாஷை.—பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு வேதபாஷையானது பேசும் பாஷையல்லாமற் போனவுடன், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையே பேசும் பாஷையாய் வழங்க ஆரம்பித்தது. இது தான், நிருக்த நிபுணரான யாஸ்காருடையவும், வையாகரணிக ச்ரேஷ்டரான பாணினிமஹரிஷியினுடையவும் காலம். இவர்கள் தங்கள் க்ரந்தங்களில், வழக்கிலில்லா வேதபாஷையை மந்த்ரம், சந்தஸ், முதலான பெயர்களாலும், அவர்கள் காலத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்த ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையை 'பாஷை' என்ற பெயராலும் விவரித்திருக்கின்றனர்.

இவர்கள் காலமானது பௌத்தர் காலத்துக் குறைந்தது 4, 5 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னிருக்கவேண்டுமென்றுநிர்ணயிக்கப்படுகின்றது.

ப்ராக்ருத பாஷை.—கி. மு. 543-ல் பௌத்த மதஸ்தாபனாசாரியரான, புத்தர் நிர்வாணமடைந்தாரென்றும், அவர் 80-வயதிருந்தாரென்றும் தெரியவருகின்றது. ஆகையால், அவருடைய உபதேச காலமான கி. மு. 6-ம் நூற்றாண்டில், ஸம்ஸ்கிருத பாஷையானது வழக்கிலில்லையென்றும், ப்ராஹ்மணர்களாலும், வித்வான்களாலுமாத்திரம் ஏகதேசத்தில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வந்ததென்றும் தெரிகின்றது. பௌத்தருடைய உபதேசங்களெல்லாம் பெரும்பான்மை 'மாகதீ' என்ற ப்ராக்ருத பாஷையிலேயே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் பௌத்தமத க்ரந்தங்களும், அப்பாஷையிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. *

மேற்கூறியவாறு ஸம்ஸ்கிருதம் வழக்கினின்றும் மறைந்தவுடன், அதன் மரூவான ப்ராக்ருத பாஷைகள் பேசும் பாஷைகளாய் ஏற்பட்டன.

ப்ராக்ருதபாஷைகள்

(1) மஹாராஷ்ட்ரீ
(2) ஸௌரஸேனி
(3) மாகதீ
(4) பைசாசீ
(5) அபப்ரம்சம்

என 5 வகுப்புக்களாகப் பிரிந்துவிட்டன. இவ்வைந்து விதப் பாஷைகளும் கி. மு. 2-வது நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் முதல் எழுதப்பட்டுள்ள நாடக க்ரந்தங்களில், பலபல பாத்திரங்க (characters) ளால் உபயோகிக்கப்பட்டன. எப்

* குறிப்பு.—மகத தேசத்தை யாண்ட மௌர்ய வம்சத்தரசனான அசோகன் காலத்தில் (அதாவது கி. மு. 259-ல்) பௌத்தமத ஸ்தம்பங்கள், சாஸனங்களெல்லாம் எழுதப்பட்டதும், சிங்களதேசத்து பௌத்த க்ரந்தங்களும் பாலி பாஷையென்றும், அதுதான், மாகதீ பாஷையென்று சிலரும், அது மாகதீயின் மரூஉ என்று சிலரும், மாகதீதான் பாலியின் மரூஉ என்று சிலரும் அபிப்ராயப்படுகின்றனர்.

படி யிருப்பினும், அக்காலத்தில் ப்ராக்ருதந்தான் வழக்கு பாஷையென்று நன்ருய்த் தெரிகின்றது.

இவைகளில், மாகதீ என்பது மகத தேசத்திலும், ஸௌரஸேனீ என்பது, தற்கால மத்ரா, ஆக்ரா ஜில்லா ப்ரதேசங்களிலும் மஹாராஷ்ட்ரீ என்பது மாலவம் முதலான தேசங்களிலும், பைசாசீ, அபப்ரம்ச பாஷைகள் அநாகரீகர்களான பூர்வ குடிகளாலும், ம்லேச்சர்களாலும் வழங்கி வந்தன.

மேற்கூறிய ப்ராக்ருதபாஷைகளெல்லாம்பேசும் பாஷைகளாய் க்றிஸ்தவ காலம்வரை யிருந்தனவென்று மிருச்சகடிகை முதலான அக்காலத்து நாடக க்ரந்தங்களாலும், அதற்குப்பிறகு அவைகளின் மாறுபாட்டால், வேறு பேசும் பாஷைகள், ஜன்யபாஷைகளாய் உண்டானவுடன், அப்ராக்ருதபாஷைகள் நாடகாதி நூல்களில் உபயோகிக்கமாத்திரம் பயன்படக்கூடிய இலக்கிய (literary) பாஷைகளாய் விட்டனவென்று பிற்பட்ட நாடகாதி க்ரந்தங்களாலும் தெரியவருகின்றது. இம்மாறுபாடுகளின் காலவரையைத் துல்யமாய்க் கணிப்பதும் இங்நிலைமையில் மிகக் கடினமானது.

ஹிந்துவிபாஷை

* முன்கூறிய ஐவகை ப்ராக்ருத பாஷைகளில், ஸௌரஸேனி யென்பது ஒன்று. அது ஸௌர ஸேனர்களால் பேசப்பட்ட பாஷை யென்று பெயர். அது ஆக்ரா, மத்ரா ஜில்லாக்களிலும், டில்லியின் உப்பரதேசங்க (neighbourhood)ளிலும்,க்றிஸ்தவகாலம்வரைவழங்கி வந்தது. அப்பாஷையின் ஓர் பிரிவு வ்ரஜ பாஷை யென்பது. வ்ரஜபாஷையென்ருல் இடையர்கள், அல்லது யாதவர்கள் (Shepherds) பாஷையென்று பெயர். இது முக்கியமாய், மத்ரா கோகுலம், பிருந்தாவன ப்ரதேசங்களில் வழங்கப்பட்டு வந்தது. இதுதான் ஹிந்துவி பாஷைக்குத் தாய்பாஷையென்று, உபயபாஷைகளின் இலக்கணம் முதலான அமைப்பு (structures) களை யாராய்ச்சி செய்த நிருத்தநிபுணர் (Philologists and linguists) களால் ஊகிக்கப்படுகிறது.

ஹிந்துவி பாஷையானது கி. பி. 8-ம் நூற்ருண்டுவரை, அன்யபாஷைச்சொற்களின் கலப்பு யாதொன்றுமில்லாமல், சுத்தப்ராக்ருத, ஸம்ஸ்க்ருத பதங்களோடு மாத்திரம் கூடியதாயிருந்தது. பிறகு மஹமதியர்கள், வடமேற்கு ப்ரதேசங்கள் வழியாய் இந்தியாமேல் அடிக்கடி படையெடுத்து வந்து, இந்த தேசத்தைக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் ஸ்வாதீனம் செய்துகொள்ள ஆரம்பித்ததுமுதல், சுத்தமான ஹிந்துவி பாஷையில், ஆரபி, பாரஸீகம், துருக்கிச்சொற்கள் கலக்க ஆரம்பித்தன. இவ்வாறு சிறிது காலம் சென்றது.

ஹிந்திபாஷை

தற்காலத்தில் வழங்கும் ஹிந்தி பாஷையானது மேற்கூறிய சுத்தஹிந்தியினின்றும் உண்டானது. இது கி. பி. 11-வது நூற்ருண்டு முதல் ஆரம்பம் என்று, அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட, சந்த் என்பவரின் 'ப்ரதிவிராஜ்-ரஸம்' என்ற காவ்யத்தாலும் இன்னும் பல வைஷ்ணவ க்ரந்தங்களாலும் வெளியாகின்றது. 11-வது நூற்ருண்டுகளுக்குமுன், அதன் சரித்திரம் நன்ருய்த் தெரியவில்லை.

இதுமுதல் ஹிந்தி பாஷையின் அபிவிருத்தியானது நான்கு பாகங்களாய் (Stages)ப் பிரிக்கப்படலாம்.

(1) பூர்வ ஹிந்தி (Early Hindi) 1200—1570. இக்காலத்தில் எழுதிய நூல்கள்.

சந்த் என்பவர் எழுதிய 'பிரிதிவிராஜ்ரஸம்' ராமானந்தர், ஜயதேவர், ராமதேவர், கபீர் முதலான வைஷ்ணவ பாகவதர்களின் க்ரந்தங்கள்.

(2) மத்ய ஹிந்தி. 1570—1750. கேசவதாஸ், பஹ்ரிலால், துளஸிதாஸ் (ராமாயணம்) முதலான ப்ரஸித்தர்களான ஹிந்திக்கவிகள் இக்காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

* குறிப்பு:—தற்காலத்தில் பேசும் பாஷைகளாய் வழங்கிவரும், பஞ்சாபி, ஸிந்தி, குஜராதி, மராதி பங்காளி, ஒரியா முதலான பாஷைகள், மேற்கூறிய ப்ராக்தங்களில் ஒவ்வொன்றின் மறுவுகளாய் இருக்கின்றன.

(3) உருது அல்லது ஹிந்துஸ்தானியின் ஆரம்பம்.

இதுவரை, ஜயித்தவர்களான மகம்மதியர்கள், ஆரபி, பாரஸிகம், துருக்கி முதலான பாஷைகளையும் ஜயிக்கப்பட்ட ஹிந்துக்கள் ஹிந்தியையும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்க 16-வது நூற்றாண்டின் இறுதியில் டில்லியில் அரசாண்ட மோகல் சக்ரவர்த்தியான அக்பர் காலத்தில் நடந்த ஓர் தர்ப்பாரில், பல தேசத்துச் சிற்றரசர்கள் விஜயம் செய்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் பற்பல பாஷைகள் பேசுவதையும், அவர்கள் பரஸ்பரம் தாராளமாய்ச் சம்பாஷிக்கச் சக்தியற்றுத் தவிப்பதையும் கவனித்த அக்பர் சக்ரவர்த்தி, ஸர்வ தேசத்தாரும் பேசும்படி ஓர் பொது பாஷை யுண்டுபண்ணக் கருதினர். இதுதான் ஹிந்துஸ்தானி யல்லது உருது பாஷை யென்று பெயர். உருது என்றால் ராணுவம், படை (Camp) என்றருத்தம். இப்புதிய பாஷை அக்பர் காலத்தில் துவங்கினலும், அன்னவர் போனன ஷாஜகான் காலத்தில்தான் விசேஷப் பயிர்ச்சி யடைந்தது.

(4) இயல்ஹிந்தி (Prose literature) ஈஸ்ட் இந்திய கம்பெனியார் இந்தியாவில் வர்த்தகம் செய்ய ஆரம்பித்த பிறகு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இந்தியாவில் தங்கள் ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க ஆரம்பித்துக் கல்கத்தாவில் தங்கள் ராஜதானி யேற்பட்டபிறகு, அநேக ஹிந்துஸ்தானி பாஷைக்காரரை வரவழைத்து ராஜாங்கம், வ்யாபாரம், ந்யாயாதிகாரம், ராணுவம் முதலான சகல கார்யங்களையும், அப்பொழுது தேசபாஷையாய் வழங்கிய ஹிந்துஸ்தானி பாஷை மூலமாகவே நடத்திவரத் துவங்கினர்கள். இக்காலத்தில் ஹிந்துஸ்தானியின் நடை (Prose) யானது விசேஷமாய்ப் பயிர்ச்சியடைந்தது.

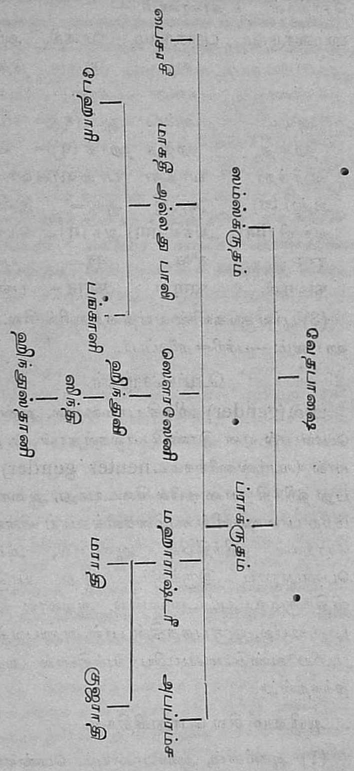

இலக்கண அமைப்பு
Grammatical Structures

ஹிந்திச்சொற்கள் பொதுவாக மூன்று வகுப்பாகப் பிரிக்கப்படலாம் :

1. ஸம்ஸ்க்ருதத்தினின்றும் மறுவு அன்னியில் நேரே வந்த சொற்கள்.

உதாகரணம்:—ராஜா, பிதா, காமீ, நாகரீ (பட்டணத்தான்), கர்ம (=தொழில்), கார்ய, க்ரோத (क्रोध=கோபம்).

2. ப்ராக்ருத பாஷை மூலமாய் மருவாய் வந்த சொற்கள். உதாரணம்: —

ஸம்ஸ்க்ருதம்	ப்ராக்ருதம்.	ஹிந்தி.	அர்த்தம்.
கர்ம்ம	கம்ம	காம்=	தொழில்
கர்ண	கன்ன	கான்=	காது
அஷ்ட	அட்ட	ஆட் (ठ)=	எட்டு
ஹஸ்த	ஹத்த	ஹாத் (थ)=	கை
வார்த்தா	வாத்தா	பாத்(बा)=	வார்த்தை
அத்ய (द्य)	அஜ்ஜ	ஆஜ்=	இன்று
அக்னி (ग्नि)	அக்கி (ग्गि)	ஆக் (ग्)=	நெருப்பு
दुग्ध	दुध्ध	धूद=	பால்
फाल्गुन	फागुन्	फागून्=	பங்குனி

(3) பூர்வகுடிகளின் வார்த்தைகளில் சில. உதாஹரணம்:—பக்ரீ= தலைப்பா.

பெயர்ச்சொற்கள்.

பால் (gender) ஹிந்தி பாஷையில், ஆண்பால், பெண்பால் என இரண்டு பால்கள் தான். பொதுப் பால் (நபும்ஸகலிங்கம்=neuter gender) என்பது ஹிந்தி பாஷையில் கிடையாது. ஆகையால், மற்ற பாஷைகளில் நபும்ஸகலிங்கமாய் விளங்கும் சொற்கள் ஹிந்தியில் ஆண்பால், அல்லது பெண்பாலாய் இருக்கும். இது யாதொரு விதிக்கும் உட்பட்டவையல்ல. ஆதலால் ஹிந்தி பாஷையில், ஒரு பதத்தின் பால், அநுபவத்தால் அறியவேண்டுமேயொழிய யுக்தியால் அறியத் தக்கதன்று.

ஆயினும் சில பொதுவிதிகள்.

(1) ஆணினம், ஆண்பாலாயும், பெண்ணினம் பெண்பாலாயும் இருக்கின்றன.

லட்(ड़)கா = பையன், லட்கீ = பெண்.
சோக்ரா = பையன் சோக்ரீ = ,,
பே(बे)டா = மகன் பேடீ = மகள்.

(2) 'ஆ' அந்தமாயுள்ள சொற்கள் பொதுவாய் ஆண்பால்கள். உதாரணம்:—

ஜாடா (डा) = மாரிகாலம்
லோடா = பாத்திரம்
घडा(கடா) = குடம்.

(3) ஆவ், பல், பா, த்வ, விகுதியுள்ள சொற்கள், ஆண்பால்களா யிருக்கின்றன. உதாரணம்:
சடா (दा) வ் = ஓட்டம் (flow)
லட் (ड़) கபன் = சிசுத்துவம்(childhood)
பு (बुदा) டாபா = கிழமை
மனுஷ்யபத்வ = மனிதத்தன்மை

(4) மலைகளின் பெயர்கள். ஆண்பால்கள்.
நீலகிரி, ஹிமாலய.

(5) மாதம், நாட்களின் பெயர்கள்.
சைத்ர, சனிவார.

(6) 'ஈ' அந்தமாயுள்ள சொற்கள்பெண்பால்கள்.
ரோடீ = ரொட்டி ; டோபி = தொப்பி; குர்ஸீ = குறிச்சி.

ஆனால் (द) தஹீ = தைர், மோதீ = முத்து. பாணி = ஜலம், ஜீ = மனது — இவைகள் ஆண்பால்கள்.

வசனம்
Number

ஹிந்தி பாஷையில் ஒருமை (Singular) பன்மையென இரண்டே வசனங்களுண்டு. ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையிற்போல இருமை (Dual = த்வி வசனம்) கிடையாது.

வேற்றுமை (case)

ஹிந்தி பாஷையில் ஏழு வேற்றுமைகளும், 8-வது விளிவேற்றுமையு முண்டு.

1-ம் வேற்றுமை—			
2-ம்	,,	கு	= ஐ
3-ம்	,,	னே, ஸே	= ஆல்
4-ம்	,,	கு, கேலியே	= கு
5-ம்	,,	ஸே	= இருந்து
6-ம்	,,	கா, கீ, கே	= உடைய
7-ம்	,,	மே, பர்	= இல்
8-ம்	,,	ஹே, ரே, அரே = ஏ !	

உண்மையான ஸாது, வேஷதாரி ஸாது.—ஆகாயத்திற் பறக்க விடுகிற லக்ஷங் காற்றாடிகளுக்குள்ளே, ஒன்றிரண்டு மாத்திரந்தான் கயிற்றை அறுத்துக் கொண்டு சுயேச்சையாய் ஸஞ்சரிக்கின்றன. அவ்வாறே முக்தியைத்தேடும் நூற்றுக்கணக்கான ஸாதகர்களுக்குள்ளே ஒருவரிருவர் மாத்திரமே இவ்வுலக பந்தத்தினின்றும் நீங்கிவீடு பெறுகின்றனர்.

ராபர்ட்—ஸிஸிலி அரசன்

ROBERT, KING OF SICILY

1. சிறப்பு விளங்கிய ஸிஸிலி தேசத்தில் ஓர் அரசன் இருந்தான். அவன் பெயர் ராபர்ட். பரம்பரையாக ஏராளமான செல்வமும், கீர்த்தியும், செல்வாக்கும் உடையவன். எப்போதும் தற்பெருமை ஒன்றையே விரும்பி யிருக்கக் கூடியவன். தன் குடிமக்கள் இடத்தில் வெகு அன்புள்ளவன். நீதிமான். சில அருமையான குணங்கள் அவனிடத்தில் குடிகொண்டு இருந்தன. எவரையும் சோம்பல் இன்றித் தங்கள் தங்கள் தொழில்களை ஊக்கமுடன் நடத்திவரச் செய்வான். அன்னியர் இன்ப துன்பங்களைத் தனது என்று கொள்கின்றவன். பொதுவாக எவற்றையும் தளர்ச்சி யுண்டாகாது இருக்க எண்ணுபவன். அதனால், ஜனங்கள் ஒற்றுமையோடு கீழ்ப்படிந்து இருந்து நன்மை அடைவார்கள். அவன் நாடும், அரசும் நாளுக்கு நாள் செழிப்பு அடைந்து யாதொரு குறைவின்றி ஓங்கி வளர்ந்து வந்தன. கண்டவர் எவரும் அரசன் வெகு நல்லவன் என்று புகழ்ந்து கொண்டாடி வருவார்கள். அவனுக்கும் கடவுள் சோதனையால் செல்வச் செருக்கும், டம்பாகாரமும், அற்பப் பொருள்களின்மேல் இச்சை அதிகமும் கொழுந்து விட்டுக்கொண்டு வரத் தலைப்பட்டன. குணம், வீரம், அழகு, சாந்தம், சமத்காரம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த இரண்டு சகோதரர்கள் அவனுக்கு உண்டு. அவருள் ஒருவன் அலிமேன் தேசத்து மஹா சக்ரவர்த்தி. மற்றவன் ரோம் பட்டினத்து அர்பேன் போப்.

2. ஒருநாள் சுமார் மாலை மணிநாலுஇருக்கும். அவன் வழக்கம்போல் பிரஜைகள் யாவரும்போய் தொழுதுவரும் கோயிலுக்குப்போக எண்ணிச் சென்றான். மந்திரிகள், பிரதானிகள், கனவான்கள், சிப்பாய்கள் முதலிய பிரஜைகளும் பின் சென்றார்கள். குருக்கள்மார் எப்போதும் கோயில்களில் உண்மையாகவும் பணிவாகவும் சாஸ்திரயுக்தமாகவும் மந்த்ரம் ஜபிப்பாரோ இல்லையோ! ஆயினும் சர்வ அதிகாரம் உடைய அரசர்கள் கோவிலுக்குள்சென்றால், அவர்கள் ஜபிப்பது வெகு ஆடம்பரமாக இருக்கும் அல்லவா? அதைப்போலவே, அக்கோயிலில் இருந்த குருக்கள்மார் யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து பயபக்தி விசுவாசத்தோடு மிகுந்த பணிவாக-மாக்னிபிகட்-என்ற தேவ கீர்த்தனத்தைப் பாடினர். இயற்கையாகவே, ஒரு கீர்த்தனம் பாடப்பட்டால் பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் என்று மூன்று பகுதியின் கடைசியில் பல்லவி அடிக்கடிவரும். அவ்வாறே அவர்கள் லத்தீன் (Latin) பாஷையில் பாடிய பல்லவி அடிக்கடி ராபர்ட் அரசன் கேட்டான். லத்தீன் பாஷையில் அவைகள் கூறப்பட்டமையால் அவனுக்கு 'அர்த்தம்' விளங்கவில்லை. சமீபத்தில் இருந்த ஒருவனைக் கூப்பிட்டு, "அடிக்கடி வரும் பல்லவியின் பொருள் என்ன!" என்றான்.

3. அவனும் பணிவாக இருந்து அரசே! ஸர்வவல்லபரான கடவுள் ஒருவனை உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் வைப்பதற்கும், அந்த உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருப்பவன் கர்வப்பட்டால் அவனைத் தாழ்ந்த ஸ்தானத்தில் தள்ளுவதற்கும் சக்தி யுண்டு. வாழ்க்கை யாவும் அவராலே உண்டாகிறது. இப்படியேதான் பைபிலும் கூறுகின்றது," என்று சவிஸ்தாரமாகச் சொன்னான்.

4. இதைக் கேட்டதும் ராபர்ட் மனம், காய்ந்த சட்டியில் விட்ட வெண்ணெய்போல் ஆயிற்று. தன்னாலேயே எல்லாம் உண்டாகிறதே யன்றித் தேவனால் என்ன காரியம் ஆகும் என்று தடிப்பேறி கர்வமுங் கோபமுங் கொண்டான். ஹா! இது என்ன பேதமை. இப்படிப்பட்டவர்களும் உலகில் பலர் இருக்கின்றனர். இவர்கள் இம்மாதிரி பிதற்றுவது லத்தீன் பாஷையில் இருப்பது எவர்க்கும் நல்லது தான். ஏன் என்றால், அந்தப் பாஷையில் இருப்பதால் ஜனங்கள் அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்ளத் தெரியாது. நம் பாஷையில் இது இருக்குமே யானால் அர்த்தமும் செவ்வையாய்த் தெரியும். அதனால் பல குடிகள்கெடும். எங்கும் சோம்பேறிக் கூட்டங்கள் நிறைந்திருக்கும். நம்மை நம் உன்னத ஸ்தானத்தில் இருந்து தள்ளுவதற்குக் கடவுளாலுஞ் சரி, மற்று எவராலும் சரி முடியாது" என்று பெருமூச்சு எறிந்து அங்குள்ளவர் உள்ளங் கலங்க விளங்கித் தன் நாற்காலியில் உட்கார்ந்தபடியே சாய்ந்து படுத்தான். தெய்வ அருளால் நித்திரையும் வந்தது. தன்னையும் மறந்து உறங்கினான்.

5. வெகுநேரங் கழித்து விழித்தான் மன்னன். அக்கோயிலில் மூலைக்கு மூலையில் மினுக், மினுக் என்று சிறு தீபங்கள் தவிர வேறு ஒன்றும் காணப்படவில்லை. தன்னோடு வந்த பிரஜைகள் எங்கு சென்றார்களோ! 'என்ன விபரீதம்!' என்று ராபர்ட் திகைத்தான். கதறினான். கூக்குரலிட்டான். அந்தோ! ஒன்றையும் காண்கிலன். என் செய்வான். தன்னைத்

தானே தடவிக்கொண்டான். கிரீடத்தை யாரோ எடுத்துச் சென்றனர். தான் உடுத்தி இருந்தது இன்ன உடுப்பு என்று தனக்கே அவ்விருட்டில் தெரியவில்லை எழுந்து வெகு விரைவாக நான்கு மூலைகளையும் தடவிக்கொண்டே வாசற்படியண்டை வந்து பெருஞ் சத்தம் இட்டான். கதவு பூட்டப்பட்டு இருந்தது. அது அவனிடம் பட்ட உதை இவ்வளவு அவ்வளவு அல்ல. மணியும் இரவு இரண்டாயிற்று. சத்தமும் அடங்கி விட்டது. பிறகு யாரோ ஒருவன் அவ்வழியே போகையில் இவன் சத்தத்தைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு நின்று நிதானித்தான். யாரொ திருடன் கோயிலுக்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு வெளியே வர வழியில்லாமல் கதறுகின்றான். ஐயோ! பாவம்! எங்கேயாவது போய் பிழைத்துப்போகட்டும் என்று எண்ணிக் கதவைத் திறந்து விடுவித்தான்.

6. அதற்குப் பின்னர் ராபர்ட், தனது அரண்மனையை நினைந்து விரைவாகப் போய்ச்சேர இரண்டு அடியில் ஓடிவந்தான். தாண்டினன் பல வேலிகளை. பார்த்தவர் யாவரும் "யாரோ? வெறி பிடித்தவன்" என்று எண்ணினார்கள். அனேகக் கூடங்களைக் கடந்தான். ஒரே ஓட்டமாக மாடிமீதேறினான். தனது அறையைச் சேர்ந்தான். அந்தோ! அப்பொழுது அவன் அடங்காக் கோபங்கொண்டான்.

அந்த அறையில் வேறு யாரோ ஒருவன் இவன் உடுப்பை உடுத்திக்கொண்டு இவன் சிம்மாஸனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கக் கண்டான்.

7. அச்சிம்மாஸனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தவன் தேவதூதன். ராபர்ட்டின் கர்வத்தை யடக்கிப் புத்தி கற்பிக்க வந்தவன்.

ராபர்ட் அத்தூதனைக் கண்டவுடன் அடே! "நீயாரடா!" என்று சண்டையிட ஆரம்பித்தான். சமீபத்திலிருந்த சேவகர்கள் அவனை உதையுதைக்கப் போனார்கள். தேவதூதனுக்கோ அவனை அடிக்க இஷ்டமில்லை. ஆகையால் அடிப்பவர்களைக் கண்டித்தான்.

8. அதுமுதல் ராபர்ட்டை அத்தேவதூதன் தனது அரண்மனை வாசலிலே எச்சிலைப்பருக்கையை உண்டு, கழுத்தில் மணியும், வேடிக்கையான பல கிழிந்த வர்ண உடுப்புகளையும் அணிந்துகொண்டு, விதூஷகனாக இருக்க உத்தரவு தந்தான்.

9. இவன் தேவதூதன் ஆனபடியால் ராபர்ட்டைப் போலவே எத்தன்மையிலு மிருந்தான். ஆகையால் ஜனங்கள் இவனையே தங்களது உண்மையான அரசன் என்று நம்பி, ராபர்ட்டை மோசஞ்செய்யவந்த பாபி அவன் என்று பரிகசித்தார்கள்.

10. பிறர் பார்க்க வெகு வேடிக்கையாயிருந்த ராபர்ட்டைக் காணும் சமயமெல்லாம், தேவதூதன், "அப்பா! நீ இன்னும் இவ்வூர் அரசன் தானேடா!" என்பான். அவனும் 'ஆம்! அரசன்தான்' என்று கர்வமாய் பதில் சொல்வான்.

11. இப்படி இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் கழிந்தன. ராபர்ட்டை யழைக்க அலிமேனிலிருந்து தூதர்களில் பலர் வந்தார்கள். ரோமில் ஞாயிற்றுக்கிழமையதினம் திருவிழாவிற்கு வந்த அவர்களைப் போலி ராபர்ட் எதிர்கொண்டு அழைத்து வெகுவாக உபசரித்தான். ஒருநாள், தேவதூதன் வந்த தூதர்களையும் உடன்கொண்டு ரோமிற்குப் புறப்பட்டான். ராபர்ட்டும் வெகு வேடிக்கையாகச் சிங்காரித்துக்கொண்டு ஒரு கழுதையின்மீதேறி பின்றொடர்ந்தான்.

12. இப்படி இவர்கள் வருவதைக் கண்ட அர்பேன் போப்பு எதிர்கொண்டு, போலி ராபர்ட்டைத் தனது உண்மைத் தம்பி யென்று ஆசீர்வதித்துத் தழுவ வந்தான். இப்படித் தழுவுவதைக் கண்ட ராபர்ட் வெகு கோபம் கொண்டு ஜனங்களை இடித்துத்தள்ளி, தனது அண்ணனிடம் வந்து, 'அண்ணா! நானே உனது உண்மைத் தம்பி. அவன் யாரோ வொருவன்' என்று சொல்லி யழுதான். பிரயோஜனமில்லை. எல்லாரும் இப்பைத்தியக்காரனை ஒரே பிடியாய்ப் பிடித்து எல்லாருக்கும் பின்னால் தள்ளிவிட்டார்கள்.

13. ரோமில் வெகு வேடிக்கையாய் திருவிழா நடந்தேறியது. ஒருவாரகாலமும் ஒரு நிமிஷம்போலக் கழிந்தது. அவ்வூர் அடைந்த சிறப்பைச் சொல்ல முடியாது. சாஸ்த்ரோக்தமாகவே யாவும் ஒழுங்காய் நடந்தன. தேவதூதனே அந்த ரோமில் இருப்பதால், தெய்வலோகமே அதுவோ என யாவரும் ஸந்தேகித்தார்கள்.

14. ஒருவாரம் கழிந்ததும், ஆங்கு வந்த அரசர்கள் யாவரும் தத்தம் ஊருக்குத்திரும்பிச் சென்றார்கள. தேவதூதனும் ராபர்ட் முதலியவர்களும் தங்கள் ஊருக்குத் திரும்பினார்கள்.

15. தங்கள் ஊர் ஆற்றங்கரையண்டை அவர்கள் வந்து சேர்ந்ததும், தேவதூதன் ராபர்ட்டைப் பார்த்து "ஹே! ராபர்ட்! இன்னும் ஸிஸிலிதேசத்து அரசன் நீதானா! இன்னமுங் கர்வம் அடங்கவில்லையா!" என்று நயமாகக் கேட்டான். உடனே ராபர்ட் பின்வருமாறு சொன்னான்:—

16. "ஹே! அரசே! நின்னை இப்பொழுதுதான் நான் முழுதும் அறிந்துகொண்டேன். எனக்குப் புத்தி கற்பிக்க வந்த தேவா! சரணம்; மூவா சரணம்! எனது குற்றங்களை க்ஷமித்து இன்றுமுதல் நான் சந்நியாசிக்குத் தொண்டுசெய்ய உத்தரவு தாருங்கள். இதுவரையில் ஸர்வசக்தி நம்மிடத்தில் இருக்கின்றதென்று கர்வித்திருந்தேன். மன்னிக்க!" என்றான்.

319

இப்பொழுதுதான் ராபர்ட்டுக்குக் கர்வம் நீங்கிப் புத்தி வந்தது. தேவதூதனும் உடனே தான் இன்னான் என்று வெளிப்படுத்தினான். ராபர்ட்டின் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்து புன்சிரிப்புகொண்டு எவையும் ஆய்ந்து ஓய்ந்து பார்க்கவேண்டும். அது உன்னிடத்தில் இல்லை. நான் என்கிற செருக்கு மூடி அல்லவா இவ்வளவு கஷ்டப்பட நேர்ந்தனை. கொர்வங் கொண்டவர்களைத் "தெய்வமே நின்று ஒறுக்கும்" என்பதை மறந்தாயே. இம்மட்டோ!

17. ஸர்வ வல்லபம், ஸர்வ வியாபகம், ஸர்வசக்தி முதலிய விசேஷத் தன்மைகள் எங்கு இருந்து உண்டாகின்றன. அணுப்பிரமாணமுள்ள மணல், கல் முதலியவைகள் தானே உண்டாகின்றனவா! பூமி, கடல், சந்திரன் சூரியன் நட்சத்திரங்கள் யாருடைய ஆணையால் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. அவற்றின் குணங்களாகிய வெப்பம், குளிர்ச்சி, காற்று எவ்விதத்தால் இயங்குகின்றது. மனிதர்களும், உருவம், அறிவு, ஞானம் புத்தி, செல்வம் முதலிய பொருள்களும் எப்படிப் பெற்று மகிழ்கின்றார்கள். மற்றைய வஸ்துக்கள் தோன்றி மறைவதை நீ அறியாய்போலும், எவருக்கும் கர்வம் என்பது கூடாது. அது இல்லாதவர்கள் கடவுள் தயவால் பூமியில் சகல பொருள்களையும் பெற்று அநுபவிப்பார்கள். முடிவில் சூரியன் உதயம், உச்சி, அஸ்தமனம் என்கிற பேதங்கள் இல்லாமல் இரவும் பகலும்போலவே இளங்கதிர் வீச, எங்கும் பொன்னிறம் கொண்ட இன்னொளி பெற்று விளங்கும் நன்னகரை அடைவார்கள். அவ்வூர், கண்டவர் மனத்திற்குக் களிப்பையூட்டும். அங்கு வசிக்கும் உத்தமர் நம்மைப்போல் ஆறுபருவங்கள் அறியாராகி, சதா சந்தோஷத்தைஉண்டாக்கும் மேலான பருவமாகிய வசந்தகாலம் ஒன்றையே அனுபவிப்பார்கள். அங்கு இடைவிடாது ஓடும் அமுத நதியால் போஷிக்கப்படுவார்கள். என்றும் வாடாத பரிமளமுள்ள நித்ய மலர்களைச் சூடி, வேண்டுவனவற்றைப் புசித்து அழியாத சுகத்தில் இருந்து வாய்மை, தெய்வபக்தி நன்மை இவைகளை ஆபரணமாகப் பூண்டு, உபகாரம், தயவு, அருள், அடக்கம் என்கிற சேனைகள் சூழ அரசு செலுத்தி வருவார்கள். அவர்களை உலகம் புருஷோத்தமர் என்று கொண்டாடும்.

எப்போதும் நீ அப்படிப்பட்டவர்களைப்போல் இருக்க நல்வழியில் நடக்கக் கர்வத்தை ஒழிப்பாயாக" என்று, தக்க புத்திமதிகளைச் சொல்லிவிட்டு மறைந்து போய்விட்டான். ராபர்ட்டோ! முன்போலவே நல்ல ஸ்திதிக்கு வந்து எல்லோராலும் நன்கு புகழப்பட்டான்.

18. ஆகையால் எவரும் (தெய்வமிகமேல்) என்னும் பெரிய வாக்கை அறிந்து கர்வங்கொள்ளல் ஆகாது. எப்போதும் கடவுளுக்குப் பயந்து அவன் அரசாட்சியின்கீழ் அடங்கி நடக்கவேண்டுமோக!

பண்டித S. வேலாயுத முதலியார்.

பிரிட்டிஷ் துரைத்தன ரீதி

THE BRITISH CONSTITUTION

அத்தியாயம் 4

பிரபுக்கள் சபை

House of Lords

பார்லிமெண்டு சபைகளில் பிரபுக்களின் சபையை மேற்சபையென்றும், சாமான்னியர் சபையைக் கீழ்ச்சபையென்றும் கூறுவது பதிவு. இங்கிலாந்திலுள்ள பிரபுக்களின் சபையே, உலகத்திலுள்ள மற்றைய மேற்சபைகளைக் காட்டிலும் புராதனமானது. பழைய இங்கிலீஷ் அரசர்களின் அறிஞர் சபையையும், நார்மானியாருடைய அரச சபையையும் இது பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கின்றது. என்றாலும் அதன் அமைப்பிலும் சங்கியையிலும் பெரும் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

பிரபுக்களின் சபையில் வீற்றிருக்கக் கூடியவர்களின் சங்கியை நிலையுள்ளதன்று. பிராசீனக் குடும்பங்கள் சந்ததியற்று அழிந்து போவதினாலும் புதிதாக அடிக்கடி பிரபுக்கள் சிருஷ்டிக்கப் படுவதினாலும் இம்மாறுதல் உண்டாகின்றது. இப்போது, அறுநூற்றிருபதுக்கு அதிகப்பட்டவர் பிரபுக்கள் சபையில் அங்கத்தினராக விருக்கின்றனர். அவர்களுள், ராஜகுமாரர்களும் பிரதம அத்தியக்ஷ குருக்களும், டியூக், மார்க்வில், ஏர்ல், விகௌண்டு, என்கிற பட்டதாரிகளும், அத்தியக்ஷ குருக்கள்மாரும், பாரன் என்ற பட்டதாரிகளும், ஐந்து நியாயாதிபதிப் பிரபுக்களும் அடங்கியுள்ளனர்.

வைதீகப் பிரபுக்களுக்கு வமிச பரம்பரை கிடையாதாகையால், அவர்களுடைய சங்கியை நிலையுள்ளதாகவே யிருக்கும். இரண்டு பிரதம அத்தியக்ஷ குருக்களும், இருபத்துநான்கு அத்தியக்ஷ குருக்களுமாக இருபத்தாறு வைதீகர்களே பிரபுக்கள் சபைக்கு வரலாமென்று விதி யேற்பட்டுள்ளது.

லௌகீகப் பிரபுக்களின் குடும்பங்களில் தலைவராக இருப்பவர்மட்டுமே, சபைக்கு வர லாயக்கானவர்கள். அவர்களுடைய உற்றார் உறவினர் என்ன பதம் பெற்றிருந்தாலும் பிரபுக்கள் சபைக்குவர உரியரல்லர். சாமான்னிய சபைக்குப் போக அருகராவார்.

மேற்சபைக்கு அடிக்கடி புதுப்பிரபுக்கள் வருவார்களென்று சொன்னோமல்லவா? இப்போதுள்ள பிரபுக்களில் பாதிப்பேர் சுமார் ஒரு நூறு வருஷங்களுக்கு முன் பிரபுத்துவத்தைக் கொண்டாடவில்லையென்றால், இவர்கள் தாதைகளும் மூதாதைகளும் சாமான்னிய

ராகவே யிருந்தனரென்பது சொல்லாமலே அமையும். நாட்டுக்கு நற்கருமங்கள் செய்தவர்களைக் கண்ணியப் படுத்தும்பொருட்டு, புதிய பிரபுக்கள் சிருஷ்டிக்கப் படுவார்கள். காலம்சென்ற டெனிஸன்கவி பாண் டித்தியத்துக்காகவும், ராபர்ட்ஸ், போரினில் வெற்றிக் காகவும், கொஞ்ச காலத்துக்குமுன் நமது செகர்டெரி யாகவிருந்த விகௌண்டு மார்லி ராஜ்ய தந்திரத்துக் காகவும் பிரபுக்களாக வுயர்த்தப்பட்ட சங்கதி நமக்கு நன்கு தெரிந்ததேயாம். ந்யாய சாஸ்திரத்தில் பிரக்கி யாதி பெற்றிருப்பவர்களை அப்பீல் பிரபுக்களாக நிய மிப்பதுண்டு.

ஸ்காத்லாந்து தேசம் இங்கிலாந்தோடு 1707-ம் வருஷத்திலும், ஐர்லாண்டுதேசம் 1801-ம் வருஷத்தி லும் ஐக்கியமாயின. அக்காலங்களுக்கு முன்னல் அந் தந்தத் தேசங்களில் பிரபுக்கள் இருந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் மேற்சபைக்கு வர உரியரல்லர். ஸ்காத்லா ந்திலிருந்து பதினறு பிரபுக்களும் ஐர்லாண்டிலிருந்து இருபத்தெட்டுப் பிரபுக்களும் பிரதிநிதிகளாக வரலாம். ஸ்காத்லாந்திலிருந்து வரும் பிரதிநிதிப் பிரபுக்கள் ஒவ்வொரு பார்லிமெண்டுக்கு மட்டுமே நியமனம் பெறு வர். ஐர்லாண்டு பிரதிநிதிப் பிரபுக்களோ ஆயுள்வரை யில் மேற்சபையில் வீற்றிருக்கலாம். இன்னும் இவர் கள் சாமான்னிய சபையங்கத்தினராகவும் வரலாம். இச்சுதந்திரம் ஸ்காட்லான்ட் பிரபுக்களுக்குக் கிடை யாது. அவர்களுடைய சங்கியையும் வரவரக் குறைந்து கொண்டு வருகின்றது.

அப்பீல் பிரபுக்கள் அனைவரும் ஆயுள்வரையில் பிர புக்கள் சபையிலிருக்கலாம். இப்பதவி வமிச பாரம்பரிய மாய் வருவதன்று. நியாயவிசாரணை செய்வதற்கு மாத் திரமே உள்ள இவர்களது பதவியைப் பற்றிக் கொஞ் சம் கூறப்படும்.

துரைத்தன நிர்வாகத்தில் கீழ்ச்சபையும் மேற்சபை யும் காரியப் பொறுப்பை ஒருங்கே வகித்தபோதிலும், நியாய விசாரணை விஷயத்தில் மட்டும், மேற்சபைக்குப் பிரத்தியேகமான சுதந்தரம் ஏற்பட்டுள்ளது. வைதீக விஷயமாக வரும் வழக்குகளுக்குத் தனியே நியாய ஸ்தலங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இவைகளைத் தவிர மற் றெல்லா வழக்குகளையும் தீர்க்கும் நியாயஸ்தலங்களி னின்றும், பிரபுக்களின் சபைக்கு அப்பீல் கொண்டு போகலாம். சார்பு நாடுகளிலிருந்து வரும் அப்பீல் கள் பிரிவி கவுன்ஸிலின் நியாய ஸபையால் விசாரணை செய்யப்படுகின்றன. மேற்கூறிய அப்பீல்களை விசா ரணை செய்வதற்கு, சம்பளம் பெற்ற நான்கு நியாய வாதிகள் பிரபுக்கள் சபைக்கு 1876-ம் வருஷத்தில் நியமனம் பெற்றனர். இப்படி நியமனம் பெறுபவர்கள் வேலையை ராஜி வைத்தபிறகும்கூட ஆயுள்வரையில் மேற்சபையில் வீற்றிருக்கலாமென்று 1887-ம் ஆண் டில் ஒரு சட்டம் பிறந்துள்ளது.

பிரபுக்கள் சம்பந்தமாக வரும் எல்லாச் சட்டங்க ளும் மேற்சபையிலேயே ஆரம்பமாகவேண்டும். மற்று முள்ள பொதுச்சட்டங்களும் அங்கு முதன் முதலில் கொண்டுவரப்படலாம். ஆனல் பணம் சேர்க்கவோ செலவிடவோ மட்டுமுள்ள மசோதாக்களும், சாமான் னிய சபையின் அமைப்பைப்பற்றிய சட்டங்களும் பிரபுக்கள் சபையில் ஆரம்பமாகக்கூடாது. சாமான்னிய சபையில்தான் ஆரம்பமாகவேண்டும். மற்றைய விஷ யங்கள் பிரபுக்கள் சபையில் ஆரம்பமாகலாமானலும், முக்கியமான மசோதாக்கள் இப்போது கீழ்ச்சபையி லேயே ஆரம்பமாகின்றன. சாமான்னிய சபையில் ஒரு விஷயம் நன்ருகத் தீர்மானிக்கப்படும் வரையில் அவ்விஷயத்தைப்பற்றிய பொதுஜன அபிப்பிராயம் எப்படியுள்ளதென்பது தெரியாமல் போய்விடுமென் பதே இதற்குக் காரணமாகக் கூறப்படுகிறது.

மேற்சபையின் உபயோகம் என்னவெனில், அது சாமான்னிய சபையாருண்டாக்கும் சட்டதிட்டங்களைக் கவனித்து, அவைகள் கீழ்ச்சபையில் நியாயமாகவும் அவசரத்திலாகாமல் ஆழ்ந்த யோசனையுடனும் செய் யப்பட்டனவா என்பதைச் சூக்ஷிப்பதாம். சுருக்கிச் சொல்லுங்கால், மேற்சபையானது கீழ்ச்சபைக்கு ஒரு மேல்விசாரணைக்காரச் சபைபோலானது. ஆகவே, அபிப்பிராய பேதங்கள் நிகழும்போது இரு சபைக் கும் சச்சரவு ஏற்படுவதுண்டு. இச்சச்சரவுகளைச் சலீசாய்த் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக, இரண்டு சபை களிலிருந்தும் சில மத்தியஸ்தர்கள் கூடிப் பேசிக் கொள்வதுண்டு. இவ்வாறு, கூடிப் பேசிக்கொள்வ தில் ஏற்பட்ட அசௌகரியங்களை நிவர்த்திக்க வேண்டி, ஒரு சபையார் தமது அபிப்பிராயங்களைக் கடிதமூலமாக மற்ருெரு சபையாருக்கு அனுப்பும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருக்கின்றனர்.

சாமான்னிய சபையில் தீர்மானிக்கப்பட்டு, மேற் சபைக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி விஸ்தரித்துப் பேசவும் அதை நிராகரித்துவிடவும், பிரபுக்களுக்குப் பாத்தியமுண்டு. அவ்வாறே பிரபுக்க ளால் தீர்மானிக்கப்பட்ட விஷயம் ஒன்றைச் சாமான் னியரும் தள்ளிவிடலாம். மந்திரிமார்கள் காரியப் பொறுப்பைச் சரியாக நிர்வகிக்கவில்லை யென்பதாகக்

கீழ்ச்சபையில் ஒரு நிந்தைமொழி (vote of censure) தீர்மானமாகுமானால், மந்திரிமார்கள் உடனே ராஜி வைத்து விடுவது பதிவு. ஆனால் அதே மாதிரியான நிந்தை மொழி மேற்சபையில் தீர்மானமானால், அதை மந்திரிமார்கள் ஒரு பொருட்டாக எண்ணுவதில்லை. மந்திரிமார்கள், சாமான்னிய சபைக்கு மட்டும் உத்தரவாதியாக விருப்பதே இதன் காரணம்.

பிரபுக்களின் சபையில் மகாராஜாவின் ஸ்ரீமுக பத்திரம் படித்துப் பார்லிமெண்டு மகாசபை ஆரம்பமாகும். மகாராஜாவோ அல்லது மேற்சபையின் அக்கிராசனாதிபதியாகிய சான்ஸலர் பிரபுவோ இதைப் படிப்பார். அக்காலத்தில், சாமான்னிய சபையார் தங்கள் தலைவனான "நாவலன்" உடன் பிரபுக்கள் சபைக்குப் போவார்கள். சாமான்னியர் அனைவரும் இருப்பதற்கு அங்கு இடம் இராததால் அச்சமயத்தில் சற்று நெருக்கடி நேர்வது சகஜம். ஆகவே, இஷ்டப்படுபவர் சிலர் மட்டுமே போவது பதிவு.

பார்லிமெண்டு சபை நடவடிக்கைகள் முழுவதும் நிர்பந்தமற்றிருக்க வேண்டுமென்றும், பேசுகிறவர்கள் தாராளமாகப் பேச இடமுண்டாகவேண்டுமென்றும் உத்தேசித்து வியவகாரம் தொடங்குமுன் அரசர் அச்சபையைவிட்டுப் போய்விடுவது வழக்கம். ஆதலால், பார்லிமெண்டில் அதன் நடவடிக்கைகள் துவங்கும்போது அரசர் இருப்பதேயில்லை. "உரோமப்பை" என்றுபெயருள்ளசிவந்த ஆசனம் சிங்காதனம் போடப்படும் இடத்திலிருப்பதால், அதன்மேலுட்காரும் சான்ஸலர்பிரபு, சபையில் ஏதாவது பேசவேண்டுமானால், அவ்விடத்தைவிட்டகலவேண்டும்.

சாதாரணமாக, மேற்சபையில் அங்கத்தினர் அதிகமாகக் கூடுவதில்லை. இரண்டொரு சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே பிரபுக்கள் பலர் வருவார்கள். இதை யுத்தேசித்தேதான், பிரபுக்களின் சபையில் வியவகாரம் நடப்பிக்க மூன்று பேர் இருந்தால் போதுமென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அப்பீல் விசாரணை செய்யவேண்டியிருந்தால் மட்டும், மேற்சபை காலைவேளைகளில் கூடி மத்தியானத்துக்குள் கலைந்துவிடும். ராஜாங்க விஷயங்கள் பொதுவாக மாலை நாலரைமணிக்கு ஆரம்பமாகும். ஆரம்பமாவதற்குமுன், ஒரு அத்தியக்ஷ குரு தேவதாப் பிரார்த்தனை செய்வது பதிவு. சாதாரணமாக காரியம் வெகு சீக்கிரத்திலேயே முடிந்துவிடும். கீழ்ச்சபையைப்போல, இங்கு மெம்பர்கள் சிரமப்படுவதில்லை. கேள்விகள் வெகு சொற்பம். விவரித்துப் பேசவேண்டிய விஷயங்களும் அற்பம். ஆகவே பிரபுக்களின் சபைக்கு விஷயங்கள் நடக்கும் முறையில் ஒரு காலவரையரை ஏற்படவில்லை

இனி, பிரபுக்கள் சபையங்கத்தினருக் கிருக்கும் சுதந்தரங்களைப் பற்றிக் கூறி இவ்வத்தியாயத்தை முடிவுசெய்வோம்.

எப்போது வேண்டுமானாலும் பிரபுக்கள் மகாராஜாவிடம் தாராளமாகப் பேசப்போகலாம். சபையில் நடக்கும் விஷயங்கள் தங்களுக்குச் சம்மதமில்லாவிட்டால் அவ்விஷயத்தைச் சபா தினசரிப்புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டெழுதலாம். கடனுக்காக பிரபுக்களைக் கைது செய்து மறியலில் வைக்கக்கூடாது, ஆனால் கடன்காரனாய்ப் போய்விட்ட பிரபு, தன்னுடைய கடனைத் தீர்க்கும் வரையில் சபைக்கு வரக்கூடாதென்ற விதியேற்பட்டுள்ளது.

பிரபுவோ, சாமான்னியரோ ஒருவர் ராஜ்யத்துக்கு விரோதமாகப் பெருங் குற்றம் செய்துவிட்டால், சாமான்னிய சபையார் அவர்மீது தோஷாரோபணம் செய்து, பிரபுக்களின் முன்னர் விசாரணைக்குக் கொண்டுவருவார்கள். இவ்வழக்கம் பதினேழாம் நூற்றுண்டிலும் பதினெட்டாம் நூற்றுண்டிலும் விசேஷித்திருந்தது. இந்திய கவர்னர் ஜனரலாகவிருந்த உவாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் இவ்வாறு குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட சங்கதியை நாமறிவோம். இந்த நீதிமுறையில் ஒரு ஒழுங்கு இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே இது இப்போது வழக்கத்திலில்லை. பிரபுக்களிலேயே ஒருவர் ராஜதுரோகமான காரியம் செய்திருந்தால், அவரையும் மேற்சபையார் விசாரிப்பதுண்டு. இப்படி விசாரணை செய்யும் நியாயாதிபதிகள் பன்னிருவர் இருக்கவேண்டும். அவர்களுக்குள் பெரும்பாலார் அபிப்பிராயமே தீர்மானமாகும்.

√ குழந்தையைப்போலிரு :— குழந்தையின் களங்கமற்ற தன்மை எவ்வளவு இனிமையா யிருக்கிறது! அஃது உலகத்திலுள்ள செல்வத்தை யெல்லாம்விடத் தன் விளையாட்டுப் பொம்மையே மேலானதெனக் கருதுகின்றது. மெய்யன்புள்ள பக்தன் இயல்பும் அத்தகையதே. எல்லாவித செல்வத்தையும் கௌரவத்தையும் கடவுளுக்காகப் பரித்யாகம் செய்துவிடுவதற்கு அவனைத்தவிர வேறெவராலும் முடியாது.

—உபதேசரத்னமாலை

உபநிஷத் ரத்ினமாலை

THE SUMMARY OF THE MINOR UPANISHADS

34, வராஹோபநிஷத் (98).

ரிபு என்ற மஹரிஷி வெகுகாலம் பகவானைநோக்கித் தவமிருக்க பகவான் வராஹரூபத்துடன் அவர் முன் தோன்றினர். அப்பொழுது ரிபு பகவானை நோக்கி 'எனக்கு ஒருஉலகவிஷயத்திலும்பற்றுஇல்லை. உமது ஸ்வரூபஞானமே முக்தி என்று சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் கூறுகின்றன. ஆதலால் மோக்ஷகாரணமான பிரஹ்மவித்தையை எடுத்துரைக்கவேண்டும்' என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

பகவான் முதலில் தமது தத்வாதீத நிலையை விளக்குகிறார். தத்வவிவரம் பின் அட்டவணையில் வருவன.

இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டிருக்கும் என்னை யார் பஜிக்கிறார்களோ அவர்கள் எந்த ஆச்ரமத்திலிருந்தபோதிலும் ஜீவன்முக்தர்களாவார்கள் என்று பகவான் முதலில் தத்வநேதி செய்து காட்டினர்.

பின்னர் ப்ரஹ்மவித்தை விஷயமாகக் கூறலுற்றார் பகவான். "ஸ்வதர்மானுஷ்டானம், தபஸ், குருபக்தி இவைகளால் ஒருவனுக்கு ஸாதன சதுஷ்டயம் வரவேண்டும். நான்கு ஸாதனங்களாவன (1) நித்யாநித்யவஸ்து விவேகம். (2) இஹபரபோகங்கள் விஷய நிராசை. (3) சமம், தமம், உபரதிதிதீக்ஷா சிரத்தை, ஸமாதானம் ஆகிய ஆறன் கூட்டம் (4) மோக்ஷ விருப்பம் ஆகிய இவைகளே. இவைகளை அப்யஸித்து தேர்ந்து வருபவன் எல்லா வஸ்துக்களிலிருந்து "நான்" என்ற புத்தியை நீக்கி என்னிடம் வைக்க வேண்டும். மனுஷத்வம், புருஷத்வம், ப்ராஹ்மணத்வம் இவைகளுள் முன்னதைவிடப் பின்னது மிக அரிது. இது வந்து ஸுசமாகிய என்னை அறியாதிருப்பவனுக்குக் கதியேது? நான் என்ற பாவத்திற்கு உண்மையான ஆதாரமாக நான் இருப்பதால் தான் அறிவு, ஸுகம் முதலியவைகள் வெளிப்படுகின்றன. என்னையன்றி இவைகள் வேறாகவில்லை. என்னைத்தவிர ஜகத்ஜீவபரன் என்பதே இல்லை. ஸர்வஸாக்ஷி வர்ணாச்ரமாதீதன் ஆகிய ஆத்மாவை வேதாந்தப்படி ப்ரஹ்மமாக உணர்பவன் ப்ரஹ்மமேயாகிறான். தேஹமே ஆத்மா என்ற உணர்ச்சியைப்போல, ஆத்மாவே ப்ரஹ்மம் என்ற உணர்ச்சி திடப்பட்டுவிட்டால் மோக்ஷம் எளிதில் வரும். இவனுக்குக் கர்மபந்தமில்லை. ப்ரஹ்மம், அவஸ்தாத்ரயஸாக்ஷி, ஸத்யஞான அனந்தானந்தன், லக்ஷயம், தோஷரகிதன், ஸர்வவியாபி இவ்வாறு அறிபவன் அழிவற்றவனாகிறான். இந்த ப்ரஹ்மத்தை தன் ஆத்மாவாக உணர்ந்தவன் பயங்கள் நீங்கிவிடும் இதைத்தவிர வேறாக அணுக்கூட இல்லை. அக்ஞானிக்குத் துக்கரூபமாகக் காணப்படும் உலகம் ஞானிக்கு ஆனந்தரூபமாக விருக்கும். என்னிடம் அத்வைதபாவனை இருந்தால் பந்தமேது? முக்தியேது? ஆத்மா என்றும் தனித்திருப்பவன். தேஹாதிகளுக்கோ பொருளே இல்லை. எல்லாம் நான் என்ற பாவனையுடன் என்னைத்தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்று என் ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தவனுக்குப் பந்தம் ஏது? இவனுக்கு தைர்யம்வர என்ன தடை? இவன் நானே, நீயும் அவன்!! இப்படி உணருபவனுக்கு இப்பார்வைகிடையாது எப்பொழுதும் ஞானப்பார்வையே! ஸ்வஸ்வரூபானு ஸந்தானத்தால் என்னை அனுபவிப்பவன் விடுபடுவேன். இவ்வாறு என்னை வழிபடுபவன் செய்யவேண்டியது எல்லாம் செய்துமுடித்தவன். இவன், மேல் செய்யவேண்டியது ஒன்றும் இல்லை. இவனுக்கு ஸர்வஸங்கபரித்யாகம், தனிமை, ஸ்திரீ ஆசையின்மை, வைராக்யம், முதலியவைகள் குடிகொண்டிருக்கும். இவனுக்குத்தான் பரமஹம்ஸன் என்று பெயர். உபவாஸம் என்ற பதத்திற்கு நெருங்கிய வாஸம் என்று பொருள். ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸமீபவாஸமே உபவாஸம், வெறும் பட்டினி கிடப்பதுமாத்ரமல்ல. பிரஹ்மம் உண்டென்றறிவது கேட்ட ஞானம், நான் பிரஹ்மம் என்று உணருவது ஸாக்ஷாத்காரம். எனது எனதல்ல என்ற பாவங்களே பந்த மோக்ஷங்களுக்குக் காரணம். வெளியிலும் உள்ளிலும் மனம் அசையாது சாந்தமாக திருப்தி யடைந்திரு. ஜகத்ஸங்கல்பமாத்ரம் இதைவிட்டு நிர்விகல்பமாகிய என் நிலையைப்பாவனை செய். ஸதா என் விஷயஸம்பந்தமாகவே உன் காலத்தைப்போக்கு. எல்லாம் சின்மயம்தான். பற்றற்றவனாகி, ஞானப்பற்றைக் கைக்கொள். தேஹாத்ம புத்தியை மறந்துவிடு. முன்னும்இல்லாது பின்னுமில்லாது இருப்பது எதுவோ அது மாயை, மாயையும் இதன்காரியமும் நீக்கப்பட்டால் ஜீவன் ஈச்வரன் இருவரும் இல்லாமல்போக அகண்டநிலையொன்றே மிஞ்சும்,

ஆதியில் இச்சை உன்டாகி எங்கும்பரவிப் பொதுவாக நின்று சேதன அசேதப்ரஞமாகும் வரையில் ஈச்வர ஸ்ருஷ்டி. பின்னர் ஏற்படும் ஜாக்ரதைமுதல் மோக்ஷம் வரையில் உள்ளது ஜீவஸ்ருஷ்டி; யாகம்முதல் யோகம் வரையில்உள்ள கர்மங்கள்,ஈச்வரஸம்பந்தமானவைகள் லோகாயதமதம் முதல், ஸாங்கியம் வரையில் ஜீவ ஸம்பந்தமானவைகள். முமூக்ஷுக்கள் இவைகளிலிருந்து விலகி, ப்ரஹ்மவிசாரம் செய்யவேண்டும். இது தவிர முக்திக்கு வேறு வழியில்லை. எனக்கு மூன்றவஸ்தையுமில்லை. நான் இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவன்.

பாகம்.	பெயர்கள்.	கணக்கு	விவரம்.
ப்ராஹ்மவித் தத்வங்கள்.	ஞானேந்திரியம்	5	மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி.
	கர்மேந்திரியம்	5	வாக்கு, கை, கால், பாயு, உபஸ்தம்
	வாயுக்கள்	5	பிராண, அபான, வியான, உதான, ஸமானன்.
	விஷயங்கள்	5	சப்த, ஸ்பர்ச, ரஸ, ரூப, கந்தம்.
	அந்தஃகரணம்	4	மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம்.
	ஆக.	24	
முனிகள் உணரும் தத்வங்கள்.	ஸ்தூலபூதம்	5	ப்ருதிவி ,அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம்.
	தேஹம்	3	ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, காரணம்.
	அவஸ்தை	3	ஜாக்ரத், ஸ்வப்ந, ஸுஷுப்தி.
	ஜீவன்	1	
	ஆக	36	
பிருந்த தத்வங்கள்	பாவ விகாரங்கள்	6	இருத்தல், உண்டாதல், வளருதல், திரிதல், குறைதல்,நசித்தல்.
	ஊர்மிகள்	6	பசி, தாகம், சோகம், மோஹம், ஜரை, மரணம்.
	கோசங்கள்	6	தோல், ரத்தம், மாம்ஸம், கொழுப்பு, மூளை, எலும்பு.
	அரிஷ்ட வர்க்கங்கள்	6	காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மாத்ஸர்யம்.
	ஜீவன்	3	விச்வ, தைஜஸ, ப்ராஞ்ஞன்.
	குணம்	3	ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸ்.
	கர்மம்	3	பிராரப்தம் ஆகாமி ஸஞ்சிதம்.
	கர்மேந்திரியத்தொழில்	5	பேசுதல், எடுத்தல், நடத்தல், மலம் ஜலம் விடுதல், ஆனந்தம்.
	அந்தஃகரணத்தொழில்	4	ஸங்கல்பம், ப்ரயத்னம், அபிமானம், நிச்சயம்.
	ஆத்மகுணம்	4	மைத்ரி, கருணை, உபேக்ஷை, முதிதை.
	திக்குகள்	8	
	தேவஹைதகள்	6	சந்திரன், பிரஹ்மா, ருத்ரன், க்ஷேத்ரஞ்ஞன், ஈசுவரன்.
	ஆக .	96	

ஸமதிருஷ்டி உடையவனே ஸமஸ்தஹரிஹராதி தேவதைகளும். தீர்க்க ஸ்வப்னம், ப்ராந்தி, மனக்கோட்டை ரூமாக உள்ளது ஸம்ஸாரம். ஆதலால் விழித்ததுமுதல் தூக்கம்வந்து கவிந்துகொள்ளும்வரையில் ப்ரஹ்மத்தையே நினைத்து ஓயந்திருக்கவேண்டும். ஜகத் ஒடுங்கினல் மனம் என் ரூபமாகிவிடும். பின்னர் எது எப்படிப் போனல் என்ன? பாம்புக்கு உரித்த தன் சட்டைமேல் எப்படிப் பற்று இராதோ அது போலத்தான் ஞானிக்கும் தேஹவிஷயம் பொய், அறிவு நீங்கில் நேதி களைவது மூலமாக ஞானி அசரீரியாகிறுன். மாயை மூன்றுவிதமாக அழிந்துகொண்டே வரும். சாஸ்திரத்தால் ஜகத் ஸத்ய புத்தி நீங்கும்.

ஸாக்ஷாத்காரத்தால் வ்யவஹாரம் நீங்கும். ப்ராரப்த நாசத்தால் வெளித்தோற்றமும் நீங்கும். அத்வைதத்தால் வாஸனை நீங்கும். இதனால் ப்ராரப்தம் நீங்கப் பிறப்பு வாராது. கானல்நீரில் பாலைவனத்தைத் தவிர வேறொன்றும் எப்படி இல்லையோ அப்படி ஜகத்தில் ப்ரஹ்மத்தைத்தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஜீவன் ஈசன் குரு இந்நிலைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் அக்ஞானலேசமே இல்லை. குரு கிருபையின்றி விஷயத்தைத் துச்சம் என்று தள்ளுதல், உண்மையை உணர்ந்து ஸமாதியில் நிற்றல், எப்பொழுது ப்ரஹமே யாகி இருத்தலாகி ஸஹஜம் மூன்றுகிடைப்பது அரிது. அலையும் மனம் நிலையில் நின்றால் பின்னர் அஸாத்யம் என்பது உண்டோ. அதுதானே ப்ரஹ்மத்வத்தை அடைய ஞானோதயமாகி, ஸஹஜநிலை தானே வரும். மனம் அடக்கித் தேர்ந்தவன்,

எத்தொழிலைச் செய்தாலும், ஏதவத்தைப் பட்டாலும்
முத்தர் மனமிருக்கும் மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதி விளையாடி இருக்கைவீசிநின்றாலும்
தாதிமனம் நீர்க்குடத்தே தான்.

என்று கூறப்படும் நிலையை அடைவன். ஆகவே இந்த மனம் அடங்க யோகத்தில் பயிலவேண்டும்.

மேலும்பகவான் கூறுகிறார்:—

'என் ரூபம் அகண்டம் பிரஹ்மமே நான். நான்ஸத்சிதானந்தம். சுத்த அசுத்தங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். ஆதலால், 'இதுவரையிலும் கூறிவந்த பிரஹ்மம் நான்' என்று உன்னுள்மதித்து மௌனமாகவிருந்து விடு. ஈசுவரபக்தி,கிளிஞ்சலில் வெள்ளி தோற்றுவதுபோலவும், ஸூர்யன்முன் உலகம் சேஷ்டிப்பதுபோலவும், இவ்வுலகம் என்னிடம் தோன்றி நடைபெறுகிறது என்றஅறிவு,எக்காலத்தும் எங்கும் நான்பேதமற நிறைந்திருக்கின்றேன் என்று இருந்து பேதமாகக்காணப்படும் வஸ்துக்கள் நானல்ல என்ற உணர்ச்சி, பிறர் குற்றத்தை அறியும் ஆற்றலோடு தன்குற்றத்மை அறியமுயலுதல் ஆகிய இவைகளில் பழகுபவனுக்கு பந்தம் சீக்கிரம் நீங்கும். ஞானிக்கு விஷயப்ரவிருத்தி உண்டாகுமாயின் அவன் ஞானம் பலனில்லாததாகும். ஆதலால் மனமிறந்து ஒய்ந்திருக்கும் ஞானிக்கு மனவ்யாபாரத்துள் அடங்கிக் கிடக்கும் ஸித்திகளில் விருப்பம் ஒருநாளும் இராது. அந்த ஆசையிருக்கும் சிஷ்டர்கள் ஆத்மஞானிகள் அல்லர். அவர்களுக்கு இந்த ஆசை மோக்ஷமார்க்கத்தில் பலமான தடையாக வந்து குறுக்கிடும்.

இவ்வாறு பகவத் உபதேசம் பெற்று முக்தரான ரிபு மஹரிஷியை நிதாகர் என்பவர் நோக்கி ஜீவன் முக்தி விஷயத்தைக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டார்.

ஜாக்ரத், ஸ்வப்ந, ஸுஷுப்தி, துரியம் என்ற அவஸ்தைகள் நான்கு. இதற்கேற்ப அ, உ, ம், அர்த்த மாத்திரையாகிய ப்ரணவ பாகங்கள் நான்கு. இவைகள் ஒவ்வொன்றுடன் ஒவ்வொன்று ஸம்பந்தப்பட ஜீவனுக்கு விச்வ தைஜஸ் ப்ராக்ஞ துரியன் என்று பெயர் வருகின்றது. இந்த நிலைகளுக்கு முறையே ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம, பீஜ, ஸாக்ஷி நிலைகள் என்று பெயர்.

இவைகளுள் அகார, உகார, மகார, அர்த்த மாத்திரைகளோடு துரீய ஸம்பந்தத்தால் ஜீவனுக்கு முறையே, முதல் மூன்று ஞான பூமிகளும், 4, 5, 6-வது பூமிகளும் ஏற்படுகின்றன. ஏழாவது பூமி இவைகளுக்கு எல்லாம் அப்பாற்பட்டது. இவைகளிலிருப்பவர்களுக்கு முமுக்ஷு பிரஹ்மவித், வரன், வரீயான், வரிஷ்டன் என்றும் பெயர்.

பூமிகள் விவரம் வருவன.

1. சுபேச்சை —உலக விஷய ஆசையைத் தடுத்து சாஸ்திரஞான விருப்பம், ஸத்ஸங்க ஆசைமேல் கிளம்பி இவைகளில் ப்ரவிருத்திக்கும்படி செய்யும் நிலை.

2. விசாரணை —முற்கூறிய ஆசைப்படி நிறைவேற்றி கற்றபடி நடக்கத் தொடங்குதல்.

3. தனுமானஸி —கற்றபடி நின்று வருகையில் மனதில் விஷயப்பற்றுக் குறைந்துகொண்டு வருதல்.

4. **ஸத்துவா பத்தி.**—மூன்று பூமிகள் அப்யாஸத்தால் விஷயப்பற்று நீங்கி ஸத்தான ஆத்மாவிடம் மனம் ஒடுங்குவது.

5. அஸம்ஸக்தி —முன் அப்யாஸத்தால் நிஷ்காம்ய ஸத்வகுண விளக்கம் உண்டாகும் நிலை.

6. **பதார்த்தா** பாவனை.—உள்வெளி வஸ்துத் தோற்றமின்மை ஆயினும் பிறர் தூண்டினால் ப்ரவ்ருத்திக்கக்கூடிய ஒய்வு நிலை.

7. **துரீயம்.** பேதத்தோற்றம் முற்றிலும் நீங்கி அப்பொழுது ஆத்மாவாகவே நிலைத்துவிடுவது. முதல் மூன்று பூமிகளிலும் உலகம் நன்றாகத் தோற்றுவதால் அவைகள் ஜாக்கிரதை என்றும், நான்காவதில் ஸ்வப்நம்போலத் தோன்றுவதால் அதற்கு ஸ்வப்நம் என்

றும், ஐந்தாவதற்கு, ஸுஷுப்தி, ஆறுவதற்கு துரியம் என்றும், துரியத்திற்கு அதீதம் என்றும் பெயர்கள் உண்டு.

நான்காம் பூமியிலிருப்பவனுக்கே ஜீவன்முக்தன் என்று பெயர். இவனிடம் ஸகல நற்குணங்களும் இயற்கையாகவே அமைந்து கிடக்கும். இவன் ப்ரயத்னமன்றியிலேயே மனம் உள்முகப்பட்டு குவியப்போகுமே ஒழிய வெளிமுகப்பட்டு ஓடிவிடாது. இவன் அனுபவிக்கும் இரண்டற்ற ப்ரஹ்மநிலைக்கு சீக்கிரம் ஆசார்ய சாஸ்திர சஹாயத்தால் போய் நின்றுவிடு. அங்கு தோன்றும் சிவனே குரு, தேவன், வேதம், பிரபு, நான், மற்றெல்லாம். இதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. மோக்ஷத்திற்கு இரண்டுவழி. **விஹங்கமார்க்கம்** (பக்ஷிமார்க்கம்) **பிபீலிகாமார்க்கம்** எறும்புமார்க்கம் ஆகிய இவைகளே. மரத்தின்மேலிருக்கும் பழத்தைப் பக்ஷிகள் நேரிடப் பறந்து சென்று புஜிப்பதுபோல நேராக ஞானவைராக்கிய வாயிலாக நிஷ்டை பயின்று ஸித்திபெற்று தேஹபாவம் நீங்கியதும் உடனே முக்திபெறும் மார்க்கத்திற்கு விஹங்கமார்க்கம் என்று பெயர். இவ்வாறு முக்திபெற்றவர் சுகர், ஆதலால் இதற்கு **சுகமார்க்கம்** என்றும் பெயர். இதனால் ஏற்படும் முக்திக்கு ஸத்யோமுக்தி என்று பெயர். இனி முற்கூறிய பழத்தைத் தின்ன எறும்பு பூமியில் நகர்ந்து மெதுவாக மரமேறித் தீரவேண்டியதுபோல, ஸத்கர்மம் முதலியவைகளில் ப்ரவ்ருத்தித்துகாம்யம்,நிஷ்காம்யம் முதலியவைகளில் பழகி படிப்படியாக மேலான ஜன்மங்கள் அடைந்து ப்ரஹ்மலோகம்வரையில் பதவிபெற்று முடிவில் ப்ரஹ்மாவுடன் முக்திபெறுவது பிபீலிகாமார்க்கம் என்று பெயர். இவ்வாறு முக்திபெற்றவர் வாமதேவராதலால்,இதற்கு **வாமதேவமார்க்கம்** என்றும்பெயர். இந்த முக்திக்கு கிரமமுக்தி என்று பெயர். விஹங்கமார்க்கத்திலிருக்கும் ஜீவன்முக்தன் பார்வை எப்படிப் பட்டவர் பாபத்தையும் போக்கும். அவனுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட இடம், பஞ்சபூதங்கள் எல்லாம் பாபநாசனங்கள்."

பின்னர் நிதாகர் ரிபுவை நோக்கி 'யோகாப்பியாஸ விஷயத்தைக் கூறவேண்டும்' என்று கேட்டார். அதற்கு ரிபு முதலில் சாரீக உபநிஷத் விஷயத்தைச் சுருக்கிக்கூறி பின்னர் யோகவிஷயத்தைக் கூறுகிறார்.

"யோகம் மூன்று விதம், மந்திரம், லயம், ஹடம் என்பவைகளே. இவைகளை மிருது, மத்யமம், மந்திரம் ஆகிய காலங்களில் செய்யவேண்டும். அதிக பசி, அஜீர்ணம் முதலியவைகள் உடையவர் இதைத் தொடங்கக்கூடாது. இந்த யோகம் எட்டு அங்கங்களை உடையது.

1. **யமம்.**—துன்பம் செய்யாமை, ஸத்யம், திருடாமை, ப்ருஹ்மசரியம், தயை, நேர்மை, பொறுமை, தைர்யம்,மிதாஹாரம்,சுத்தம் ஆகிய பத்துகுணங்களும்.

2. **நியமம்.**—தபஸ், ஸந்தோஷம், ஆஸ்திக்யம், கொடை, பூஜை, ஸித்தாந்தவிசாரம், வெட்கம், நற்புத்தி, ஜபம், விருதம் ஆகிய பத்துமே.

3 **ஆஸனம்.**—சக்ரம், பத்மம், கூர்மம், மயூரம், குக்குடம், வீரம், சுவஸ்திகம், பத்ரம், ஸிஹ்மம், முக்தம், கோமுகம் ஆகிய பதினொன்றுமே.

4. **ப்ராணயாமம்.**—ரேசக பூரக கும்பகம் ஆகிய மூன்றுவிதம். இவைகளுக்கு முறையேமூச்சைவிடுதல், இழுத்தல், உள்ளே நிலைத்து நிறுத்துதல் என்று பொருள். இதற்குமனவிஷயமாக ஒருபொருள் உண்டு. விஷய ஆசை தியாகம்ரேசகம்,சாஸ்திரஞான உணர்ச்சி பூரகம், தனக்குள்ளேயே அடங்கி அதன்படி நிற்றல் கும்பகம். பின்னது வரத்தான் முன்னதில் பழகுவது.

ப்ரத்யாஹாரா, தாரணை த்யான ஸமாதி என்பவை. மற்றைய நான்கு அங்கங்கள் இவைகளில் ப்ரணவ த்யான மூலமாக மனம் அதில் தைலதாரைபோல் நிலைக்க முயலுவது.

யோக பூமிகை நான்கு. அவையாவன:—

1. **ஆரம்பம்.**—வெளித்தொழிலை விட்டு உள் தொழிலில் ப்ரவேசிப்பது.

2. **கடம்.**—வாயுமேல் நோக்கிக் கிளம்பி நிறையும் நிலை.

3. **பரிச்சயம்.**—சரீரம் அசையாது ஜீவபாவம் இருந்தும் இல்லாததுபோல் அடங்கிக் கிடப்பது.

4. **நிஷ்பத்தி.**—ஜீவ பாவத்திலிருந்து விடுபட்டு யோகம் ப்ரயாஸமன்றியில் தானே கைகூடி வருமே அந்த நிலை.

இந்த உபநிஷத்தை அத்யயனம் செய்பவன் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு சுத்தனுவான். ஜீவன் முக்தனுவான்.

ராகங்களின் உற்பத்தி

ORIGIN OF TUNES

(தொடர்ச்சி)

ஆகவே, இதுவரையில் சொன்னதைக் கொண்டு நாம் ராகம் கற்றுக்கொள்வதற்கு முதல் முதலில் பாட்டிலிருந்து ராகத்தின் சிறுபாகங்களை அகாரமாகக் கற்றுக்கோண்டு, பிறகு அவை எந்த ஸ்வரங்களாலானவை என்பதையும், அவைகளை ஸ்வரத்தொகுதிகளாக உச்சரிக்கவும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இப்படிக் கற்குங்காலத்திலேயே அந்தந்த ராகங்களில் முக்கியமாய் வரும் சிறுபாகங்களாகிய ஸ்வரச்சேர்க்கைகள் எவை எவை வருகின்றன வென்றும் அறிந்து ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொண்டு விடவேண்டும்.

இப்படி ஸ்வரத்தொகுதிகள் வருவதில்கூட, சில தடவைகளில் இரண்டிரண்டு ஸ்வரங்கள்சேர்ந்தும், சில வேளைகளில் மூன்றுமூன்று ஸ்வரங்களாய் சேர்ந்தும் வருகின்றன. திருஷ்டாந்தமாக, கேதாரகௌளம் என்னும் ராகம் பாடும் காலத்தில், பா பா தப ம கரீ ரீ ரீக மக ரீம சரீ ஸ நிதப நீ ஸா ரீமா மகரீ ஸா நிதப மப நீ ஸா மேலே எழுதப்பட்ட விஷயத்தில் நாம் நிதப என்னுமிடத்தில் மூன்று ஸ்வரம் சேர்ந்து வருகிறது என்று காணலாம். மற்றவை எல்லாம் இரண்டு ஸ்வரங்களானவைகளேயாம். கவனித்துப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு ராகத்திலும் வருகிறஸ்வரச்சேர்க்கைகளில் மிகுதியாய் வருவது இரண்டு ஸ்வரங்களாலானவைகளே என்று அறியலாம். (இப்படி இரண்டுமாயும் மூன்றுமாயும் ஸ்வரங்கள் சேர்ந்து வருவதற்குக் காரணம் உண்டு; அதைத் தாளங்களைப்பற்றி எழுதும் போது விவரித்து எழுதப்படும்).

பெரும்பாலும் நம்மவர்களில் பாடகர்களும் சரி, மாணாக்கர்களும் சரி, எல்லாரும் ராகம் என்பது வேறு, கீர்த்தனம் வேறு என்பதாக அபிப்பிராயமுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள் என்று மேலே சொன்னோமல்லவா? அது ஒரு பெரிய தப்பெண்ணம். ராகம் என்பது கீர்த்தனம் முதலிய எல்லா ஸாஹித்தியங்களுக்கும் அந்தர்பூதமாயுள்ளது. ஆகவே, சரியான ராகஞானம் ஏற்படவேண்டுமென்றால்அந்தராகத்தில் ஏற்பட்டுள்ள முதல்தரமான தியாகய்யர் அவர்களது கீர்த்தனங்கள் அல்லது க்ஷேத்திரக்ஞருடைய பதங்கள், இவைகளின் ஸங்கீதத்தை முதலில் கற்றுக்கொண்டு அதிலிருந்து அந்தந்த ராகபாவத்தினது முக்கியமான ஸ்வரச்சேர்க்கைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது. இக்காலத்தில் பெரும்பாலும் பாடகர்கள் நன்றாய் ராகம் பாடாததற்குக் காரணம் இப்படி மேலேசொன்ன மாதிரியான நன்றாய் ராகபாவத்தை வெளியிடக்கூடிய தியாகய்யர் அவர்களுடைய கீர்த்தனங்களையும் க்ஷேத்திரஜ்ஞருடைய பதங்களையும் நன்றாய்ப் பாடம் பண்ணி, அவைகளை நன்றாய் ஆராய்ந்து அந்தந்த ராகங்களின் முக்கியமான ஸ்வரத்தொகுதிகளையும் கற்றுக்கொண்டு ராகஞானம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளாமல், ஏதாவதொரு பாடகர் பாடும் காலத்தில் காதில் பட்டவரையில் கேட்டறிந்த ஞானத்தைக்கொண்டும், ராகங்களுக்கு ஸம்பிரதாயமாய் எழுதிவைத்திருக்கும் ஆரோஹண அவரோஹண கிரமங்களிலிருந்து ஸரளி வரிசைகளையும் ஜண்டைவரிசைகளையும் உருப்போட்டு, சண்டை போடுவதுபோல் உரக்க உச்சரிப்பதனாலும் தான். ஆனால் ராகம் வேறு கீர்த்தனம் வேறு என்று நினைக்கக்கூடாது. அவை வேறுவேறு விஷயம் என்று உண்டாயிருக்கும், இந்தத் தப்பெண்ணம் வரக் காரணம் என்ன?

அதற்கு முதல் காரணம், கீர்த்தனம் வார்த்தை ரூபமாய் உள்ளதால், வார்த்தைகளைப் பாடம்பண்ணிவிடல் எவருக்கும் எளிதான காரியம். அந்த மூலமாய் உச்சரிக்கும் மாதிரியான கீர்த்தனத்தின் ஸங்கீதத்தையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் கேவலம் ராகம் என்பதை அப்படி ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. இன்னொரு காரணம் என்னவென்றால், சில சாஹித்தியங்களில் அந்தந்த ராகத்தின் முக்கிய அம்சம் வெளிப்படையாய்த் தெரியும்படி ராகபாவம் அமைவதில்லை. அதனால் சாதாரண ஜனங்கள் ராகம் வேறாயிருப்பதனால் கீர்த்தனம் பாடும்போது ராகபாவம் வராதுபோலும் என்று தப்பபிப்பிராயப்பட்டு விடுகிறார்கள். மேலும், இப்படி ஸாஹித்தியம் ராகபாவத்தைக் காட்டாமலிருப்பது, ஸாஹித்தியம் செய்தவருடைய குறைவான ஸங்கீத ஞானத்துக்கு அத்தாட்சியாம். க்ஷேத்திரக்ஞருடைய பதங்களைப் பாடும்போது கேட்டு அநுபவித்திருப்பவர் ராகபாவம் வரவில்லையே என்னும் சந்தேகம் ஸாஹித்தியம் செய்பவரின் குறைவு தான் என்று எளிதில் அறியலாம்.

நமது ஸங்கீதத்தின் முக்யலக்ஷணம் ஸௌகமாயும்—அதாவது ஸ்வரங்களை அவஸரமாய் உச்சரிக்காமல் பாடுவதும்—செவியாறலுமா யிருப்பதே என்பதால், நமது ஸங்கீதத்தை லக்ஷணம் பொருந்திப் பார்க்க வேண்டுமென்றால் க்ஷேத்திரஜ்ஞருடைய பதங்களில் தான் பார்க்கலாம். இக்காலத்தில் அவஸரமாய் வேலையைச் செய்து முடிக்கக் கருதுவோரும் சரி,

சாவகாசமிருப்பவரும் சரி, கௌரவ நிமித்தம் ரொம்ப அவசரக்காரன்போல, ரெயிலில் ஏறிப் போவதும், மோடார்கார், மோடார்ஸைகில் முதலியவற்றில் ஏறிக்கொண்டு போய், அதனால் மிகுந்த காலத்தையும் சேர்த்துக்கொண்டு வியர்த்தகாலக்ஷேபம் பண்ணுவதுபோல், ஸௌகமாயும் ஆறமாறப் பாடவேண்டிய க்ஷேத்திரக்ஞருடைய பதம்போன்றவைகளைப் பாடாமல், (மேலேசொன்ன வண்டிகளுக்கு மேலே வேகமாய் ஓடுகிற) துரிதகாலத்தில், பார்வி ஏக்கடாக் களைப் பாடுவதுடன் தியாகய்யர் அவர்களுடைய திவ்வியமான பின்வரும், தெலிசிராம்சிந்தநதோ, சலமேலரா ஸாகேதராம, பதவிநீஸத்பக்தியுகல்குடே என்னும் கீர்த்தநங்களை வெகு துரிதகாலத்தில் பாடிப்பாழாக்குவது மிகவும் பரிதபிக்கத்தக்கதே.

அதுபோலவே, ஸ்வரம் பாடும் காலத்திலும், அந்தந்த ராகங்களுக்கு வரக்கூடிய ஸ்வரத் தொகுதிகளையும், ஸ்வர தீர்க்கங்களையும் கவனித்து மனதில் வைத்துக்கொண்டு பாடாமல், ஸரளி, ஜண்டை வரிசைகள் வித்தையின் ஆரம்பத்தில் ஸாதகம் செய்யும் மாணக்கர்போல ஸ்வரவிந்நியாஸம் செய்யும் பாடகர்கள் கிளம்பியிருப்பது வித்தையின் துரதிர்ஷ்ட காலம் நடப்பதுபோலிருக்கிறதே தவிர வேறில்லை.

இது மாத்திரமல்ல. இந்தக் காலத்தில் ஸ்வரத் தொகுதிகளின் அழகை அறியாமல் ஸங்கீதம் கேட்டிருப்பதுடன், ஸங்கீதத்தில் ஸ்வரத்தின் தலைமை கெட்டுத் தாளத்தின் பெருமை மேலாட ஆரம்பித்திருக்கிறது இன்னொரு குறைவாம். அதாவது பாடகர்கள் ஸ்வரத்தொகுதிகள் அந்தந்த ராகத்துக்கு உரித்ததோ அன்றோ அதை கவனியாமல், திரியஸ்ரஜாதி, சதுஸ்ரஜாதி மிசிரஜாதி, கண்டஜாதி, முதலிய ஸ்வரங்களைப் பாடுவதுதான் வித்துவான்களின் லக்ஷணம் என்று தப்பெண்ணம் உண்டாகி ஸங்கீதத்தைப் பாழாக்குவது மிகவும் பரிதாபமானதாகும்.

இவ்வளவு குறைவுகளையும் தீர்க்க வேண்டுமானல், சுருக்கமாயும் சுத்தமாயும் ராகபாவத்தை வெளியிடக் கூடிய ராகநூல்கள் எழுதிப்பிரசுரிப்பதேயாம்.

சென்னை ஸ்ரீநிவாஸ வரதாசாரி அண்டு கம்பெனியாரால் பிரசுரிக்கப்பட்ட "இராகவிபோதினி" என்னும் நூல் மாணக்கர் எளிதில் ராக ஆரோஹ அவரோஹம் வரும் முக்கிய ஸ்வரத்தொகுதிகள், தீர்க்க ஹ்ரஸ்வம் முதலியவைகளைக் காட்டியிருக்கும் நூலாம். இது நமது ராகங்கள் கெட்டுப்போகாம லிருக்கிறதற்குப் போட்ட முதல் அணைபோலும். என் அபிப்பிராயத்தில் இதுமாதிரியாய் அநேக நூல்கள் வெளிவரவேண்டுமென்பதே. பி. எஸ். சுந்தரம் ஐயர், பீ. ஏ. எல். டி.

கமலாகாந்தன்

அல்லது

ஓர் பித்தன்

KAMALAKANTHAN

(முன்தொடர்ச்சி)

ஸாக்ஷி.—ஒருநாள் பார்த்தேன், அலிமுஹம்மது ஸாஹேப்பு வீட்டுப் புறக்கடையில் ஒரு தோட்டக்காரனை.

வக்கீல்.—இதென்ன தொந்தரவு! அதல்லவய்யா, இந்தப் பிரியாதி பாபாவினுடைய பசு களவுபோன போது பார்த்தாயா?

ஸாக்ஷி.—இல்லை. அந்தத் திருட்டுமுண்டை மகனுக்கு, என்னை அழைத்து சாக்ஷிவைத்துக்கொண்டு களவு செய்யவேண்டுமென்கிற அவ்வளவு தீர்க்காலோசனையில்லாமல் போயிற்று. அவன் அப்படிச் செய்திருந்தால் உங்கள் வேலையும் ஸுலபமாய் முடிந்திருக்கும், எனக்கும் ஸுலபமாயிருந்திருக்கும்.

வக்கீலுக்குக் கொடுத்த பீசு வீணென்றும் தானே நேராகக் கேஸை நடத்தியிருந்தால் நலமாயிருக்குமென்றும் அப்போது பாபாவுக்குப் புலப்பட்டது. வக்கீலின் காதில் 'இவன் அதற்குச் சாக்ஷியன்று. பசுவை அடையாளம் பிடிப்பதற்கு மாத்திரமே இவன் ஸாக்ஷி என்று சொன்னாள், வக்கீலுக்கு அது ஒருபெரிய அவலம்பம் கிடைத்ததுபோல் ஆய்விட்டது. வெகு கம்பீரமாய்க் கனைத்துக்கொண்டு,

வக்கீல்.—உனக்குப் பசு தெரியுமா?

ஸாக்ஷி.—(கொஞ்சம் சிரித்துக்கொண்டே) தெரியாதுண்டோ, இல்லாவிட்டால் உங்களோடு இவ்வளவு பிரியமாய் வார்த்தையாடுவேனா?

ஸாக்ஷி வீணாய் வார்த்தையை வளர்த்துகிறவன் என்று தெரிந்துகொண்டு, அதை யெல்லாம் நிறுத்து என்று ஸாக்ஷிக்குத் திட்டம் செய்து பிரியாதியின் பசுவைக் கோர்ட்டுக்கெதிரில் கொண்டுவரும்படி உத்தரவு செய்து அது கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டதும்,

ஜட்ஜி.—சக்கிரவர்த்திகளே! அந்தப் பசு உங்களுக்குத் தெரியுமா?

சாக்ஷி (கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு) எந்தப் பசு? தர்மாவதாரமே!

ஜட்ஜி.—எந்தப் பசு வென்பதேன்? எதிரேயிருப்பது ஒரே பசுதானே. வேறேயில்லையே.

கம்லா.—தங்கள் கண்ணுக்கு ஒரே பசு இருப்ப

தாய்த் தெரியவருகிறதோ என்னவோ? என் கண்ணுக்கு அநேகம் பசுக்கள் இருப்பதாய்த் தோன்றுகிறதே.

ஜட்ஜி.—(கோபித்துக்கொண்டு) தெரியவில்லையா, கறுப்புவர்ணம், வெளுப்புப்புள்ளி, சிவப்புமுகம், கழுத்தில் சங்கிலி அதோ பார்.

ஸாக்ஷி:—(பசுவைப்பாராமல் கடிகார கொலுசும் உடுப்புமாய் நிற்கும் வக்கிலைப் பார்த்து சுட்டிக்காட்டி) இது களவுசொத்தா?

ஜட்ஜி:—உன் போக்கிரித்தனம் வெகு அதிகமாயிருக்கிறது. கோர்ட்டார் வேலைக்கு நீ வெகுஆடங்கம்உண்டு பண்ணுகிறாய். நீ கோர்ட்டை அவமதித்தாயென்று குற்றம் சாட்டி உனக்கு ஐந்து ரூபாய் அபராதம் விதித்திருக்கிறேன்.

கமலா.—(பூமிவரையில் குனிந்து ஸலாம்செய்து கைகூப்பிக்கொண்டு) வெகு உத்தமம். ஆனல் அபராதத்தொகை செலுத்தவேண்டியது யாரோ, தயவு செய்து உத்தரவு செய்ய வேண்டுகிறேன்.

ஜட்ஜி.—அதென்ன, உனக்கு விதித்த அபராதத்தை வேறே யார் செலுத்துவான்?

கமலா.—நானேயா செலுத்தவேண்டும்?

ஜட்ஜி.—ஆம்.

ஸாக்ஷி.—அப்படியானல் பணம் ஸம்பாதிக்க வேண்டியதற்கு யுக்தி சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும்.

ஜட்ஜி.—அதேன்?

ஸாக்ஷி.—இந்த ஜன்மத்தில் என்னவோ நான் அபராதத் தொகையைச் செலுத்துகிற வழியைக்காணேன். பரலோகத்தில் எப்படிச் செலுத்துகிறது?

ஜட்ஜி.—அபராதம் கட்டாவிட்டால் ஜயிலுக்குப் போகவேண்டும்.

ஸாக்ஷி.—எத்தனை நாள்? தர்மாவதாரமே!

ஜட்ஜி.—ஒருமாதகாலம்.

ஸாக்ஷி.—இரண்டுமாத மிருக்கக்கூடாதோ?

ஜட்ஜி.—அதிகநாள் ஜயிலிலிருக்க நீ ஏன் ஆசைப்படுகிறாய்?

கமலா.—தர்மாவதாரமே! இப்போது காலம் கெட்டுப்போயிருக்கிறது. முன்போலே ஸந்தர்ப்பணையோ நிமந்தரணமோ கிடைப்பதில்லை. ஜயிலிலே இரண்டு மூன்று மாதகாலத்துக்குப் போஜனம் கிடைக்கும்படி தாங்கள் தயவுசெய்து உத்தரவு செய்தால் இந்த ஏழை பிராஹ்மணன் ஸுகமாயிருப்பான்.

(இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அபராதம் விதிப்பதில் பயன் என்ன?)

ஜட்ஜி.—(சிரித்துவிட்டு) நல்லது, நீ தகரார் செய்யாமல் ஸரியாக வாக்குமூலம் கொடுத்தால் அபராதத்தை மன்னித்து விடுகிறேன். இப்போது சொல், உனக்கு அந்தப் பசு தெரியுமா?

ஜட்ஜி ஒரு ஜவானைக் கூப்பிட்டு 'பிரியாதியின் பசு விருக்குமிடத்திற்கு இவனை அழைத்துப்போய் அதைக் காட்டி அழைத்துவா' என்று திட்டம்செய்தார்.

ஜவான் காட்டி அழைத்துவந்தான்.

வக்கீல்.—அந்தப் பசு தெரியுமா அய்யா?

ஸாக்ஷி.–கொம்புப்பசுவா, அப்படிச் சொல்லுங்களே.

வக்கீல்.—நீயே சொல்லு.

ஸாக்ஷி.—கறுப்புநிறம், அதல்ல, அது போகட்டும். அந்தக் கொம்புபசு, எனக்குத் தெரியும்.

வக்கீல்.—அது யாருடைய பசு?

ஸாக்ஷி.—என்னுடையது.

வக்கீல்.—உன்னுடையதா?

ஸாக்ஷி.—என்னுடையதுதான்.

(ஐயோ பாவம்! பாபாவின் முகம் வாடிவிட்டது. கேஸ் கெட்டுப்போய்விட்டதென்று வக்கீல் நினைத்தான்.)

பாபா.—(பரபரப்புடனெழுந்து) அடே நீ நாசமாய்ப் போக, பசு உன்னுடையதா?

ஸாக்ஷி.—என்னுடையதல்லாமல் வேறே யாருடையது? நான் அதன் பாலைக் குடிக்கிறேன். அதன் மோரைக் குடிக்கிறேன். அதன் வெண்ணெயைத் தின்கிறேன். அப்படியிருக்க அந்தப் பசு என்னுடையதல்லாமல், நீ மேய்க்கிறது மாத்திரம்தானே, அதனல் உன்னுடையதாய்ப் போய்விடுமோ?

(வக்கீலுக்கு இதன் அர்த்தம் தெரியவில்லை.)

வக்கீல். — (கோர்ட்டாரைப்பார்த்து) தர்மாவதாரமே! ஸாக்ஷி விரோதமாய் இருப்பதால் இவனை கிராஸ் (குறுக்குவிசாரணை) செய்வதற்கு கோர்ட்டார் அநுமதி தரவேண்டும்.

ஸாக்ஷி.—என்ன என்ன? என்னைக் கிராஸா செய்யப்போகிறாய்?

வக்கீல்.—ஆமாம். தடையில்லை.

ஸாக்ஷி.—அணை கட்டியா, படகு வைத்துக்கொண்டா?

வக்கீல்.—அதென்ன?

ஸாக்ஷி.—ஐயோ! இந்த கமலாகாந்த ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டும்படி நீ இன்னும் அவ்வளவு பெரிய ஹநுமானகவில்லையே.

(இப்படிச் சொன்னதும் கமலாகாந்த சக்கரவர்த்தி

கோபங்கொண்டு கிளிக்கூண்டிலிருந்து இறங்கப்போனான். ஜவான் அவனைப்பிடித்து மறுபடி அதிலேயே நிறுத்தினான். அவனோ மீறி இறங்கிவிடச் சாத்தியமில்லாமல்போகவே ஸங்கடத்தோடு)

ஸாக்ஷி.—பண்ணப்பா, பண்ணு. கிராஸ் (தாண்டுகிறது) பண்ணு. நான் ஸமுத்திரம்போலே விழுந்து கிடக்கிறேன். இஷ்டமிருந்தால் ஒரே தாண்டாய்த் தாண்டிவிடு.

வக்கீல் ராயரே! இந்த ஸமுத்திரம் சாந்தமானது; அலைகள் இல்லை. ஸுகமாய்த் தாண்டிவிடலாம்.

வக்கீல் (கோர்ட்டாரோடு).— தர்மாவதாரமே! இவன் பித்தம் பிடித்தவனென்று தோன்றுகிறது. இவனைக் கிராஸ்பண்ணி உபயோகமில்லை. இவனை விசாரியாமல் விட்டுவிடவேண்டியதா யிருக்கிறது. இவனைப் போகச் சொல்லிவிடலாம்.

(தெய்வாதீனமாய்த் தொல்லை விட்டதென்று ஸந்தோஷத்தோடு ஜட்ஜி கமலாகாந்தனுக்குப் போகும்படி உத்தரவு கொடுக்கிறபோது)

பாபா.—மஹா ப்ரபுவே! உத்தரவு கொடுத்தால் நானே இவனை இரண்டொரு கேள்வி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜட்ஜி.—(ஆச்சரியப்பட்டவராய்) அப்படியே செய்.

பாபா.—(ஸாக்ஷியைப்பார்த்து) டாகூர்! நித்தியப்படி (அபினி தின்னுகிற) ஸமயம் வரவில்லையா?

ஸாக்ஷி.—அதற்கு ஸமயமாவது அஸமயமாவது? எல்லாம் ஸமயமே லவண்டிமிண்டாய்!

பாபா.—இப்போ அது வேண்டுமோ வேண்டாமா?

ஸாக்ஷி.—வேண்டாமல் போமோ, வேண்டும் கொடு.

பாபா.—என் கேள்விக்குச் சரியாய்ப் பதில் சொல்லிவிட்டால் அது கிடைக்கும்.

ஸாக்ஷி.—அப்படியா, ஆனால் வேகம்வேகமாய்க் கேள். வேகம் வேகமாய்ப் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன்.

பாபா.—சொல். பசு யாருடையது?

ஸாக்ஷி.—அது மூன்று பேருக்குச் சொந்தம். முதல் வயதில் பெற்றவருக்கும் உபாத்தியாயருக்கும் சொந்தம். நடுவயதில் பெண்சாதியர்களுக்குச் சொந்தம். கடைவயதில் உத்தர வார்சுதாருக்குச் சொந்தம். கயிறு அறுந்துபோனால் யாருக்கும் அல்ல.

பாபா.—ஐயா! அதோ நிற்கிற கறுப்புப்பசு யாரது?

ஸாக்ஷி.—அதன் பாலை யார் குடிக்கிறார்களோ, அவர்களுடையது.

பாபா.—அது என் பசு வல்லவா?

ஸாக்ஷி.—பட்டிமிண்டாய்! நீ அதன் பாலை ஒரு துளியாகிலும் குடித்திருக்கிறாயோ, இல்லையே. அதன் பாலையெல்லாம் விற்றுவிற்றுச் செத்துச் சுண்ணாம்பாய்ப் போய்விடுகிறாயே. பால் விற்கிறதாலேயே பசு உன்னுடையதாய்ப் போய்விடுமோ? அது உன்னுடையதாய் விடுவதானால் பங்காளம் பாங்கியிலிருக்கிற பணமெல்லாம் என்னுடையதாய்விடத் தடையென்ன? கொடுத்துவிடு. மிண்டாய் பசுவைத் திருடனுக்கே கொடுத்துவிடு. ஏழை, பாவம்! பாலைக்குடித்துப் பிழைத்துப்போகட்டும்.

ஜட்ஜி.—(அவ்விருவரையும் அடக்கிவிட்டு) பாபா அந்தப் பசுவின் பாலை விற்கிறானோ?

ஸாக்ஷி.—ஆம் தர்மாவதாரமே!

ஜட்ஜி.—அந்தப் பசு அவள்வீட்டுத் தொழுவத்திலிருக்கிறதோ?

ஸாக்ஷி.—ஆம். அந்தப் பசுவும் இருக்கிறது. நானும் சில ஸமயம் அங்கே யிருப்பதுண்டு.

ஜட்ஜி.—அவள் அதற்குத் தீனி போடுகிறாளோ?

ஸாக்ஷி.—பசுவுக்கு, எனக்கு, இரண்டுக்கும் அவள் ஆஹாரம் போடுகிறாள்.

வாதிவக்கீல்.—என் வேலை முடிந்துவிட்டது. இனி கேட்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லை.

(உடனே குற்றவாளியைப் பார்த்து வக்கீல் எழுந்தான். அவனைப்பார்த்து)

சாக்ஷி.—மறுபடி எழுந்த நீ யார் ஐயா?

அவன்.—நான் குற்றவாளியின் வக்கீல். உன்னை கிராஸ் செய்யப்போகிறேன்.

ஸாக்ஷி.—ஒருவன் வந்து கிராஸ் பண்ணிவிட்டுப் போய்விட்டானே, மறுபடி நீ குமாரபஹதூர் வந்தாயோ?

அவன்.—குமாரபஹதூர் யார்?

ஸாக்ஷி.—தெரியாதா? திரேதாயுகத்தில் கிராஸ் செய்தவன் ஹனுமான். பிறகு கிராஸ் செய்யக்கூடியவன் குமாரபஹதூர். (வாலியின் மகன் அங்கதன்.)

வா-வக்கீல்.—அதிருக்கட்டும். அந்தப் பசு தெரியுமென்று சொன்னாயே, எப்படி அப்பா தெரியும்?

ஸாக்ஷி.—ஒரு ஒரு தடவை கொம்புகளாலே, ஒரு ஒருதடவை கறுப்புநிறத்தாலே.

வா-வக்கீல். — (கோபித்துக்கொண்டு மேஜையைக் கையால் தட்டி) உன் பித்தம்பிடித்த ஆட்டங்களைத் தூக்கட்டிவை. நீ அந்தப் பசுவைத் தெரிந்துகொண்டது எப்படி? சொல்.

ஸாக்ஷி.—அது 'அம்மா' என்று கூச்சலிடுகிறதே,

அத்தாலே என்ருன். அந்த வக்கீல் அதைக் கேட்டதும் நிராசை (hopeless) என்று சொல்லி யுட்கார்ந்துவிட்டான். அவன் ஒன்றும் கேளாமையால் ஜட்ஜி ஸாக்ஷியைப்போய்விடும்படி சொல்லிவிட்டார். அவன் மூச்சுவிட்டுக்கொண் டோட்டமாய் ஓடினவன் வெளியிலே ஒரு மரத்தின் நிழலிலே உட்கார்ந்து உக்காகுடிக்கத் துடங்கினுன். அனேகர் அவனைச்சுற்றி நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். இடைச்சி பாபாவும் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தாள். அவளைப் பார்த்ததும், கமலாகாந்தன் அவளை வைது திரஸ்காரம் செய்து, "உன் பசுவின் சாணத்தின் மேலாணை, உன் மோர் நாயின் மேலாணை, உன் மத்தின்மேலாணை, உன் மூக்கத்திமேலாணை, இத்தனை ஆணையிட்டிருக்கிறேன். நீ பசுவை அந்தத் திருடனுக்கே கொடுத்துவிடு. நீ வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

பக்கத்திலிருந்த ஒருவன் 'ஐயா! சக்கரவர்த்திகளே! பசுவைத் திருடனுக்கே கொடுக்கவேண்டியது எதற்காக?' என்று கேட்டான்.

"பசுவின் சொந்தக்காரனுக்கும் திருடனுக்கும் பசுவைப்பற்றி விவாதம் வந்தால், பசுவின் பாலை யார் குடிக்கிருனே, அவனே பசுவுக்குச் சொந்தக்காரன் என்று தீர்மானிக்கவேண்டும். மற்ற பெயர் அதின் மேல் சொந்தம் பாராட்டுவது வீண் ஆடம்பரமே யல்லது வேறில்லை" என்று சியேனஜித் என்னும் அரசனுக்கு ஒரு பிராஹ்மணர் சொல்லியிருக்கிருர். (மஹாபாரதம், சாந்திபர்வம், 174 அத்தியாயம், 34-வது சுலோகம்). இது பீஷ்மதேவருடைய ஹிந்து லா. இது அனுஷ்டானத்துக்கு வரக்கடவதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இந்துலாவை அநுஸரித்துத்தான் யூரோப்தேசத்தில் இப்போது-(International law) ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது வெவ்வேறு ஜாதியாருடைய அல்லது தேசத்தினுடைய பரஸ்பர ஸம்பந்தத்திற்காக ஏற்பட்டது. நீங்கள் நாகரீகம்பெற்று உன்னத பதவிக்கு வரவேண்டுமானல், சொத்தை அபஹரித்துத் தின்னவேண்டும். 'கோ' என்பதற்குப் பசுவென்றும் பூமி யென்றும் இரண்டு அர்த்தம் உண்டு. பூமி யென்னவோ திருடன்வசம். 'ஸகந்தரஷஹ' முதல் ரணஜித்ஸிம்ஹன் வரையில் உள்ள அரசர்கள் எல்லாரும் திருடராயே பூமியை அநுபவித்து வந்ததே இதற்கு முக்கிய ஸாக்ஷியமாயிருக்கிறது. யுத்தத்தில் ஜயம் பெற்றவனுக்குப் பூமி சொந்தமாய் விடுகிறதென்னும்போது திருட்டிலும் அது சொந்தமாய்விடத் தடையென்ன? ஆகையால், அடி பாபாவென்கிற இடைச்சீ! நீ லாப்படி காரியம் செய். இதிஹாஸத்தில் சொல்லப்பட்ட ராஜநீதியைக் கைப்பிடித்து நட. திருடனுக்குப் பசுவைக் கொடுத்துவிடு" என்று படபடப்புடன் சொல்லிவிட்டுத் திடீரென்றெழுந்து கமலாகாந்தன் புறப்பட்டுப் போய்விட்டான். மறுபடி அவன் கண்ணுக்குத் தென்படவேயில்லை. எங்கே மறைந்து போய்விட்டானே, தெரியவில்லை.

இது நிற்க, பிரியாதிதரப்பில் வேறு ஸாக்ஷிகள் இல்லாமையாலும் குற்றவாளிதரப்பிலும் ஸாக்ஷி யாரும் கோரப்படவில்லையாகையாலும் அந்தக் கேஸ் விசாரணை முடிந்ததாய்விட்டது. அதனுல் ஜட்ஜியானவர் "உம்கேஸ் விஷயமாய் நீர் ஏதாவது வாதிக்கவேண்டியிருந்தால் வாதிக்கலாம்" என்று பிரியாதி வக்கீலுக்கு உத்தரவு செய்தார். அந்த வக்கீல் ராயர் எழுந்து நின்று அந்தக்கேஸின் நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் சுருக்கமாகத் தெரிவித்து கமலாகாந்த சக்கரவர்த்திகளின் ஸாக்ஷியத்தால் பசு வாதிக்குச் சொந்தமென்று ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு உட்கார்ந்தார்.

குற்றவாளிபக்கத்து வக்கீல் எழுந்து நின்றுகொண்டு புன்சிரிப்போடு வாதித்ததாவது :—

"தர்மாவதாரமே! எனது ஸரியாளாகிய (compeer) எதிர்பக்கத்து வக்கீல் இந்தக் கேஸின் முக்கியாம்சம் இரண்டொன்றைக் கனம்பொருந்திய கோர்ட்டாரின் ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவராமல் விட்டுவிட்டிருக்கிருர். கமலாகாந்தன், தர்மாவதாரமே! புத்தி ஸ்வாதீனமில்லாதவன். அபினி தின்பவன். வாதி அவனுக்கு வழக்கமாய்ப் பால் கொடுத்துவந்தாள். (ஜட்ஜி—ஸாக்ஷியே அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிருன்). அவனுக்கும் வாதிக்கும் ஏதோ ஒருவிதமான ஸம்பந்தம் இருப்பதுமல்லாமல், கமலாகாந்தன் தர்மாவதாரமே! பித்தம்பிடித்தவன். அவனிட பசு யாருடையதுமல்லவென்றும் சங்கிலிகளோடு கறுப்பு நிறமாய் சிவப்பு முகமான பசுக்கள் அநேகம் இருக்கின்றனவென்றும் சொல்லிப் பிரமித்துப்போய் கோர்ட்டின் முன்பாக இருந்த வக்கீலைப்பார்த்து இதென்ன களவுசொத்தா ?" என்று கேட்டிருக்கிருன்.—

ஜட்ஜி.—(சிரிப்புடன்) வக்கீலையே களவுசொத்தென்று காட்டுகிற அபிப்பிராயத்தால் வேடிக்கையாய்ச் சொன்ன வார்த்தை.

வக்கீல்.—அப்படிச் சாதுர்யமாய்ச் சொல்வதற்கு அவன் அவ்வளவு புத்திசாலியாகத் தோன்றவில்லையே.

ஜட்ஜி —தங்களவ்வளவு படித்தவனல்ல.

வக்கீல்.— சரி.

ஜட்ஜி.—மேலே நடக்கட்டும்.

வக்கீல்.—இதென்ன களவுசொத்தா என்று வக்கீலின் முகத்தைப் பார்த்து ஆச்சரியத்தோடு கேள்வி கேட்டிருக்கிருன். உண்மையில் அந்தப்பசு களவுசொத்தாயிருந்தால் வக்கீலைப்பார்த்து அவன் அப்படி கேள்வி கேட்க வேண்டியதில்லையே.

ஜட்ஜி —(சிரிப்புடன்) (தனக்குள்) பேசுகிற களவு சொத்துக்கும் பேசாத களவு சொத்துக்கும் பேதம் காணப்படவில்லை. (வெளிப்படையாக) அவனுக்கு அவைகளின் பேதம் தெரியவில்லை.

வக்கீல்.—ஆம் ஆம். தர்மாவதாரமே! அவன் மூடனுகையால் பேதம் தெரியவில்லை. அவன் முதலில் பார்த்தது கொம்பில்லாத பசுவாயிருக்கலாம்.

ஜட்ஜி.—(Exactly I see so many of them in Court as sworn to by the witness.)

வாஸ்தவம் ஸாக்ஷி பிரமாணத்தின்பேரில் சொன்னபடி கோர்ட்டில் அப்படிப்பட்டவை அனேகம் இருப்பதை நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

வக்கீல்.—அப்படிக்கில்லாதபக்ஷத்தில் கொம்புள்ள அந்தப்பசுவை உடனே அடையாளம் தெரிந்துகொண்டிருப்பன்.

ஜட்ஜி.—நீங்கள் தடையா யிருந்தீர்கள்.

வக்கீல்.—ஆகையால், கனம்பொருந்திய தர்மாவதாரமே! கொம்பில்லாத பசுக்கள் பிரியாதிபக்கத்தில் இருந்திருக்கலாம் ஸாக்ஷி பார்த்தும் இருக்கலாம்.

ஜட்ஜி.—But only one Advocate appeared for the complainant? Did more than one appear for her?

பிரியாதிபக்கத்தில் ஒரே வக்கீல்தானிருக்கிறது போல் தெரிகிறது. இன்னும் யாராவது இருந்தால்—

பிரியாதிபக்கத்து வக்கீல்.—(தன் பக்கத்திலிருந்த இரண்டு வக்கீல்களைச் சுட்டிக்காட்டி) நாங்கள் மூன்று பேரும் பிரியாதிப்பக்கத்தில் வக்காலத்துப் பெற்றிருக்கிறோம்.

ஜட்ஜி.—(குற்றவாளியின் வக்கீலைப் பார்த்து) நீங்கள் சொல்வது சரி. வாதமெல்லாம் முடிந்துவிட்டதா?

வக்கீல்.—ஸாக்ஷியைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியதெல்லாம் சொல்லியாய்விட்டது. லாவிஷயமாய் ஒரே அம்சம் கனம்பொருந்திய கோர்ட்டாருக்கு ஞாபகம் செய்யவேண்டி யிருக்கிறது. அதுதவிர வேறில்லை. கோர்ட்டார் அதில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்தியன் பினல் கோடு 379-வது பிரிவுப்படி எதிரிமேல் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. வாதி வக்கீல் அதைத்தான் வற்புறுத்திப் பேசியிருக்கிருர். அவர் அந்தப் பிரிவின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உதாஹரணத்தைப் படித்துப் பார்க்கவில்லையென்று ஸ்பஷ்டமாய்த் தெரியவருகிறது. அந்த உதாஹாரணத்தாலேயே கைதி திருடனல்லவென்றும் குற்றவாளியல்லவென்றும் நிஸ்ஸம்சயமாய் ஏற்படும். உத்தரவு கொடுத்தால் அந்த உதாஹரணத்தை வாசிக்கிறேன்.

(ஜட்ஜி புஸ்தகத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கிருர்.)

வக்கீல்:—(தன் புஸ்தகத்தைப் பிரித்துக்கொண்டு) தயவுசெய்து கேட்கவேண்டும்.—நிதானமாய் ஒவ்வொரு பதமாய் வாசிக்கிருர்.

'A' என்பவன்—'B' என்பவனுடைய—சொத்தை—அவனுடைய—அநுமதி—யில்லாமல்—அநியாயமாய்—கொண்டுபோய்விட்டால்,—'A' என்பவன்—திருடினவனுகிருன்.

ஜட்ஜி.—மெய்தான். அது ஒரு உதாஹரணம். அதனுல் குற்றவாளிக்குச் சாதகமென்ன?

வக்கீல்.—விசேஷ ஸாதகம் இருக்கிறது. தர்மாவதாரமே! பிரகிருத வியவஹாரத்தில் பிரியாதியின் பெயர் பாபா. அவளுக்கு 'B' என்று பெயரில்லை. தனக்கு 'B' என்றுபெயர் இருப்பதாக அவள் சொல்லிக்கொள்ளவும்இல்லை. மேலும் குற்றவாளி 'A' என்றபெயருடையவனென்று பிரியாதியாவது பிரியாதிபக்கத்து ஸாக்ஷிகளாவது சொல்லவில்லை. இப்படியிருக்கையில் குற்றவாளியின்மேல் பிரியாது செய்ய பிரியாதிக்கு அதிகாரமில்லை. ஆக்டின் படிபார்த்தால் 379 நம்பர் பிரிவுக்குட்பட்ட தப்பிதம் செய்தவன் 'A' என்பவனுய் இருக்கவேண்டும். குற்றவாளி 'A' என்பவன் அல்ல. பிரியாதி அவர்பக்கத்து வக்கீலின் அவலம்பத்தால் நிரபராதியாகிய இந்த ஏழையைக் குற்றவாளியாக்கிப் பிரியாது செய்திருக்கிருள். ஸாக்ஷிபிரமாணம் செய்திருந்தும் அவள் சொன்னதெல்லாம் பொய்யே. ஆகையால் கோர்ட்டார் அவர்கள் தயவுசெய்து வீணுகை அலைக்கழித்துத் தொந்தரவு செய்ததற்காக எதிரிக்கு வாதி காம்பென்சேஷன் கொடுக்கும்படி கனம்பொருந்திய தர்மாவதாரர் அவர்களுடைய உத்தரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று முடித்துவிட்டு உட்கார்ந்தார்.

ஜட்ஜி.—வக்கீல்ராயரே! ஸாக்ஷிசொன்னதெல்லாம் உண்மையேயென்று நினைக்கிறேன்! கேஸ் அடுத்த வாரத்தில் தீர்மானிக்கப்படும். என்று சொல்லிவிட்டு வேறு கேஸை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொண்டார்.

வஸந்த மாளிகை
VASANTHA MALIKAI
அத்தியாயம் 11
பிறிவு
SEPARATION

அந்தப்புரத்தில் நித்திரை செய்துகொண்டிருந்த பதுமதி திடீரென்று விழித்து, பக்கத்தில் படுத்திருந்த தன் காதலனைக் காணமல் வியசனமுற்று, 'ஏது! திடீரென்று சொல்லிகொள்ளக்கூட இல்லாமல் புறப்பட்டுவிட்டார். ஏதாவது பெண் பேதமையால் பிதற்றிவிட்டேனே?' என்று பலவாறு சிந்தித்துக் கொண்டு கட்டிலினின்றும் இறங்கி அருகிலிருந்த நிலைக்கண்ணடி முன் நின்று இரவில் நித்திரை மோஹத்தால் சிதிலமாய்க் கிடந்த தனது துயிலையும் கேசபாரங்களையும் சரிப்படுத்திக்கொண்டு மறுபடி ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

இந்நிலைமையில் நமது ப்ரபு திடீரென்று ப்ரத்யக்ஷமாய் அன்னவளை வாரி யணைத்து மார்போடு மார்பணைத்து முத்தமிட்டு கண்மணி! விடைகொடு சீக்கிரம். நான் போய்வருகிறேன். நமது தண்டுதலிங்களெல்லாம் திருப்புரங்குன்றஞ் சோலையில் தங்கியிருக்கின்றது. எனது வெற்றி ஸமாசாரங் கேட்ட நமது மஹாராணியார் ஜயபேரியுடனும் மங்கள வாத்தியங்களுடனும் என்னை எதிர்கொண்டழைப்பதாய் நிரூபித்திருக்கின்றார்கள்." காலதாமதமாகிறது. சூரியோதயத்துக்கு முன் யாவருமறியாமல் நான் சைநிய சாலை சேரவேண்டும். விடைகொடு கண்மணி!

'ப்ராணநாத!'

"கண்மணி! காலதாமதமாகின்றது. பிறகு எல்லாம் ஸாவகாசமாய்—"

"ப்ராணநாத! ஐயோ! ஒரு வேண்டுகோள்! ஒன்றே தான்!"

"கண்மணி! ஏது இவ்வளவு சஞ்சலம் எல்லாவற்றிற்கும் காலமுள்ளது. உன்னை ராஜகோலத்துடன்—"

ப்ராணநாத! அதுவும் ஒன்றுதான். ஆயினும் அதைப்பற்றி இப்பொழுது பிரார்த்திக்கவில்லை. என்னுடைய உயர் பதவியையும், உத்தம புருஷனகிய தம்மைத் தேடி மாலையிட நேர்ந்த எனது பெரும்பாக்கியத்தைப்பற்றியும் எனது தகப்பனருக்கு—

ஐயோ! அவருக்கு உடம்பு சௌக்கியமில்லையாமே! அவருடைய முகத்தைப் பார்த்து அவருக்குத் தெரிவித்து அவரது ஆசீர்வாதம் பெற்று வர விடைகொடுத்தருளவேண்டும்.

அசௌக்கியம்?—உன் தகப்பனர்?—யார் சொன்னது? கண்மணி உன்னை இப்பதவியினின்றும் கலைக்க யாரோ செய்த வஞ்சனை இது.

ப்ரதிதினமும், இரண்டு தடவையாவது தூதுவர் சென்று உன் தகப்பனருடைய க்ஷேம சமாசாரம் விசாரித்து வருகின்றார்கள். உன் க்ஷேமஸமாசாரமும் உன் தகப்பனருக்கு ஒருவாறு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எல்லாம் சுபமாகவே நடந்துவர இவ்வபவாதவார்த்தைகளை உனக்குச் சொல்லத் துணிந்தவன் யார்? "ப்ராணநாத! ஒருவருமில்லை. ஆயினும்—என் கண்ணாரக்கண்டு—மனதைச் சமாதானம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எனது ஆவல்—"

சும்மா இரு! பாநுமதி! சும்மா இரு! எவ்வளவு இரகஸ்யமாக இவ்வந்தப்புரமானது பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றதென்று நீ அறியாயோ? இவையெல்லாம் ஒரு காரணார்த்தமாகவென்று நினைத்தாயா அல்லது கேவலம் விளையாட்டென் றெண்ணினயோ? உன் தகப்பனரண்டை, யந்தக் குள்ளப்புரத்தான் அவன் பேரென்ன?— பீமராஜனே—தர்மராஜன்—அடிக்கடி வருகின்றான். இவ்விரகஸ்யங்களெல்லாம் அவனறிதல் தகுதியன்று.

ப்ராணநாத! தர்மராஜன் தங்கள் கோபத்துக்கு எள்ளளவேனும் பாத்திரனல்ல. அவன் யோக்யன். ஸத்யஸந்தன். நான் சொல்லுவதின் உண்மையைத் தாங்களே ஒரு நாளறிந்துகொள்ளுவீர்கள்.

"எனக்கு அவன்மேல் நம்பிக்கையில்லை. என் கொடிய விரோதி. நமது ரகஸ்யங்களை யவனறிதல் கொஞ்சமேனும் தகுதியன்று."

"ப்ராணநாத! அவன் விஷயத்தில் என் அவ்வளவு கடுமை?"

பெண்ணே! இதற்கெல்லாம் உனக்குச் சமாதானம் சொல்லிமுடியாது! ஆயினும் கேள்! இந்தத் தர்மராஜன் நமது கொடிய எதிரியான ராமராஜனுக்கு வேண்டியவன். இப்பொழுது இம்மதுரை ஸமஸ்தானமானது இருகட்சிப்பட்டிருக்கிறது. நான் மங்கம்மாள் கட்சியைச்சேர்ந்து அவள் தயவால் இம்மஹோந்நத பதவியை யடைந்திருக்கிறேன். புதுக் கட்சியைச்சேர்ந்த ராமராஜனைத் தலை எடுக்கவிடாது நமது மஹாராணியார் அடக்கிவிட்டார் என்னிடத்தில் ராணியார் அதிவிசுவாசமா யிருக்கிறார். இந்நிலைமையில் நமது விவாக விஷயம் ராணியார் காதில் விழுமானல் என்னை எவ்வாறு மதிப்பார்கள்.

“ப்ராணநாத! தர்மராஜனை தாங்கள் நேரில் அறிந்த தில்லை. அப்படியிருக்க அவன்மேல் ஏன் அவ்வளவு கொரேமா யிருக்கவேண்டும்? என் நிமித்தியமாய் அவன் எவ்வளவோ வருத்தமடைந்திருக்கின்றான். ஆதலால் என்னாலேயே அவன் நல்ல ஸ்திதிக்கு வர வேண்டும். நமது ரகஸ்யங்களை யவன் ஒருக்காலும் வெளிவிடமாட்டான். பரமயோக்யன்—அவன் பெய ரைச் சொன்னபொழுதே இவ்வளவு கோபிக்கின்றீர் களே. அவனை நான் பார்த்திருந்தாலோ நேரில்—”

“பார்த்திருந்தால், அதோடு போகட்டும். ஒருவனைக் கெடுப்பது என் எண்ணமல்ல. ஆயினும் என் கார்யத் துக்கு இடையூறாக எவன் குறுக்கிட்டாலும்—”

“பாபம்!” (முகம் வெளிறினாள்)

“கண்ணே! நீ ரொம்ப அசதியாயிருக்கின்றாய். சுகமாயிரு. இந்தச் சங்கடங்களிலெல்லாம் நீ கவலைப் படாதே. வேறு என்ன வேண்டும்?”

“ஒன்றுமில்லை. ஏதோ ஒன்று கேட்க விரும்பி னேன். தாங்கள்செய்த கோபத்தடபிடலில் எல்லாம் மறந்துவிட்டேன்.”

“சரி அடுத்த தடவை ஞாபகமாய்ச் சொல். நான் போய்வருகிறேன்” என்று சொல்லிச் சரேலென்று வெளியேறினான்.

ப்ரபு ஆசாரவாசலில் வந்ததும், மஹாவீரன் தயாராய் வைத்திருந்த குதிரையின் முதுகில் வேகமாய்ப் பாய்ந்து குதிரையைத் தட்டிவிட, குதிரை வேகமாய்ப் புறப்பட்டது. “மஹாவீரா சீக்கிரம் தொடர்ந்துவா” என்று சொல்லி யதிகவேகமாய்ச் சென்றான்.

“மஹாவீரனும் தன் குதிரையின்மீது பாய்ந்து அதிவேகமாய்ப் பின்தொடர்ந்தான். அரண்மனைக் குச் சற்று தூரத்தில் வலபத்ரனைக் கண்டான்.”

“ஏனடா உன் தோழன் தர்மராஜனைக் காணவில் லையே! உன் முகத்தைப் பார்த்தால் தெரிகின்றதே!”

வலபத்ரன் (ஸலாமிட்டு) என்னையா! வேட்டை நாய் மாதிரி என்னேரம் தொடர்வது. இந்தத் திரு வூர் முழுதும் பார்த்தேன். ஓடியே மறைந்து விட் டான்.”

“சரி போகட்டும்! இதற்குமுன் எப்பொழுதாவது ராஜ வேலை பார்த்திருக்கின்றாயா?”

“இல்லை. ஆனால் ஒருநாள் ராஜாவேலை பார்ப்பே னென்று நான் சின்னப்போ, ஒரு கோடாங்கி குறி சொல்லியிருக்குதான்.”

“அப்படியானால் அந்தக்குறி நிறைவேறாதது உன் தப்பிதந்தான்.”

வலபத்ரன்.—“வாஸ்தவந்தான்! எனக்கும் ஆசை தான்!”

மஹாவீரன்.—“சரி! உனக்கு ராஜஸேவகத்துக்கு வேண்டிய குணங்களெல்லாம் தெரியுமா?”

வலபத்ரன்.—“ஏன் அதெல்லாம் கற்றுவைத்திருக் கிறேன். கவனமான பார்வை, மூடின வாய், தைர்ய மும் தாயாருமானகை, பேச்சுத்திறமை, கல் நெஞ்சம்- எல்லாம்—”

‘ஆகையால் உன் நெஞ்சம் கல்லாய்விட்டதென்று மதிக்கிறேன்’

என்னவோ ஐயா! என் நெஞ்சம் கல்லா இல்லாமல் இளக்கமாய் எக்காலத்திலாவது இருந்ததோ என்பது எனக்கே சந்தேகம். ஒருவேளை சின்னப்போ கொஞ் சம் கொஞ்சத்திலும் கொஞ்சமிருந்திருக்கலாம். அது வும் போச்சு, பறங்கியர், நவாப் கும்பினியான் வெங்க பட்டாலித்தே சேர்ந்ததும் விடிந்தெழுந்தால் வெள் ளரிக்காய் நறுக்குவதுபோல ஆள்வேட்டையாடினது!

“ரொம்பசந்தோஷம்! அப்படியானால், எனக்கும் என் எஜமானனுக்கும் தக்க வேலைக்காரனாயிருப்பாய் என்று எண்ணுகிறேன். ஆனால் எங்களிடத்திலும் இப்படித்தான்—துரோக—”

வல.—“ஐயா! நான் உண்மையைச் சொல்லு றேன் இந்த ஆலமரத்தடியான் ஆணை. நீங்க கொஞ்சம் நல்லவுக. என்னை நீங்க சரியாய் வச்சுக்கிட்டா நானும் துரோகமில்லாமல்—தூக்குமரம் போனாலும் சரி, உழைப்பேன்.”

மஹாவீரன்.—“இதெல்லாம் சரிதான். சமயங்க ளில் இந்த விளையாட்டுப் பேச்செல்லாம் விட்டுவிட வேண்டுமே!”

வல.—அவ்வளவுகூடத் தெரியாமலா போகும்.”

“சரி அப்படியானால் புறப்படு” என்று மஹா ராஜன் ஆக்ஞாபிக்க, வலபத்திரன் மரத்தடியில் கட்டி யிருந்த குதிரையை யவிழ்த்து அதன்மேல் ஏற இரு வரும் வேகமாய்ப் புறப்பட்டார்கள்.

SOUTH INDIAN FOLKLORE

திராவிடக் கதைகள்

இன்றைக்குத்தப்பினால் இன்றைக்குப் பதினைந்தாம் நாள்

ஓர் தாய்க்கு ஒரே மகன். அவன் தனது சின்னஞ் சிறுவயதிலேயே தகப்பனது முகத்தை இப்படி இருக்கும் என்று எண்ணாதவிதம் தெய்வம் செய்துவிட்டது. தாயும் தனது சிறுமகனை வெகு ஜாக்ரதையாக வளர்த்துவந்தாள். புத்தருக்கு நெய்யில்லாமல் ஒரு பிடி சோறு தின்ன அவனால் முடியாது. சொன்னதைக் கிளிப்பிள்ளைபோல் படிப்பதில் மிகு சாமர்த்தியமுடையவன். வெகு சாந்தன்; பொறுமையாளி. இன்றைக்கெல்லா மடித்தாலும் அழத்தெரியாது. மிக புத்தி விசாலமுள்ளவன். அவனது கூரிய மதியை எண்ணி எண்ணி யாவருமவனை மந்தமதி என்றழைப்பது வழக்கம். அறையணாவை சிகப்பு ரூபா என்று சொல்லுவன். அவன் தாயாருடைய தங்கக்கொடியில் பதித்திருந்த தங்கமொஹராவை மஞ்சள் ரூபாய் என்றவன்சொன்னால் அவனைக்காட்டிலும் புத்திசாலி யார் இருப்பார்?

இந்த அசமஞ்ச சிகாமணியைத் தாய் வெகு செல்வமாக வளர்த்தாள். அவனால் தலையெடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் அவள் செலவு செய்ததற்களவில்லை. தனது கடிகார சங்கிலியை எடுத்து அவன் நாய் கழுத்தில் கட்டி அதை அடித்துத் துரத்தியபோழ்து "ஐயோ! குழந்தை! சிறுவன்! தெரியாமல் செய்துவிட்டான்" என்று யாவர்க்கும் ஸமாதானஞ் செய்துவிட்டாள். மற்றொரு ஸமயத்தில் நமது மந்தமதி பிடிவாதம் பிடித்தழுதான் எதற்காக அழுதான் என்றவன் தாயால் அறிய முடியவில்லை. அப்பொழுது அவள் போட்டுவைத்த மந்திரங்களுக் களவில்லை; கேட்காத குறியில்லை; செய்யாத செலவில்லை. என்ன செய்தாலும் கொப்பேறிமூக்கன் கோபம் இறங்கவில்லை. மண்டையை யுடைத்து மாவிளக்கேற்றியிருந்தால் அக்கோபம் மலையேறி இருக்கும். ஆனாலும் அன்றைக் கடங்காவிட்டாலும் அடுத்த நாள் சிறுவன் முகம் விளம்பமாக விளங்கியது.

அன்றைக்குத் தனது உத்தம குமாரனுக்குத் தாயார் ஒருவேலை யிட்டாள். அவளுக்கு ஏகாதசி என்றைக்கென்று அறியவேண்டி இருந்தது. தான் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய விரதமானதால் அவளுக்கு அவசியம்தெரிய வேண்டி இருந்தது. தனது செல்வக்குழந்தையைக் கூப்பிட்டு "அப்பா! நீ ஜாக்ரதையாக அடுத்த அக்ரஹாரத்தில் இருக்கும் வாத்தியாரை (புரோஹிதனை)க் கேட்டு என்றைக்கு ஏகாதசியென்று கேட்டுக்கொண்டுவா? ஜாக்ரதையாய்ப்போய் ஜாக்ரதையகவா" என்றுத் தரவளித்தாள்.

நமதிளஞ்சிங்கமாகிய மந்தமதியும் "ஏகாதசி என்றைக்கு? ஏகாதசி என்றைக்கு?" என்று ஜபம் செய்துகொண்டு காலால் வழியெல்லாம் அளந்துக்கொண்டு போனான். அக்ரஹாரம் போய் புரோஹிதனைப் பார்த்து "ஏகாதசி என்றைக்கு? ஏகாதசி என்றைக்கு?" என்று கிளிப்பிள்ளைபோல் பாடினான். அவனும் வெகு விரைவாக "இன்றைக்குத் தப்பினால் இன்றைக்குப் பதினைந்தாம் நாள்" என்று விடை கொடுத்தான்.

சிறுவனும் "இன்றைக்குத் தப்பினால் இன்றைக்குப் பதினைந்தாம்நாள்" என்று ஜபித்துக்கொண்டுவந்தான். எவர் எப்படிச் சொன்னாலும் அப்படியே நடப்பது அவன் வழக்கம். துள்ளித்துள்ளி பசுவின் கன்றுபோல் குதித்துக்கொண்டுதனது குறலெட்டியவரையும்உச்சம்பெற "இன்றைக்குத் தப்பினால் இன்றைக்குப்பதினைந்தாம்நாள்" என்று ஜபித்துக்கொண்டே நடந்தான். வரும் வழியில் ஓர்வீட்டுத் திண்ணையில் இப்பவோ எப்பவோ என்று நெஞ்சுள் தங்கிய உயிரோடு ஒரு சின்னஞ்சிறு மகனை விட்டுக்கொண்டு சவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தவர் பக்கத்தில் இவன், "இன்றைக்குத் தப்பினால் இன்றைக்குப் பதினைந்தாம் நாள்" என்று ஜபித்துக் கொண்டேநடந்துகொண்டிருந்தான். இவன்என்னமோ சொல்லிக்கொண்டு போனால் அவருக்கு நெஞ்சுள் பற்றிக்கொள்வானேன்? குற்றமுள்ள நெஞ்சங்குறுகுறுக்கும்? அல்லது இருண்டமனத்திற்குதுரும்பும்பேயென எல்லாம் பயமுண்டாக்குமோ? எதுவோ? எல்லாரும் நமது சிறுவனை அலட்டிவிட்டார்கள். அவனை வைததற்கு அளவு சங்கையில்லை. அடித்தார்களோ என்னவோதெரியாது. அது எப்படிபோனால் நமக்கென்ன? சிறுவனை மடக்கி 'ஜாக்ரதை! இனிமேல் அப்படிச் சொல்லப் போகிறாய்? உன்னை அவன் என்னடா செய்தான்? ஐயோ பிள்ளை பிழைக்கவேண்டுமே என்று சொல்லாது என்னவென்னவோ உளறுகிறாய். இனி சரியாகச்சொல்வாய்! பத்ரம்!" என்றெச்சரிக்கை செய்தார்கள். சிறுவனும் அவர்கள் சொன்னதெல்லாம் நிச்சயம்தான் என்று எண்ணிக்கொண்டு "ஐயோ பிள்ளை பிழைக்கவேண்டுமே!" என்று மூலமந்திரத்தை மாற்றி மொணமொணத்துக்கொண்டே போனான்.

நமது சிறுவனது அத்ருஷ்டமே அத்ருஷ்டம்! போகுமிடமெங்கும் என்ன மரியாதை! வரும் வழியில் ஓர் கலியாணவீடு. அதன் வாயிலில் கன்றூஞ்சலாட வதூவரர் இருவரும் போகும் ஸமயம். அந்த லக்னத்தைப் பார்த்து வந்தவன்போல் நமது சிறுவன் "ஐயோ பிள்ளை பிழைக்கவேண்டுமே!" என்று சொல்லிக்கொண்டே பல்லிளித்துக்கொண்டு வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். யார் என்ன சொல்லி வாயைமூடிய போதிலும் சிறுவன் உத்ஸாகம் குறையாமல் "ஐயோ பிள்ளை பிழைக்கவேண்டுமே!" என்று ஜபித்துக்கொண்டிருந்தான். அதே சமயத்தில் கலியாணப்பிள்ளையின் காலில் அடிபட்டது. அபபொழுதே நமது சிறுவன் முதுகிலும் அடிபட்டது. யாவரு மவனைப் பிடித்து நன்ருகப் புடைத்தார்கள். தப்பிதமொன்று மறியாத சிறுவன் "ஐயோ பிள்ளை பிழைக்கவேண்டுமே!" என்று தேம்பித்தேம்பி அழுதான். பரிதாப நிலையைப் பார்த்த சிலர் "என் அப்பா! அப்படி சொல்லாதே! அழாதிரு! 'கௌரி கல்யாணமே வைபோகமே' என்று பாடு" என்ருர்கள். உடனே சிறுவனும் "கௌரி கல்யாணமே! வைபோகமே!" என்று பாடலானுன். இதற்குள் யாவரும் அவனைத் தட்டிக்கொடுத்து அப்புறமனுப்பி விட்டார்கள்.

சிறுவன் "கௌரி கல்யாணமே! வைபோகமே!" என்று பாடிக்கொண்டு இருந்தான்; நடந்துகொண்டே இருந்தான். என்ன விசித்திரம்! இவன் போனவிடம் எல்லாம் பொங்கல்! யார்க்கு? எல்லார்க்குமா? அது கிடையாது; இவன் ஒருவனுக்குத்தான். வரும் வழியில் ஓர் வீடு கொழுந்துவிட்டு எரிந்துகொண்டிருந்தது. என்ன விதிவசம். அந்த வழியில் இந்த மதி போவானேன்? போனுலும் தகுந்த விதமாக "கௌரிகல்யாணமே! வைபோகமே!" என்றவன் பாடிக்கொண்டு போகவேண்டுமோ? வருவன தாமே வரும்; யாரால் தடுக்க முடியும்? வீடு தடபுடலாகத்தான் எரிந்துகொண்டிருந்தது. படீல் படீல் என்று வெடித்துக்கொண்டு உத்திரங்கள் ஜ்வாலையில் குதித்துக்கொண்டிருந்தன. கரியாய்ப் போன பாகங்கள் சுடுகாற்ருல் தாக்கப்பட்டு பறந்துகொண்டிருந்தன. கண்டிராத காட்சி. சிறுவன் கண்கொட்டாது பார்த்துக்கொண்டு நின்றுவிட்டான். சும்மா நிற்கவில்லை. "கௌரி கல்யாணமே! வைபோகமே!" என்று எச்சரித்துக்கொண்டு தன் பாடத்தைப் படித்துக்கொண்டிருந்தான். வீடெரிய வயிறு எரிய நின்ற சொந்தக்காரன் இவனைக் கண்டதும் கோபாவேசத்தோடு ஒரு அடி வைத்தான். உச்சம் பெற அவன் அதேபாட்டைப் பாடினுன். அடித்ததால் ஒன்றையுங் காணுதவன் ஓய்ந்தான். ஆனுல் சிறுவன் வாய் அப்பாட்டை விட்டோயவில்லை. இதற்குள் ஊரொல்லாங்கூடி அமளிகுமளியாகி சிறுவனைத்தேற்றி "தடியாலடித்து தண்ணீர் சொட்டு" என்று மூலமந்திரத்தை மாற்ற உபதேசித்தார். பழுக்க உபதேசம் பெற்ற சிறுவனும் புதுஜபத்தை அப்யஸித்துக் கொண்டே நடந்தான்.

அப்பாடி! வீட்டை யடைந்தான். தாய் "ஏகாதசி என்றைக்கு?" என்ருள்.

"தடியாலடித்து தண்ணீர் கொட்டு" என்று பதிலளித்தான்.

"என்னடா உளறுகிருய்" என்ருள்.

அப்பொழுதும் அதுவே பதில் கிடைத்தது. மறுபடியும் கேட்டாள். ஓரே பதில்தான். அவளுக்குக் கோபம் மூண்டு தன் கையிலிருந்த செம்பிலிருந்த நீரால் அவனுக்குத் திருமஞ்சனமாட்டி மடிபுலர்த்தும் கழியால் பூஜை செய்தாள். பூஜையுடன் மந்திரபாடம் பேதமடைந்துவிட்டது. "கௌரிகல்யாணமே! வைபோகமே" என்று குதித்துக் குதித்துக் கூவினுன்.

"என்ன கூத்தடா இது? ஏகாதசி என்றைக்கு?" என்ருள்.

"கௌரிகல்யாணமே! வைபோகமே!" என்ருன்.

தாய் கோபித்து, மீண்டும் தான் என்றும் அடியாத பிள்ளையை, செல்வக்குழந்தையை தோல் வெளுக்கப் புடைத்துவிட்டாள்.

"ஐயோ பிள்ளை பிழைக்கவேண்டுமே!" என்று சிறுவன் அலற ஆரம்பித்தான். அழத்தெரியாதவன் தேம்பித் தேம்பி அழலானுன்.

பரிதாபமுற்று தன் விரதானுஷ்டானத்தின்பேரில் மிகு கவலையுற்றவளாய் "என்றைக்கடா ஏகாதசி? சொல்லித் தொலையேனடா" என்றவள் உரத்துக் கூவினுள்.

"இன்றைக்குத் தப்பினுல் இன்றைக்குப் பதினைந்தாம் நாள்" என்று வெகு அமைதியுடன் மந்தமதி உத்தரமளித்தான்.

தீயாரோடிணங்கேல்.—புலியினுள்ளும் பகவான் இருக்கின்ருர் என்பது உண்மையாயினும், நாம் போய் அந்த ஜந்துவின் முன் நிற்கலாகாது. அவ்வாறே, பரம துஷ்டர்களினிடத்தும் பகவான் இருப்பினும் அவர்களுடன் நாம் சேர்வது சரியன்று.

—உபதேசரத்நமாலை

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

I. நியாயமஞ்சரி.

55. गोबलीवर्द न्यायः

గోబలీవర్ద న్యాయం

கோபலீவர்த்த ந்யாயம்.

இதற்கு காளை பசுந்யாயம் என்பது பொருள். இங்கு பசு என்பது பொதுவான ஜாதிப்பெயராக உபயோகப்படுத்தியுள்ளதே ஒழிய பால்கரக்கும் பசுமாடு என்ற பொருளில் உபயோகப்பட்டதல்ல. ஆகவே இதனுள் ஆடுமுதலிய க்ராம்யமிருகங்களும் அடங்கிவிடும். ஆகவே இந்த ந்யாயத்திற்கு புசுஜாதியைச் சேர்ந்த காளைமாடு என்று பொருள். இதற்குத் தமிழில் சுருக்கிப் பொருள் கூறுங்கால் காளையாகிய பசு ந்யாயம் என்று அமைந்து நிற்குமாதலால் இதை இலக்கணங்களில் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை என்று பெயரிட்டழைத்திருக்கின்றது. இந்த தொகைக்கு உதாரணமாக சாரப்பாம்பு என்பது காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு சாரையாகிய பாம்பு அதாவது பாம்பு ஜாதியைச்சேர்ந்த சாரைப்பகுதி என்று விரியும். இதுபோல ஸ்தாவர ஜங்கமநூல்களில் ஒவ்வொரு செடிகொடி புற்பூண்டு, பூச்சி, புழு முதலியவைகளை சாஸ்திரப்படிப் பெயரிட்டழைக்குங்கால் பகுதிப் பெயரை ஜாதிப் பெயரோடு கூட்டியே கூறி விளக்குவது வழக்கம். இது பொதுப்பெயரும், சிறப்புப் பெயரும் சேர்த்து ஒரு வஸ்துவின் ஸ்வரூபம் நன்கு விளங்குவதற்காகப் பெயரிட்டழைக்கும் இடங்களில் எல்லாம், ந்நியாயம் உபயோகப்படும். இதற்கு **गोवृषन्यायः** என்ற பாடபேதமும் உண்டு. பொருள் வித்தியாசமே இல்லை.

56. गोमयपयसी न्याय:

గోమయపయసీ న్యాయం

கோமயபயஸீ ந்யாயம்

இதற்கு சாணிப்பால் ந்யாயம் என்பது பொருள். சாணியும் பாலும் பசுவினிடமிருந்தே உண்டாவதால் சாணியும் பாலும் ஒன்றே என்பது போன்ற அறியாமை விஷயமான ந்யாயம் இது. ஒரே காரணத்திலிருந்து வரும் பல காரியங்களும் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்துக் குதர்க்கம் செய்யும் மூடர்கள் நிலையை விளக்குவது இது. இந்த ந்யாய விஷயத்தை கைவல்ய நூலாசிரியர் பின் வருமாறு ஞானம் கர்மமல்ல என்ற விஷயமாக திருஷ்டாந்த பூர்வகமாகப் பொருத்துகிறார்:—

விருத்திஞானமும் அந்தக் கரணத்தொடு
விருத்தியாகிலும்மைந்தா
ஒருத்திமக்களே தங்களிற் பகைக்கின்ற
துலகெங்கும் கண்டோமே
கருத்தணுகிய புருட தந்திரங்களாம்
கருமங்கள் அவைபோல
வருத்தஞானமோ புருட தந்திரமன்று
வஸ்து தந்திரமாமே.

இந்நியாயத்தால் நாம்ஒருமாதிரி நடந்துகொண்டால் முடிவு இம்மாதிரிதான் வரும் என்று எதிர்பார்க்க இடமே இல்லை என்பது தோன்ற, ஒருகாரணத்தாலே உண்டாகுங்காரியம் பலவிதமாக இருக்கலாம் என்று தேறி இருக்கும் நிலை நமக்கு வரும்.

57. घट्टकुटीप्रभात न्यायः

ఘట్టకుటీప్రభాత న్యాయం

கட்டகுடீப்ரபாத ந்யாயம்.

சுங்கச்சாவடி அருகில் பொழுதுவிடிந்த ந்யாயம் என்பது இதன் பொருள். வெளியூரிலிருந்து சரக்கு ஏற்றி வந்த வியாபாரி சுங்கச்சாவடியருகில் மாலைப் பொழுதில் வர, சுங்கம் கொடுக்காது தப்பி உள்ளே புகுந்து விடவேண்டும் என்று எண்ணங்கொண்டு, வந்த வழியே திரும்பிப்போய் வேறு மார்க்கமாக ஊருள்புக யத்தனித்தான். இப்படி இவன் செய்கையில் இருள் வந்து மூடிக்கொள்ள காட்டு வழிகளில் வழி தெரியாமலும், இன்னபுறம் போகிறோம் என்று அறியாமலும் திண்டாடி இரவுமுழுவதும் கஷ்டப்பட்டு, பொழுது விடிந்த காலத்தில் மாலைவிட்ட சுங்கச்சாவடிக்கே வந்து சேர்ந்துவிட்டான் என்ற ஒருகதை ஸம்பந்தமாக ஏற்பட்டது இந்த ந்யாயம்.

ஒரு கெடுதியை விலக்க எண்ணி பெரு முயற்சி செய்தும் முடிவில் அவைகள் மூலமாகவே அந்தக் கெடுதி ஸம்பவிக்குங்கால் இந்நியாயம் உபயோகப்படும். அதாவது எண்ணியது கைகூடாக்கால் இது பொருந்தும் என்பதாயிற்று. விதி வலிது: அதை விலக்கச் செய்யும் ப்ரயத்னங்கள் எல்லாம் வீணாகி வருவதைக் கொண்டு சேர்க்கும் ப்ரயத்னங்களாக முடியும் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். தமிழ்பாரதத்தில் ஜனமேஜயன் பாரதம் கேட்கத் தொடங்கியதற்கு ஒரு விசித்ர கதையுண்டு. அது இந்த ந்யாயத்திற்கு உதாரணமாகும்.

ஸர்ப்பயாகம் அஸ்தீகரால் நின்றதும், வியாஸர் ஜனமேஜயன் ஸபையை நோக்கி வந்தார். அவரைக்கண்டு அரசன் 'நீர் ஞானியாய் இருந்தும் என் மூதாதைகளுக்குள் சண்டைவரவொட்டாது தடுத்து அவர்களுள் ஸமாதானம் செய்துவிடுவதை விட்டு அவர்

சண்டையிட்டு மாளும்படி என் பார்த்திருந்தீர்?" என்று கேட்டான். அதற்கு அவர், 'நமக்கு என்ன தெரிந்தபோதிலும் என்ன? அவசியம் நடக்கவேண்டியதை யாரால் தடுக்கமுடியும்' என்று சொல்ல, 'நீர் நினைத்தால் முடியாதா? அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டிறக்கும்படி செய்துவிட்டீரே!' என்று அரசன் மறுபடியும் வியாஸரைக் குற்றங் கூறினான். வியாஸர் தமது வார்த்தையின் உண்மையை அரசனுக்குக்காட்ட, தமது ஞான திருஷ்டியால் பார்த்து 'ராஜனே உனக்கு இன்றைக்குச் சரியாய்ப் பத்தாம்நாள் ஒரு பிரம்மஹத்தி தோஷம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது. எங்கே! உன் பிரயத்தனங்களால் அதைத் தடுத்துவிடு பார்ப்போம். நான் பத்தாம் நாள் உன்னிடம் வருகிறேன்' என்று சொல்லி தமது இருப்பிடம் சென்றார். உடனே அரசன் அநேக பிராம்மணர்களை அழைத்து வரப்போகிற பிரம்மஹத்தியைத் தடுப்பதற்கு உபாயத்தை ஆலோசித்தான். பிராம்மணர்கள் எல்லோரும் 'இன்றுமுதல் யாராவது ஒரு பிராம்மணனை நியமித்து அகோராத்திரம் தண்ணீர் கூடக் குடியாமல் அக்னியில் வேதமந்திரங்களால் ஹோமம் செய்தால் பிரம்மஹத்தியைத் தடுத்து விடலாம்' என்று அரசனுக்கு உபாயம் கூறினர். இதை சரிவர நடத்தவல்லவர் யாராவது வந்து நடத்துவித்தால், அவர்களுக்கு ஏராளமான பொருள் கொடுப்பதாக அரசன் சொல்ல ஒருவரும் தைரியமாய் முன் வரவில்லை. அப்பொழுது தரித்திரத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஒரு கிழட்டு பிராம்மணர் அந்த வேலையை ஒப்புக்கொண்டு ஊண் உறக்கமின்றி ஒன்பதுநாள் ஹோமத்தை ஸரிவர நடத்திவிட்டார். ஒன்பதாம்நாள் பின் இரவில் நாலாம் ஜாமத்தில் அந்தப் பிராம்மணன் கொஞ்சம் கண்ணயர்ந்தார். அருகில் மந்திரம் சொல்லிக்கொண்டிருந்த அரசன் அவரை எழுப்பத் தர்ப்பை நுனியால் அவரைத் தொட்டான். உடனே அலறிக்கொண்டு அவர் நெருப்பில் விழுந்து இறந்தார். உடனே பத்தாம்நாள் காலையில், வியாஸர் சொல்லிப்போன பிரம்மஹத்தியும் அரசனை வந்து பிடித்துக்கொண்டது. அந்த ஸமயத்தில் வியாஸர் தமது சிஷ்யர்களோடு அங்குவந்து, 'வருவன தாமே வரும். நாம் தடுத்தால் நிற்கா. நமது புத்தியைக் கொண்டு அவைகளைத் தடுக்க முயன்றால், அம்முயற்சியே வருவனவற்றிற்கு ஸஹாயமாக ஏற்படும்: இப்பொழுதாவது, நான் முன்சொல்லிய வாக்கின் பொருள் நன்றாய் விளங்கியதா?' என்று கேட்டார். அப்பொழுது அரசன் தான் செய்த அபராதத்திற்குத் தகுந்த தண்டனை ஸம்பவித்ததாகச் சொல்லி மஹா விநயத்துடன் அதை நீக்க உபாயம் சொல்லவேண்டும் என்று வியாஸரைக் கேட்டான். அதற்கு அவர் 'என் சிஷ்யர் வைசம்பாயனரைக்கொண்டு உனக்கு பாரதத்தைச் சொல்லுவிக்கிறேன். அதனாலே உனக்கு பிரம்மஹத்தி போவதும் அன்றி, உன் மூதாதைகள் விஷயமாக என்னிடம் வந்த அவநம்பிக்கையும் உனக்குத் தீரும். இந்தக் கரியவஸ்திரத்தை ஒரு பெட்டியில் வைத்துப் பூட்டிக்கொள். நீ பாரதம் கேட்கக்கேட்க, அந்தக் கரியவஸ்திரம் வெள்ளையாய்க்கொண்டேவரும். இதுதான் உன் பிரம்மஹத்தி போவதற்கு அடையாளம்' என்று கூறி வைசம்பாயனரை நோக்கி ஜனமேஜயனுக்குப் பாரதம் சொல்லும்படி கட்டளையிட்டுத் தமது ஆச்சிரமம் சென்றார். இதுதான் வைசம்பாயனர் ஜனமேஜயருக்குப் பாரதம் சொல்லிய காரணம்.

இம்மாதிரியே வாதத்திலும் ஒருவிஷயத்தை இல்லை என்று சாதிக்கப்புகுந்து கக்ஷி கூறிவரும்பொழுது அதன் உண்மையை ஒத்துக்கொள்ளும்படியான நிலைக்குத்தானேவந்து விடுங்காலும் இந்நியாயம் உபயோகப்படும். மேனாட்டார், மனிதன் பிரபஞ்ச அனுபவத்திற்கு வெளி வஸ்துவும், அதனிடம் ஓடியாடித் திரிந்து உணரும் மனதும்மாத்திரம் போதும் என்றுகூறி வாதித்து வந்து முடிவில் முன்விஷயங்கள் ஞாபகம் நமக்கு எப்படி பின்னர் ஏற்படுகிறது என்ற கேள்வி வருங்கால் ஓடியாடித்திரியும் மனம் தன் திரிதலையும் உணரும் சக்தியுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று முற்கூறிய மனதின் லக்ஷணத்திற்கு விரோதமாகக் கூறும்படி வந்துவிடுகிறது இதனாலேயே ஸகலத்தை உணரும் சக்தியுடன் மனம்போல மாறும் தன்மை இல்லாத ஸாக்ஷிஒன்று மனதிற்கு அப்பாலிருக்கவேண்டும் என்பது ஸ்திரப்பட, மனமும், வெளிப்பொருளும் தவிர வேறொன்றும் வேண்டுவதில்லை உலக அனுபவத்திற்கு என்றவாதம் இந்நியாயத்திற்கு வேதாந்தபரமான நல்ல திருஷ்டாந்தம்.

58. घुणाक्षर न्यायः

ఘుణాక్షర న్యాయం

குணாக்ஷர ந்யாயம்.

குளவி எழுத்து ந்யாயம் என்பது இதன் பொருள். மரத்தில் தொளைக்கும் குளவி, புத்தகங்களில் தொளைக்கும் பூச்சி, நத்தை முதலியன உண்டாக்கும் தொளை கோடு முதலியவைகளில் சிற்சிலஸமயங்களில் எழுத்துரூபம் வந்துவிடும் இதுபோலவே சிறு குழந்தைகள் கற்பலகை, தரைமுதலிய விடங்களில் கண்டபடி கோடிழுக்குங் காலத்திலும் அக்ஷரரூபம் வந்துவிடும். இம்மாதிரி குழந்தைகள் மழலைச்சொற்களில் நன்றாக அமைந்த பதங்களும் வரலாம். இவைகளுடன் ஸம்பந்தப்பட்டது இந்நியாயம். ஒரு காரியத்தில் முயன்ற வரும்பொழுது எதிர்பாராதமற்றொருகார்யஸித்தியாகுங்கால் இந்த ந்யாயம் உபயோகப்படும். உறவினர்களைக் கொல்லவேண்டியிருக்கிறதே, யுத்தம் விட்டு நீங்கிவிடவேண்டும் என்ற அர்ச்சுனனுக்கு வேதாந்த ப்ரஸங்கம்கேட்டு ஸர்வதுக்கநிவாரணமாகும்படிக் கிடைத்ததும், தகப்பன் மடியில் உட்கார்ந்து ஸுகிக்கவேண்டுமென்ற கருத்துடன்கூடி தவஞ்செய்யச்சென்ற துருவருக்கு தவ முடிவில் பரமபதம் வேண்டுமென்று மனம் திரும்பியதும், இதுபோல

ஒன்றை நினைக்கும்பொழுதே வேறொன்று மனத்தில் வருவதும் இந்நியாயத்திற்கு உதாரணங்கள். ஒளவை நல்வழியில் இந்நியாய விஷயத்தை,

ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட் டொன்றாகும்
அன்றி யதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை
நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்
எனையாளும் ஈசன் செயல்

என்ற பாட்டில் நன்கு விளக்கியிருக்கிறாள். இந்நியாயத்திற்கும் காகதாளீய ந்யாயத்திற்கும் கருத்து ஒன்றே. நமது ஸத் பிரயத்னங்கள் ஸுகத்திலும், அஸத் பிரயத்னங்கள் துக்கத்திலும் முடியவேண்டியது அவசியமில்லை. மாறியும் மாறாமலும் முடியலாம். எல்லாம் முடியும்விதம் குணாக்ஷரம்போல என்றே மதித்து நாம் தேறியிருத்தல் வேண்டும்.

32 ABSENCE OF MIND.

A man who had occasion to provide himself with a pair of new shoes, took the measure of his own foot to a nicety, intending to send a boy to the shoe maker's, about three miles distant, to fetch him the shoes. Something however occurred to prevent the boy from going, and the man resolved to go himself. He accordingly set off on his journey and was about half way on his road, when he suddenly stopped short, scratched his head, and muttered to himself; 'I have forgot the measure.!' Back he went to procure it, and then proceeded to his original destination. Here he learned with astonishment from the shoemaker that he might have saved himself the trouble of going back for the measure, for his foot would have answered far better.

மனத்தடுமாற்றம்.

ஒருவனுக்கு ஒருஜோடி செருப்புவாங்கும் தருணம் வர, அவன் தன்கால் அளவை வெகு நுட்பமாக எடுத்து, மூன்று மைலுக்கு அப்பாலுள்ள ஒரு செம்மான்கடைக்கு ஒரு சிறுவனை செருப்பு வாங்கிவர அனுப்புவதாக விருந்தான். ஒருவிஷயம் நடந்து அச்சிறுவனைப் போகவொட்டாது தடுத்துவிட, அவன் தானே போவதாகத் தீர்மானித்துவிட்டான். இதன்படி அவன் பயணம் புறப்பட்டுப் பாதிவழி போயிருப்பான்; உடனே திடீரென்று நின்று, தலையைச் சொறிந்துகொண்டு 'அளவைக்கொண்டுவர மறந்துவிட்டேனே!' என்று முணுமுணுத்தான். போனான் அதை எடுத்துவர வீட்டுக்கு, பின்னர் தான் போகவேண்டிய விடம் நோக்கி நடந்தான். இங்கு வந்ததும், 'அளவு விஷயத்தில் காலே சிறந்தது, ஆதலால் அளவை எடுக்க திரும்பிப்போன கஷ்டம் வேண்டியதில்லை, என்று செம்மானிடமிருந்து தெரியவரத் திகைத்து நின்றான்.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

உண்மை உயர்வு அல்லது வாஸுதேவ சாஸ்திரி

TRUE GREATNESS OR VASUDEVA SASTRI

அத்தியாயம் 20

வேதாந்தம் நிலைபெற்றது

மையரிசேர் கண்ணார் மயக்குகின்ற தன்மையென்றும்
மெய்யடியார் பக்கத்து மேவாதால்—வையத்து
இணரெரிமாட் டுள்ள எரித்தன்மை நீரார்
புணரியணு காவாறு போல்.

முற்கூறிய விஷயங்கள் நடந்தேறி ஸுமார் ஒரு மணி நேரத்திற்கப்பால், ஒரு அய்யங்கார் வாஸுதேவ சாஸ்திரி படுத்திருந்த இடத்திற்கு வந்து அவரைத் தட்டி எழுப்பினார். அவர் எழுந்ததும், 'ஐயா! இது தேவடியாள் வீடாச்சுதே! இங்கு தாங்கள் படுத்திருப்பது நியாயமல்லவே! மேலும், பனி அடிக்கிறது, எப்படி ஐயா தரையில் படுக்க உமக்கு மனம் வந்தது? என் வீட்டிற்கு வாரும், பாய் தலையணை, கம்பளி முதலியவைகள் தருகிறேன். போவோம்' என்று மிகுந்த அன்புடன் கூறினார் அய்யங்கார். 'எனக்கு இப்படிப் படுத்து வழக்கம் உண்டு; எனக்காகத் தாங்கள் இவ்வளவு சிரமம் எடுத்துக்கொண்டதே மேல். உமது மனக்கனிவைக் காணுங்கால் எனக்கு ஸந்தோஷம் வருகிறது. இதுவே எனக்குப்போதும். காலையில் உம்மைப் பார்த்துப் பேசிக்கொள்ளுகிறேன்' என்று அமைதியுடன், அய்யங்கார் ஸஹாயத்தை அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அய்யங்கார் விடாது அவரைத் தன்னுடன் வந்து தன்னை கிருதார்த்தப்படுத்தவேண்டும் என்று மன்றாட, அதைநிராகரிக்க முடியாது, அவர் பின்னே எழுந்துபோகத்தலைப்பட்டார் சாஸ்திரி. அய்யங்கார் வீட்டிற்குப்போகிறோம் என்ற பூர்ணநம்பிக்கையுடன் அவரைசாஸ்திரிபின்தொடர்ந்தார். அய்யங்கீர் இவரை ஒரு வீட்டுள் அழைத்துச்சென்று வெகு விநோதமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட தேவடியாள் படுக்கை உள்ளில் இவரைத் திடீரென்று தள்ளி கதவைச்சாத்தித் தாளிட்டுவிட்டார். ஆச்சர்யத்தால் அசைவற்று நின்றுவிட்டார் சாஸ்திரி! 'இதென்ன வெகு அதிசயச் சூதாகவிருக்கிறதே! பலே' என்று வியந்து கூறிவிட்டு அடிக்கடி கதவிடிக்கத் தொடங்கினார். இவரைக் கவனிப்பார் ஒருவரும் காணப்படவில்லை. எங்கும் நிச்சப்தமாக விருந்தது. ஒரு மாய மண்டபத்துள்ளி

ருப்பதாக அவருக்குத் தோன்ற, அவருக்கு இன்னது செய்வது என்றுப் புலப்படவில்லை. இதைவிட்டுவெளியேறுவது அஸாத்யம் என்று அவருக்குத் தோற்றிவிட்டது இம்மாதிரி ஸுமார் அரைமணிகிடந்து தத்தளித்தார் சாஸ்திரி. 'இதைப்பற்றி யோசிப்பதில் பயன் என்ன. எல்லாம் கடவுள் பாரம்' என்று மனதைத் தேற்றிக்கொண்டு வெறும் தரையில்படுத்து உறங்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

திடீரென்று ஒரு இனிமையான ஸங்கீத த்வனி அவர் காதில் விழுந்தது. அதில் கணேசர் பரமசிவன் மஹாவிஷ்ணு முதலியவர்பாமான வெகு அருமையான கருத்துக்கள் அமைந்திருந்த பாடல்கள் இழைந்து வெளிப்பட்டன. சாஸ்திரி கேட்கிருர் பாட்டை; அதுகிளம்பும் இடம் இன்னது என்பது விளங்கவில்லை. மேல் கீழ் நாற்புறம் எல்லாம் திரும்பித் திரும்பி வெருண்டு நோக்குகிறர்! ஒன்றும் பயன்படவில்லை. உடனே அந்தர்முகப்பட்டு பாட்டின் கருத்தில் சிந்தைவைத்து அசைவற்று நிற்கிறர். திடீரென்று திரை நகருவது போன்ற சப்தம் ஒன்றும் அவர் காதில் விழுந்தது. கண்விழித்து வெகு ஆவலுடன் மிரளமிரள நோக்குகிருர். ஸுமார் ஐந்துநிமிஷம் நிச்சப்தம்! மறுபடியும் அதே சப்தம் பிறந்தது; மறுபடியும் தலைதூக்கி பார்த்ததும் ஒன்றும் புலப்படவில்லை. பாட்டு துரிதப்படுகின்றது: வாஸனை கமகமாயக்கத் தொடங்கிவிட்டது. காப்பு, கொலுஸு, பாதஸரம், கிண்கிணிகளின் ஜிவிஜிவிப்பு சப்தமும் அவர் காதில் விழத் தொடங்கிவிட்டது. திடீரென ஒரு திரை உயருகிறது! கந்தர்வஸ்திரீபோன்ற ஒரு பெண் நர்த்தனம்பண்ணிக்கொண்டு வருகிருள்!! ஸரஸ்வதிபோன்ற வெள்ளைக்கலையுடுத்து, தாமரைமாலை, வயிரமாலை முதலியவைகள் அணிந்து, தேஹமெல்லாம் முத்து, வயிரம், கெம்பு, தங்கம் இவைகளாலாகிய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, அங்கிருந்த ஜிலுஜிலுப்பான ஜகத்ஜ்யோதி ப்ரகாசத்தால் அதிகரித்த சோபையுடன் விளங்கிக்கொண்டு ஒரு அமானுஷரூபம்போல அவள் காணப்பட்டாள்!!! பாட்டும் ஆட்டமும் துரிதப்படுகின்றன. ஆச்சர்யத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும் சாஸ்திரியை நோக்கி அந்த கந்தர்வரூபம் அணுகிவருகின்றது. வெகு கிட்டே வந்துவிட்டாள். சற்றேறக்குறைய ஒரு அடி தூரம்தான் இருக்கும். அந்த தேவ தோற்றத்திற்கும், குழம்பும் வேதாந்திக்கும்! அந்த உள்ளைவிட்டு ஓடஎழுந்திருக்கிறர். வழியறியாது விழிக்கிறர்!! 'இதென்ன விபரீதம்! மோசடியாய் என்னை ஒரு தேவடியாள்வீட்டுள் கொண்டு தள்ளிவிட்டார்களே!! இந்தப் பெண்ணும் கல்யாணப் பந்தலில் பாடின குட்டிபோலிருக்கிருள். யார் செய்தது இந்தக் கொடிய தந்திரத்தை?' என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிருர். தகுந்த விடை தோன்ருது தத்தளிக்கிருர். இதற்குள் அழகிய ஜானகி அவர் கையை மெதுவாக எடுத்து மிகுந்த காமத்துடன் முத்தம் கொடுத்துவிட்டாள்!!

வாஸுதேவசாஸ்திரி சரேலென்று தமது கையை இழுத்துக்கொண்டு, விசேஷமான கருணை நிறைந்த நோக்குடன் அவளைக் கடாக்ஷித்துக் கூறலுற்ருர். 'உன் முத்தத்தை அங்கீகரித்தேன், உன்னைப் பெண்ணென மதித்து. ஒரு தகப்பனுக்குத் தன் பெண்ணிடமிருக்கும் அன்பு உன்னிடம் எனக்கு உண்டாகிவிட்டது. ஆனல் இவ்வளவு அழகும் இவ்வளவுதேர்ச்சியும், தினம் தினம் எலத்திற்கு வந்து அதிகத் தொகைக்குக் கேட்பவர் வசமாகும்படி நேர்ட்டதே என்ற துக்கம்தான் என்னை மிக நெருங்கி வருத்துகிறது. என்ன செய்வேன்? உனது முக அமைப்பை நோக்கில், அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்ற பழமொழிக்கு ஏற்ப நீ உண்மையாகக் கெட்ட பெண்ணுயிருக்கமாட்டாய் என்பது வெளியாகிறது: இன்று கல்யாணப் பந்தலில் நீ வாரிச் சொரிந்து விட்ட ஸங்கீதாமிருதமோ இயற்கையில் கெட்டவர்களாக அமைந்தவர்களிடம் பொருந்தியிராது. இம்மாதிரியான பாட்டு நல்ல மனேதர்மத்தால்தான் உண்டாகும். இவ்வளவு அழகின்கீழ் கெட்ட குணம் எவ்வாறு மறைபட்டு நிற்கும்? இப்பொழுது உன் நடத்தை எப்படி இருந்தபோதிலும், உன் தொழில் உண்மையாக உனக்கு அமைந்துள்ளதல்ல என்று காட்டும் ஒருவித நாணம் உன் முகத்தில் வெளிப்படுகிறதே! இதனல் எவ்வளவு விபசாரக்குற்றம் உனக்கு ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும், அவை எல்லாம் உன் ஸ்வபாவம், குணம் முதலியவைகளுக்கு விரோதமாகவும், உன் நிலைமையின் கொடுமையினுலும் ஏற்பட்டவைஎன்றே விளங்குகிறது. மேலும் இப்பொழுது நீ பாடிய பாட்டுத்தான் என்ன! எவ்வளவு பரவசமாக விருந்தது!! இது கேவலம் வாக்மாத்திரமாக வந்ததாகவே இராது! ஆதலால் பெண்ணே! நீ இருக்கும் தொழில் உன் மனதுக்குப் பொருத்தமான துதானு! சொல்லேன் பார்ப்போம்!! உண்மைக் கூறிவிடலாம்; என்னிடம் உனக்குப் பயம் இருக்கவேண்டியது அவசியமில்லை' என்று சரமாரியாகப் பொழிந்துவிட்டார் வேதாந்த கேசரி.

ஜானகிபாடு, இடிவிழுந்தாற்போ லாகிவிட்டது. பாவம் அசைவற்றுத் தூண்போல நின்றுவிட்டாள்

இதுவரையில் இம்மாதிரியான புத்திமதிகளைக் கேட்டதே இல்லை: இவ்வளவு அன்பு, ஆராமை, முதலியவைகள் நிறைந்ததாயும் தன் நன்மையைக்கருதி உள்ளனவாயும் இருக்கும் சொற்களைக்கேட்க அவளுக்கு எத்தருணம்தான் வாய்த்திருக்கும்! சாஸ்திரிகள் கண்டித்துப் புத்திகூறியதன் நயம் அவள் மனதில் அழுந்திவிட்டது. தன் வெளிவேஷத்தால் மறைபட்டுக்கிடந்த தன் உண்மை மனோதர்மம் வெளிப்பட்டுவிட்டதை எண்ணி எண்ணி வியந்துகொண்டாள். உடனே சாஸ்திரிகாலில் விழுந்து குழந்தைபோல தன் குற்றத்தைச்சூதின்றிவெளியிட்டுத்தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்ற ஆராமை அவள் உள்ளத்தில் கதித்தெழுந்தது. சற்று நிதானித்ததன்பேரில் தத்கால நிலையை உத்தேசித்துத் தன் மயக்கும் சோதனையை மேல்நடத்தியே பார்க்கவேண்டும் என்று பட்டது. தனக்குத் தெரிந்தவரையில் கண்டவர் உடனே கலங்கி ஈடுபடும்படி செய்யும் தன்மை வாய்ந்ததன் இணையிலா ஸௌந்தர்ய வலையில் சிக்காத நிஜஜிதேந்திரியரா இந்த சாஸ்திரி என்று நேரே உணரவேண்டும் என்ற ஆவல் தூண்ட மிகுந்த ஊக்கத்துடன் சாஸ்திரியை அவள் தகையத் தொடங்கிவிட்டாள்.

‘தனிமையாக என்னுடன் இந்த ரமணீய இரவில் இருந்துகொண்டு, என் தொழிலை விட்டுவிட வேண்டும் என்ற தீவ்ர புத்திமதியையா கூறுகிறீர்? பார்ப்போம் இவர் வல்லமையையும், நமது சரக்கையும்’ என்று எண்ணமிட்டுக்கொண்டு முன்னைவிட மிகுந்த சுறுசுறுப்புடன் தாக்க ஆரம்பித்தாள். அவர் முகத்தை மிகுந்த அன்புடன் தன் முகத்தோடு சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு கன்னம் வீங்க முத்தமிட்டாள். ஒரு முத்தத்தை அநேக முத்தம் கொடுக்கு நாழிகைவரையிலும் அனேக முத்தத்தை ஒரு முத்தம் கொடுக்கும் நாழிகைக்குள்ளுமாக அனேக விதமாக முத்தம் கொடுத்து அவர் கன்னம் மாறிமாறி சிவந்து வெளுக்கும்படி செய்து விட்டாள். சாஸ்திரியோ காமத்தால் கனியாமலே இருப்பவராதலால் சிலாவிக்ரஹம்போல அசைவற்று உட்கார்ந்துவிட்டார். ஜானகியும் விட்டபாடில்லை. அவள் மனம் தளரவில்லை. மல்லிகைக்கொடிவேம்பின்மேல் சுற்றிப் படருவதுபோல அவர்மேல் அவள் மெதுவாகச் சுற்றிக்கொண்டாள். அநேக அல்ப உபாயங்களைச் செய்து, அநேக பொருளில்லா இனிமையான காமமொழிகளைக் கூறிக் கொஞ்சிப் பார்த்தாள். சாஸ்திரி மனம் கலையவில்லை. பின்னும் ஜானகி பின்னடையவில்லை. சாஸ்திரிகள் புதுமையான நடத்தையைக் கண்டதும் அவளுக்கு ஆச்சரியம் அதிகமாகிவிட்டது: இன்னும் தான் கற்ற வித்தையை எல்லாம் காட்டிவிடவேண்டும் என்ற பேராவல் அவளுக்கு உண்டாகிவிட்டது. அவள், ஆண்மையற்றவன் என்று பரிஹாஸம் செய்தாள், கண்ணே என்று சீராட்டிக் கொஞ்சினாள், உனக்கு என்ன கோபம் என்று வேடிக்கை பண்ணினாள், புன்னகை செய்து மயக்கினாள், தன் சரக்கு செல்லாததைக் கண்டு கடுகடுத்தாள், மறுபடி அவரைத்தன்னுடன் அணைத்துக்கொண்டாள், முத்தமிட்டாள்: எல்லாம் வீணாயின. இம்மாதிரி ஒருமணி நேரம் சாஸ்திரியிடம் தேவமாதர் கேளிக்கைகளை எல்லாம் நடத்திப் பார்த்துவிட்டாள்: வாஸுதேவ சாஸ்திரி மனம் கொஞ்சமேனும் நெகிழவில்லை. ஸலவைக்கல் பிம்பம்போல வெகு கம்பீரமாக அசைவற்று அமர்ந்திருந்தார்! மஹான் மேல் தந்திரம் தெரியாது குழம்பி ஒய்ந்து ஒதுங்க யத்தனித்தாள் ஜானகி.

‘ஜானகி (அப்படித்தான் தெருவில் எல்லோரும் உன்னைப் பெயரிட்டழைத்து உன் சிறப்பை வியந்து கொண்டிருந்தனர்.) என் சொற்படி நான் உண்மையில் உன்னை மதிக்கிறேன் என்பது உன் புத்தியில் விளங்கிற்றா? உன்னை இன்னமும் பெண்போலவே கருதுகிறேன். உன்னுடைய மயக்கும் சூதுகள் எல்லாம் பாலர் விளையாட்டுப்போல எனக்குத் தோன்றின. சக்தியற்ற உன் மாயா வித்தைகளைக் கண்டு இதுவரையில் நான் சிரித்துக்கொண்டுதான் இருந்தேன். யார் பிச்சைக் காசு, அம்மா! என்னிடம் நீ கற்ற வித்தையை எல்லாம் காட்டி சிதைந்து துக்கிக்கும்படி செய்தது உன்னை? பத்ரம் இதை ஒருநாளும் மறவாதே! **துளிர்ந்திருக்கும் கருங்கடலிடம் நெருப்புப் பொறியின் சரக்குச் செல்லமாட்டாதே அதுபோல, மாதர் மயக்கச் சிறப்பெல்லாம் நிஜபக்தர்களிடம் நடவாது!!** சொன்னேன்!!! இப்பொழுது உன் விஷயத்திலோ என் மனம் இரங்குகிறது. இவ்வளவு அழகும் தேர்ச்சியும், இந்நிலையிலா கிடந்து தத்தளிக்கவேண்டும்! எனக்கு உலக அனுபவம் கொஞ்சமிருப்பதால் உன் நடத்தையை விட உன் மனோதர்மம் மிகச் சிறந்தது என்பது எனக்குத் தெரிந்துவிட்டதே! மிகுந்த அதிருப்தியுடன் உன் ஸ்வபாவத்துக்கு மாறாக வேஷம் போட்டிருக்கிறாயல்லவா? உண்மையைக் கூறிவிடு’ என்று வற்புறுத்திக் கூறிவிட்டார் சாஸ்திரி.

இந்த வேதாந்தப் பிரகடனம் நடந்தேறி வருகையில் ஜானகி ஆச்சர்யம், துக்கம், பயம் ஆகிய மூன்றினாலும் தாக்கப்பட்டு அசையாது மௌனமாக நின்றுவிட்டாள். தன் காமக்களியாட்டுக்களை எல்லாம் புரழ

உபேக்ஷையுடன் சாஸ்திரி எற்றதைக் கண்டு ஆச்சர்யம் ஒருபக்கம், தன் இழிவான பஞ்சை நிலையைப்பற்றிய துக்கம் ஒருபுறம், தன் முன்னிருப்பவர் ஒரு பெரிய யோகியாக விருந்து தன் வெட்கம்கெட்டதனத்திற்குத் தன்னைச் சபித்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம் ஒருபக்கம் பற்றியிழுக்க, அவள் மனம் அலைபாய்ந்து தத்தளித்ததால் அவளுக்குப் பேச நாவெழவில்லை.

சாஸ்திரி அவளை நோக்கி, 'என் கண்ணே ஜானகி! இந்த இழிதொழிலை விட்டு நீ விலகலாகாதா? யாராவது ஒரு தகுந்த கணவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு உன் குண, மனோதர்மத்திற்கேற்ற நிலையில் அமரலாகாதா? அகன்றுயர்ந்த உன் நெற்றி புத்திக்கூர்மையையும், உன் புருவத்திற் கிடையிலுள்ள இடம், உன் இயற்கை ஆத்மஞானத்தையும் காட்டுகின்றனவே! உன் தெளிவான முககாந்தியோ நிஷ்கல்மஷமான குழந்தைகளது போலஇனிமையாயும்,ஆனந்தமாயும் விளங்குகின்றதே! ப்ரகாசமான உன் கருவிழிகளில் யோசனை, விவேகம் துரிதக்ரஹணம்முதலிய அருங்குணங்கள் சோபிக்கின்றனவே! மேலும் பகவந்நிஷ்டையில் அமர்ந்திருக்கும் மஹான்களுக்குக் காணப்படும் பார்வை ஜிலுஜிலுப்பு உன் நோக்கில் அமைந்துகிடக்கின்றதே! உன் குரலில் ஞானஸ்வரம் கலந்திருப்பதால் நீ எதைப்பாடும் பொழுதும் உலக அதீத நிலையிலிருந்துவரும் த்வனி போலுக் காணப்படுகிறதே! உன் பூர்ணஸௌந்தர்யம் தெய்வீகமாகக் காணப்படுவதால் காமத்தைக் கிளப்புவதைவிட்டு, அன்பையும் வணக்கத்திற்கு இனமான ஒரு கனிவான மதிப்பையும் கிளறி விடுகிறதே! தேவடியாள் தொழிலை நடத்துவதைவிட மிகச்சிறந்த காரியங்கள் செய்யப் பிறந்தவள் நீ. இத்தொழிலில் மனமொத்து நீ இறங்கிவிடவில்லை என்பது என் துணிவு: ஆதலால் இதைவிடச் சிறந்த ஸுகமும் சாந்தமும் தரக்கூடியதும், உன் அளவிறந்த தேர்ச்சி இதைவிட நன்றாகச் சோபிக்கக் கூடியதுமான நிலைகளை அணுகிச்சென்று நீ நிலைபெறவேண்டியது என்று எனக்குத் தோற்றுகிறது. நான் உனக்கு வேறென்ன கூறப்போகிறேன்' என்றுகூறி அவளை மெய்ம்மறந்து பரவசமாகும்படி செய்துவிட்டார்.

ஜானகிக்குத் தன் மனக்கொதிப்பைத் தாங்கமுடியவில்லை. வாய்விட்டு மிகுந்த உருக்கத்துடன் கதறத் தொடங்கிவிட்டாள். 'என் பிதா இன்னாரென்று எனக்குத் தெரியாததால் நீரே என் பிதா. இவ்விழி தொழிலில் நான் பிறக்கவில்லை: சிறுவயதில் என்னைத் திருடி வந்து இந்தத் தொழிலில் புகுத்திவிட்டனரே ஒழிய வேறில்லை. ஆகவே என் தாயையும் எனக்குத் தெரியாது. ஆதலால் என் தாயும் நீரே. முன்னறி தெய்வமாகிய என் தாய்தந்தையர் இருவரும் நீரே. அவர்களைத்தவிர வேறு யாரால் நீர் கூறியதுபோலக் கூறமுடியும். இவ்விரவே என் வாழ்க்கைமாறும் தருணம் என்பது உறுதிதான். நான் இனி ஒரு பாழும் தேவடியாள் அல்ல: என் முன்னிருக்கும் பரமபுருஷன் புத்திரி. உமது நற்குணம், பரிசுத்தம் முதலியவைகளில் ஈடுபட்டிருப்பதுபோல இவ்வுலகில் வேறு எவர் உபகாரத்திலும்நான் ஈடுபட்டவள் அல்ல. வெள்ளை வஸ்திரம் தரித்திருப்பினும் உம்மைப் பார்த்தால் ஒரு மஹரிஷிபோலத் தோற்றுகிறது. தேவரம்பைகள் நிர்வாணமாக ஜலக்கிரீடை செய்துகொண்டிருந்த குளக்கரை வழியாகச் சுகப்ரஹ்மம் போனகாலத்திலும் அவர் கண்ணெடுத்துக்கூட நோக்காது சாந்தமனதுடன் நடந்துவிட்டனர் என்று கதையில் தான் வாசித்திருக்கிறேன். அது வெறும் கதை என்றே மதித்திருந்தேன். இதுவரையில்! என்ன ஆச்சர்யம்! கொழுத்து மிக காத்திரமாக விருக்கும் யௌவன புருஷோத்தமனாகிய நீர் பெண்மணிகளில் சிறந்த ஒருத்தியின் மயக்கலீலைகளை அலக்ஷ்யம் செய்யும் திறனுடனிருக்கிறீரே! என்ன முத்தமிட்டும், கட்டியணைத்தும், என்ன ஜாலங்களால் மயக்கியும் சலங்காத மூலஸ்தான பிம்பம்போல நிலைத்திருக்கும் உத்தமனே! உம்மைக் கண்டதால் கதையும் உண்மையாகிவிட்டது என்று ஸந்தோஷம் பொங்குகிறதே!' என்று சாஸ்திரியை வியந்து முதலில் ஈடுபட்டாள் ஜானகி.

ஆராமை மேலிட்டதால், அவர் பாதபத்மங்களில் விழுந்து புரண்டு கண்ணீரால் பாத்யம் ஸமர்ப்பித்து மறுபடியும் கூறலுற்றாள் ஜானகி. 'பரமபரிசுத்த புருஷா! என் வெட்கம் கெட்டதனத்தை மன்னித்து என்னைக் கரையேற்றும். என் மூடத்தனத்தைப் பொறுக்கும் சக்தி உம்மிடத்தி விருப்பதால், ஒரு கொடுஞ் சொல்லால் என்னைக் கருங்கல்லாக்கும் வல்லமை இராதா உமக்கு? என்னை மன்னியும்! வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்! கெஞ்சுகிறேன்! நான் பெரும் பஞ்சை! பிறப்பு குலகோத்ரம் முதலியன விளங்கா விடுகதையாக விருக்கும் ஜாதிகெட்டவள்!! கொடிய ஸ்திரீகள் சதியாலோசனையால் பாபத் தொழிலில் புகுத்தப்பட்ட அனாதை!!! என் அருமை அப்பனே! நான் இன்றிரவு செய்த அல்ப விஷயங்களை மறந்துவிடும்! மனதில் வையாதேயும்!! என்னை உமது பெண்ணாகவே மதித்துவிடும்: இந்த அருமை

யான உறவில் முன்னரே ஒருத்தி யிருப்பாளானால் என்னை அவள் தங்கையாக விருக்க அனுமதி கொடுத்தே தீரவேண்டும். விடிவதற்குமுன் இந்நரக ஸ்தானத்தைவிட்டு நாய்போலக் கடல்கடந்து வேண்டுமானாலும் உம்மை தொடர்ந்து வருவேன். நீரே என் குரு, ரக்ஷகர், தகப்பன், தெய்வம், எல்லாம்: ஸஹாயம் நடத்தை ஒழுங்கு எல்லாவற்றிற்கும் நீரே எனக்குக் கதி. நீர் ஸாதாரணர் அல்ல என்பது விளங்கிவிட்டது. உம்மருகில் நான் எம்மட்டு: சிறு புழுவினும் கடையள். நக்ஷத்ரத்தருகிலுள்ள மின்மினிபோன்றவளல்லவா? காத்தருளும்! கருணைகூர்ந்து காத்தருளும் நாதா!' என்று கதறிவிட்டாள் ஜானகி.

ஜானகியின் ஆற்றல், ஆராமை, வாக்சாதுர்யம் எல்லாம் சேர்ந்து வாஸுதேவசாஸ்திரி மனதை உருக்கி கண்ணீர் பெருகும்படி செய்துவிட்டன. சுற்றுமிருந்த கற்சுவர்களுக்குக் கேட்கும் திறன் மாத்திரம் இருந்திருப்பின் அப்பொழுது கரைந்து உருகி மறைந்திருக்கும்: அவ்வளவு உருக்கமாக விருந்தது அந்தத் தருணம்! சாஸ்திரி கண்ணைத் துடைத்துக்கொண்டு ஜானகியை நோக்கினார். அவள் கண்ணருவியில் மூழ்கிக் கிடந்ததால் ஆழ்ந்த நீர் நிலையில் பிரதிபிம்பித்து சோபிக்கும் சந்திரன்போலிருந்தது அவள் முகம். 'என் கண்மணியே! உன்னை முதலில் கண்டபொழுது உன்னிடம் உண்டான பற்று இப்பொழுது ஆயிரமடங்கு ஓங்கிவிட்டது. ஸுகபூர்ணமான இந்த அறையில் இவ்வளவு கனிந்த மனமிருக்கும் என்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லையே!' என்றார்.

சாஸ்திரி மனமுருகி இவ்வாறு சொல்லி வாய்மூடும் முன் திறையை பரபரப்புடன் நீக்கிக்கொண்டு ஒருவன் வெளிப்பட்டான். 'அப்படிக் கூறிவிடாதேயுங்கள். இதனுள் இன்னும் ஒரு உருகித்தத்தளிக்கும் மனமும் உள்ளது. இந்தத்தேவமாதின் பெருந்தன்மையில் நூறிலொருபங்குகூட என்னிடமில்லையாயினும் தாபம் எனக்கு அதிகம்தான். மறந்துவிடும்! மன்னியும்!! ஹேப்ரபோ!!! எனக்கு ஊன்றி உணரும் சக்தியிருப்பதால் இக்குற்றம்செய்யலாகாதென்று இவளைவிடநன்றாய் நான் அறிந்திருக்கவேண்டுமாயினும், இப்பொழுதாவது என் நடத்தையை எண்ணி வெட்கி ஒடுங்கும் நிலைவந்துவிட்டது எனக்கு!!! நான்,கொடியன்,பாவி, மூடன்,உமது கடல்போன்ற கருணையே எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்! என்னைக் காத்தருளும், நாதா! இது முதல் நீரே எனக்குக் குரு; என்னைக் கரைவற்றும் கடன் உம்மைச் சேர்ந்தது' என்று கூறிக்கொண்டு ஓடோடியும் வந்து பரம்பொருளேயாகி நிற்கும் பரமபுருஷர் காலில் விழுந்து எல்லாம் மறந்து சரணம் புகுந்துவிட்டான்.

ஓம் தத்ஸத்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

சாந்தை அல்லது பொறுமையினிலை

2. ஒற்றியுரைத்த காதை

" தாதை தன்னினுந் தனையர் தன்னினு
மாதர் மென்மொழி மைந்தர்க டம்மினுங்
கோதில் கற்புடை யார்தங் கொழுநர்பாற்
காதல் கூர்ந்து களிமகிழ் வெய்துவார்."

சாந்தையும் உத்துல்லனும் மணமும் மலரும்போல் ஒருவர் மற்றொருவரது சாயைபோல் இணைபிரியாமல் விளங்கி வந்தார்கள். அவர்கள் உள்ளமும் கலந்தது. ஒருவருமறியாது தம்முள் கந்தர்வ முறையில் மணம் செய்துகொண்டார்கள். இது எத்தனை நாள் ரகசியமாக இருக்கக்கூடும்?

பிரபுன்னதனுக்கு இவ்விருவருடைய காதலைப்பற்றியாவது அதன் உயர்வைப்பற்றியாவது அல்லததன் உண்மைப் பெருக்கைப்பற்றியாவது தெரியாது. கார் இருள் மேகம்போல கறுத்தவர்ணமுடைய உத்துல்லன் இடம் சாந்தையின் மனம் செல்லும் என்று அவனால் எண்ண முடியவில்லை. ஓர் விஞ்சைய குலமகள் ஓர் அன்னியனை, வேறு மதத்தவனை, அதிலும் கறுப்பே உருவாக அமைந்தவனை, மணக்க இணங்க மாட்டாள் என்பது அவனுடைய திடநம்பிக்கை. இதற்கு அக்காலத்து விஞ்சைய மகளிர்களுடைய சுபாவமே இடங்கொடுத்தது. ஆதலால், தன் பெண் உத்துல்லனைக் காதலித்து மணந்திருக்கிறாள் என்ற விஷயம் காதில் எட்டியபொழுது அது நிச்சயமா யிருக்கும் என்று அவனால் நம்ப முடியவில்லை.

மௌர்யனாகிய உத்துல்லன் ஏதோ சாந்தையின் தலைக்கு மிளகு அரைத்து அவள் மனத்தைக் கெடுத்துவிட்டான் என்றே யவன் திடமாக நம்பினான். அதிலும் அயோக்ய புஞ்சன் மண்டையிலேற்றிய விஷயம் பிரபுன்னதனுக்கு கடுங்கோபத்தை யுண்டாக்கியது. அயோக்ய புஞ்சனுடைய உதவிக்குவந்த **ருத்திரகாமன்** * "ஐயா! இந்த நடுராத்ரியில் அழகிய உங்கள் மகள் யாருடன் சென்றாள்? கீழ்மகன் — கூலியாள்; — அந்தக்காமி மௌர்யன் தழுவச் செல்வதா? நான் விளையாடுகிறேன் என்று எண்ணாதீரும்; அதற்கு உமது வயதும் குணமும் தகுந்ததல்ல. உமது பெண்— உமது அனுமதி பெறாதிருக்கும் பக்ஷத்தில்—கொடுங்குற்றம் செய்திருக்கிறாள். தனது பேரழகு, செல்வம்,

* Roderigo

புத்தி இவையுடன் தனது தர்மத்தையும், ஓர் அந்நியன், தெருவில் போகும் ஒடுகாலியிடமா அவள் தத்தம் செய்வது? நன்று! உங்களுக்கு சந்தேஹமேன்? நேராக வாரும். இப்பொழுதவள் உமது வீட்டிலாவது அல்லது அவள் கன்னிமாடத்திலாவது இருந்தால் நான் உம்மை ஏமாற்றியதற்காக என்னை விதிப்படி, ராஜமுறைப்படி, கொடுமையாகத் தண்டியும். ஸத்யமாகச் சொல்லுகிறேன்" என்று உறத்துச் சொன்னான்.

பிரபுன்னதனும் தீவர்த்தி கொளுத்தி, தன் ஜனங்களுடன் தன் பெண்ணைக்காணச் சென்றான். அவள் இல்லாமையைக் கண்டான். கடுங்கோபங் கொண்டான். உத்துல்லனிடம் தான்கொண்ட சலத்தை சாதிக்க எண்ணிக் கத்தியும் கையுமாகப் புறப்பட்டான். அவனுக்குதவியாக அயோக்யபுஞ்சனும் நாட்டியமாட ருத்ரகாமனுடன் வந்தான். உத்துல்லனை தானனுப்பிய ஆட்கள் அழைத்துவர, பிரபுன்னதன் அவன்மேல் கத்தியை வீசும்படி மற்றவர்களுக் கேவினான். "நல்லவரே! பெரியவரே! கத்தியை உறையிலிருந்து எடுக்காதீரும். அதன் பிரகாசம் பனியால் கறையடையும். ஆயுதத்தைக்காட்டிலும் தமது வயது என்னையாளும். அதுவே உமக்குகந்தது" என்றுரைத்து உத்துல்லன் பிரபுவின் செயலைத் தடுத்தான்.

"ஓ! மடையா! கொள்ளைக்காரா! பித்தலாட்டக்காரா! எங்கடா என் பெண்ணை யடக்கிவைத்திருக்கிறாய்? அருவெறுக்கத்தகுந்தவனே! என் மகளை மயக்கிவிட்டாய்? வசியஞ்செய்துவிட்டாய்? சொக்குபொடியிட்டாய்? எந்த மந்திரக்கட்டால் என் செல்வக்குழந்தை, மெல்லிய உருவாள், வஞ்சனை என்பதை அறியாத அவள், உன் மாயவலையில் விழுந்தாளடா? அந்த மந்திரக்கட்டில்லாமலா அவள் தன்னை மணக்கவந்த செல்வக்காளையர்களை, இந்த நாட்டு புத்ரசிகாமணிகளையெல்லாம் மறுத்தாள். வெறுப்பே குடிகொண்ட இந்தக் கறுங்குரங்குபோன்ற உன்முகத்தை கண்டுநடுங்குவதை விட்டு, ஸந்தோஷத்தை யடையாமலிருப்பதைவிட்டு, யாவரும் ஏளனம் செய்ய, என்னுடைய ஆதரணையை விட்டு, கரிபூசிய உன் தோளைத் தழுவ மருந்தில்லாவிட்டால் அவள் மயங்குவளா? நீ பாழுஞ் சூனிய மந்திரங்களால் அவள் மனதைப் பாழாக்கி விட்டாய்? மருந்திட்டு அவள் மெல்லிய இளமையை நாசஞ் செய்தாய்? அவள் புத்தியை மந்திக்கும்படிச் செய்து அவளைக்கெடுத்தாய்? ஆ! கொடியாய்! வா; உன்னைச் சும்மா விடேன். உன் செயலை எண்ண என் மனம் குமுறுகிறது. வெதும்புகிறது. எல்லாம் ஸரிப்படுத்துகிறேன். உலகத்தை ஏமாற்றும் உன்னைச் சும்மாவிடலாகாது. செய்யத்தகாத செயல்களைச்செய்யும் உன்னை தக்கவிதம் சிக்ஷிக்கச் செய்கிறேன்" என்று ஊத்துக்கூவி கண் தீப்பொறி பறக்க பிரபுன்னதன் ராஜஸபைக்கு உத்துல்லனை அழைத்துப் போகும்படி வேலையாட்களை ஏவினான்.

தகாத காரியத்தை உத்துல்லன் செய்துவிட்டான் என எண்ணப்பட்டான். விஞ்சையர் நாட்டு சட்டங்களிற் கவன் மாறாக நடந்ததாகவும் எண்ணப்பட்டான். தகப்பனது அனுமதியைப் பெறாமல் ஒரு பெண்ணின் மனதை மயக்கத்தால் கெடுத்தவனாகவும் நினைக்கப்பட்டான். தன்னைக் காப்பாற்றி வர்த தலைவனுக்குபகாரம் செய்வதற்குப் பதிலாகப் பிரபுன்னதனது மகளின் மூளையை பிரமையில் படும்படிச் செய்து, அவனது உத்திரவு பெறாமல் அவளை உத்துல்லன் கைப்பற்றி, தன்னிஷ்டத்திற் குபயோகப்படும்படியாக வஞ்சித்ததாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டான். பிரபுந்நதனும் ராஜசபையில் தனது பெண்ணைக் கெடுத்த உத்துல்லனைப் பற்றி விசாரிக்கும்படியாக செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துக்கொண்டிருந்தான்.

இதே ஸமயத்தில் விஞ்சையருடைய் அரசாட்சியின் கீழிருந்த சிபிரத்தீவை* துருக்கிப்படைக் கவர்ந்ததாக ஸமாசாரம் ராஜாங்கத்திற் கெட்டியது. அப்படையைத் தாக்கி எதிர்க்கத்தகுந்த வீரன் உத்துல்லன் ஒருவனே என்று யாவராலும் கருதப்பட்டான். விதியின் வலிமையால் துருக்கிப் படையைத் தாக்கத்தகுந்த வீரனும், பிரபுன்னதனுடைய பெண்ணை மாயவழியில் களவாடிய குற்றவாளியாகியும், ஒரே சமயத்தில் கருதப்பட்டு உத்துல்லன் விளங்கினான்.

ராஜஸபை கூடியது; அங்கு துருக்கிப்படையின் எழுச்சியைப்பற்றிப்பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதே ஸமயத்தில் பிரபுன்னதன், உத்துல்லன், அயோக்ய புஞ்சன், ருத்ரகாமன் முதலியோர் நுழைந்தார்கள். உத்துல்லனைக் கண்டதும் துருக்கிப்படையைத்தாக்க அரசன் ஆணையிட்டு பிரபுன்னதனை வரவேற்றனன். அவனும் தான் பொறுக்கமுடியாத கஷ்டத்தை அடைந்திருப்பதாகச் சொன்னான்.

அரசன்.—என்ன? என்ன விசேஷம்?

பிரபுன்னதன்.—அந்தோ! என் பெண்!—அகோ! என் மகள்!

அரசனும், மந்திரித்தலைவர்களும்.— இறந்துவிட்டாளா?

பிரபு.—ஆம்! ஆம்! என்வரையும் அவள் அப்படித்தான். ஏன்னிடமிருந்தவள் களவாடப்பட்டாள்.

* Cyprus.

தவருக உபயோகப்படுத்தப்பட்டாள். மருந்து மாயம் மூலிகை எல்லா வகையினுலும் மயக்கிக்கெடுக்கப்பட்டாள். இயற்கையில் நல்லகுணமுடையவள். இவ்வளவு அநியாயமாக எப்படி நடக்கமுடியும். முட்டமா? குருட்டா? மந்தமா?—அது வொன்றுமில்லாதிருக்க மாயத்தால் அல்லாது இப்படி மயங்குமா? குட்டிச்சாத்தான் வித்தையில்லாமல் அப்படிக் கூத்தாடுமோ?

அரசன்.—அது யாரோ? இந்தக் கொடுஞ்செயலைப் புரிந்து உன்னிடமிருந்து உன் மகளைப்பிரித்து அவளையுங் கெடுத்தவன் யாராயிருந்தாலும்சரி; அவன் என்மகனே ஆனாலும் என்ன, நீயே சட்டத்தின் வாக்கியத்தின்படி என்னைச் சொல்லவேண்டுமோ, என்ன விதிக்கவேண்டுமோ அதைச் சொல், அதை தயை தாக்ஷண்யமில்லாமல் விதிக்க நான் சித்தமாயிருக்கிறேன்.

பிரபு.—தாங்கள் சொல்லியதற்கனந்தகோடி நமஸ்காரம். நீங்கள் இங்கு அழைத்திருக்கும் இம்மௌரியனே அவ்வாறு செய்தவன்.

அரசன்.—அதற்காக யாம் வியசனப்படுகிறோம். உத்புல்ல! நீர் ஏன்ன சொல்கிறீர்?

பிரபு.—சொல்லவேண்டியதென்ன இருக்கிறது. எல்லாம் அப்படித்தானே நடந்திருக்கிறது.

உத்துல்லன்.—பெருமையுடையவர்களே! தவறறியாத உத்தமர்களே! பொறுமை யுடையவர்காள்! எனது உத்தமத் தலைவர்காள்! குணத்தின் நிதிகளாக விளங்குபவர்களே! நான் இப்பெரியவருடைய மகளை அடைந்தது உண்மையே; நிச்சயம். அவளை நான் மணந்ததும் நிச்சயம். நான் செய்ததவறும், அதனுடைய மிகுதியும் அவ்வளவே; அதற்குமேல் கிடையாது. இதுதான் நான் இப்பெரியவர்க்குச் செய்த அபசாரம். எனக்குப் பேசவும் தெரியாது; உடைந்த சொற்கள் தான் சொல்லத் தெரியும். அமைதி என்கிற பதத்தைக்கூட நான் இதுவரையுங் கண்டதில்லை. இந்தக் கைகள் அன்றுமுதல் அவற்றின் செயல் முழுதையும் யுத்தகளத்திலேயே செய்திருக்கின்றன. சில நாளாகத் தான் அமைதி என்பதைக் கண்டிருக்கிறது. எனக்கிந்த வுலக விஷயங்களில் அநுபவமே கிடையாது. அதைப்பற்றிப் பேசினுல் யுத்தம் களம் இவைகளைப் பற்றி யல்லாமல் வேறு பேசச் சிறிதும் தெரியாது. ஆகையால் யான் என்னைப்பற்றி பேசுவதில் ரம்மியமுமிராது; சுகமுமிராது. ஆயினும் தங்களுடைய கனத்த பொறுமையின் ஆதரவால் என் காதலாகியக் கதையின் வழியை முற்றும் சொல்லுகிறேன். என்ன மூலிகைகள், என்ன மந்திரங்கள், என்ன மாயங்கள்—இவைகளால்தானே நான் அபசாரம் செய்திருக்கிறேன். இவைகளை நான் எவ்வாறு உபயோகித்து இந்தப் பிரபுவின் மகளை மயக்கினேன் என்கிறதை வரிசையாகச் சொல்லுவேன்.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

புதுக்கோட்டை, இரண்டாவது ஸ்ரீமார்த்தாண்ட வருஷாந்தா பொருட்காட்சி சபை.—கைத்தொழில், விவசாயம், படிப்பு இவைகள் சம்பந்தமான பொருட்காட்சி சபை ஒன்று புதுக்கோட்டையில் சென்ற டிசம்பர்மீ 21உ கூடிற்று. ஒருமாதமாகக் காட்சிப்பொருள் சபை திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. பொருட்காட்சி சபைமுடிவுபெறும் தினத்தன்று H.H. ராஜா அவர்கள் சபா நாயகராக வீற்றிருந்து தங்க மெடல்கள், வெள்ளி மெடல்கள், பித்தளை மெடல்கள் இவைகளையும், ரொக்கப்பணம் வெகுமதிகளையும் கொடுத்தார். பொருட்காட்சி சபை நிரம்ப திருப்திகரமாக இருந்தது. கால்நடைக்காட்சியும் ஏற்பட்டிருந்தது. உழவுத் தொழில், நெசவுத் தொழில், வளையல் செய்யும் தொழில் முதலிய தொழில் சம்பந்தமான பொருள்களும், பட்டுத் தொழில் தினுசுகளும் பாடசாலைகளில் நவீன முறைப்படி கற்பிக்கப்படுவதற்குச் சாதகமான பொருள்களும் பூமிகளுக்குப் போடவேண்டிய எருவுதினுசுகள் முதலியவைகளும் வைக்கப்பட்டிருந்தன தறிகளில் நெசவுத் தொழில் செய்யப்படும் விதம், நவீனத் தறிகளைக் கையாடும் விதம் ஆகிய இவைகள் பிரத்தியட்சமாய்க் காண்பிக்கப்பட்டன. சந்தையில் விவசாயக் கருவிகளைக் கொண்டுபோய் வேலைசெய்து பிரத்தியட்சத்தில் காண்பிக்கப்பட்டன. இவைகளைப் பார்த்து போகவேண்டுமென்று கிராமத்தார்களை வரவழைத்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகர்யங்களைப் பற்றி கவனித்துவந்தார்கள். பொருட்காட்சி சபையைப் பார்க்க வந்தவர்களின் சங்கியை 32,000; காட்சிப் பொருள்களின் சங்கியை 13,880 என்று கணக்கிடப்பட்டன. மைசூர், திருவாங்கூர், கொச்சி முதலிய சமஸ்தானங்களும், சமீபத்திலிருக்கும் திருச்சி ஜில்லாவும்; இந்தப் பொருட்காட்சி சபைக்கு பலவிதத்தில் உதவி புரிந்திருக்கின்றன. சென்னை கவர்ன்மெண்டார் இச் சபைக்கு பல சிறந்த காட்சிப்பொருள்களை இரவலாக அனுப்பி யிருந்ததல்லாமல், உபந்நியாசங்கள் செய்வதற்குத் தகுந்த நிபுணர்களையும் அனுப்பியிருந்தார்கள். இப்பொருட்காட்சி சபைக்குப் பல தேசங்களிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட பொருள்களுக்கு, சென்னை, தென்னிந்தியா ரெயில்வே அதிகாரிகள் குறைந்த சார்ஜைப் பெற்றுக்கொண்டு சகாயஞ் செய்திருக்கிறார்கள். வித்யாசம்பந்தமான சித்திரவேலைகள் பல ஸ்தலங்களி

விருந்தும் அனுப்டப்பட்டன. பொருட்காட்சி சம்பந்தமாய் பிரஸிடெண்ட் ம-ா-ா-ஸ்ரீ தர்மரங்க ராஜு அவர்களும் செக்ரிடெரி ம-ா-ா-ஸ்ரீ தியாகராஜஅய்யர் அவர்களும் ஸ்கூல் ஸுபரின்டெண்டெண்டு ம-ா-ா-ஸ்ரீ R. சீனிவாசய்யங்கார் அவர்களும், அவர்கள் இன்ஸ்பெக்டர் டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர் இவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தையும் ஊக்கமும் மெச்சத்தக்கதே. இவ்வித பொருட்காட்சி நாளுக்கு நாள் அபிவிருத்தியடைந்து வரவேண்டும் என்பதே எமது கோரிக்கை. ஏற்கனவே நம்முடைய பத்திரிகையில் பொருட்காட்சிகளின் உபயோகங்களைப்பற்றி சவிஸ்தாரமாய்ச் சொல்லியிருக்கிறோம். 10 நாள், காலை, மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் தக்க நிபுணர்களால், கல்வி, விவசாயம், கைத்தொழில் இவைகளைப்பற்றி சிறந்த உபந்நியாசங்கள், பற்பல நடந்தன. அவ்விடம் வந்திருந்த உபாத்தியாயர்கள் எல்லோரும் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியபடி, தமிழிலேயே உபந்நியாசங்கள் செய்யப்பட்டன.

*
* *

சென்னையிலிருந்து இரங்கூனுக்குச் செல்லும் கப்பல்.—சென்னையி லிருந்து இரங்கூனுக்குச் செல்லும் கப்பல்கள் பிரதி வியாழக்கிழமைகளிலும் மாலை நேரத்தில் சென்னைத் துறைமுகத்தைவிட்டுப் புறப்படும் வழக்கம் மாற்றப்பட்டு, வெள்ளிக்கிழமை தினம் பிற்பகல் புறப்படுவதை நேயர்களறிவார்கள். வெள்ளிக்கிழமைகளில் காலை 10-30 மணிக்கே இரங்கூன் கப்பல் புறப்பட்டுவிடுமென்றும் தபால் அனுப்புகிறவர்கள் சென்னை ஜெனரல் போஸ்டாபீஸில் போஸ்ட் செய்வதானால் அன்று காலை 8-30 மணிக்குள்ளாகவே போஸ்ட் செய்யவேண்டுமென்றும் தபால் அதிகாரிகள் அறிவிக்கிறார்கள்.

*
* *

துருக்கியின் விஸ்தீரணமும் ஜனசங்கியையும்.—யுத்த ஆரம்பத்திற்கு முன்னர் துருக்கிக்கு 6535 சதுர மைல் விஸ்தீரணமுள்ள நிலமும், 6 மிலியன் ஜனத்தொகையு மிருந்தன. ஆனாலிப்போது அங்கு 1,263,000 ஜனத்தொகைதா னிருக்கின்றது. பால்கன் கட்சியாரின் யுத்தசமாதான ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் துருக்கிக்கு 2,238 சதுரமைல் விஸ்தீரணமுள்ள நிலந்தான் கிடைத்தல்கூடும்.

*
* *

இரங்கூனிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் கப்பல்கள். வாரந்தோறும் இரங்கூனிலிருந்து சென்னைக்கு வரும் கப்பலானது பிரதி வெள்ளிக்கிழமையிலும் பிற்பகலில் இரங்கூனைவிட்டுப் புறப்படுமெனத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது இரங்கூன் ஐராவதி ஆற்றின் வெள்ளம் பெருகுவதையும் வடிவதையும் அநுசரித்து, கப்பல்களை நடத்தவேண்டியிருப்பதால் பிற்பகல் புறப்படுவதான ஏற்பாட்டை மாற்றி சீக்கிரம் சென்னைவந்து சேரும்படி செய்வதற்காக வெள்ளிக்கிழமைகளில் காலை 10-மணிக்குப் புறப்பாடு செய்யப்படுமென அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணய்யர் இறந்துபோனார்.—பிடில் வாத்தியத்தில் சம்பூர்ண ஞானம் அடைந்து தென்னிந்தியா வெங்கும் பிரக்யாதி பெற்ற திருக்கோடிகாவல் கிருஷ்ணய்யர், கும்பகோணத்திற் கடுத்த தம் சொந்த கிராமத்தில் இறந்துபோனதைக் கேட்டு விசனப்படுகிறோம். அவர் இறந்துபோனதில், சங்கீத சாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்திற்கு பெருத்த நஷ்டம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கொஞ்சம் நாளாக அவர் தேக அசௌக்கியமாக இருப்பினும், அதை வெளியே காட்டாமல் தம்முடைய தொழிலைத் தளர்ச்சியில்லாமல் நிறைவேற்றி வந்தார். இவர் தம்சொந்த முயற்சியால் சங்கீத வித்தையில் தேர்ச்சி யடைந்து, பிடில் வாத்தியத்தைக் கற்றுக்கொண்டு அதில் நிபுணரானார். அவர் இறந்ததைக்கேட்டு தென்னிந்தியாவில் அவரை அறிந்த அனைவரும் விசனப் படுகிறார்கள்.

*
* *

இரவு 8-மணிக்குப் போடப்படும் குண்டு.—இரவு எட்டுமணிக்கு சென்னை ஸெயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையில் போடப்பட்டு வந்த குண்டானது இனிமேல் சாச்வதமாக பிரதிதினமும் போடப்படுமென்பது உறுதியாய்விட்டது. சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் மேற்படி குண்டுபோடுவதின் செலவுக்காக 300-ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென கார்ப்பரேஷனைக் கேட்டிருந்ததற்கு கார்ப்பரேஷன் அத்தொகையைக் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டுவிட்டது.

*
* *

பம்பாய் கவர்னர் லார்ட் வில்லிங்டன்.—லார்ட் ஸைடன்ஹாமுக்குப் பிறகு, பம்பாய்க் கவர்னர் ஸ்தானத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் லார்ட் வில்லிங்டன் பி அண்ட் ஒ ஸ்டீமர் சைனக் கப்பலில் (P & O Steamer China) ஏறி அடுத்த ஏப்ரல் மாதம் 4-ந் தேதி பம்பாய் வந்து சேர்கிறாரெனப்படுகிறது.

*
* *

புதுக்கோட்டை ராஜா அவர்களுக்கு G. C. I. E. பட்டம் அளிக்கப்பட்டது.—புதுக்கோட்டை ராஜா அவர்களுக்கு G. C. I. E. பட்டம் கிடைத்திருக்கிறதைப்பற்றி ஜனங்கள் தங்களுடைய சந்தோஷத்தையும் ராஜவிசுவாசத்தையும் காண்பிப்பதற்காக டவுன் ஹாலில் கூட்டம் கூடினார்கள். ராஜா திவ்யாலங்காரத்துடனும் மிலிடேரி உடுப்புதரித்த தம் சகோதாருடனும் படைகள்சூழ ராஜ ஆடம்பரத்துடனும் டவுன் ஹாலுக்குவந்து சேர்ந்தார். அவரை வரவேற்று அவருக்கென்றேற்படுத்தி யிருந்த சிங்காசனத்தின் மீது உட்காரச் செய்தார்கள். அட்ரெஸ் வாசிக்கப்பட்டது. அதைக் கேட்டு ராஜா நிரம்ப சந்தோஷப்பட்டு அடியில் வருமாறு பேசினார்:—

"இன்று நீங்கள் காட்டிய ராஜ விசுவாசத்தைக் கண்டு மெச்சினேன். அசௌக்கியமாயிருந்த நான் தேக ஆரோக்கியம் செய்துகொள்ளுவதற்காக மேஞட்டுக்குப் புறப்பட்டு அங்கே வெகுகாலம் இருந்துவிடும்படி எனக்கு நேர்ந்தபடியால் அடிக்கடி உங்களைச் சந்தித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லலாம் என்று எனக்கிருந்த அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு இடமில்லாமற் போனதற்காக நான் விசனப்படுகிறேன். இப்பொழுது சமயம் வாய்த்திருக்கிறபடியால் சில வார்த்தை சொல்லுகிறேன். நம் ராஜ்ஜியம் சிறியதாக இருப்பினும், சகல விஷயத்திலும் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறதாகச் சொல்லக்கூடும். நாம் மற்ற சிறந்த ராஜ்யங்களில் நடந்துவரும் பலஉபயோகமுள்ள விஷயங்களை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அனுஷ்டித்து வரச் செய்யவேண்டும். நவீன நாகரிகத்துக்குத் தகுந்தபடி அப்போதைக்கப்போது சீர்திருத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதச் சீர்திருத்தங்களை செய்யும்படியாய் நீங்கள் வற்புறுத்தவேண்டும். உங்களுடைய சுகத்தைப்பற்றிக் கவனிப்பதே எனக்குச் சந்தோஷம். நீங்கள் உங்களுடைய குறைகளைத் தாராளமாக வெளியிடலாம். என்னுடைய தர்பார் கவுன்ஸிலர்கள் அதற்குவேண்டிய பரிகாரஞ்செய்யத் தயாராக இருப்பார்கள்,"

*
* *

ராஜகுடும்பச் செலவு.—பார்லிமெண்டார் நமது ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தியாருக்குக் குடும்பச் செலவிற்காக வருஷத்திற்கு 92,10,000 ரூபாய் கொடுத்து வருகின்றனர். இத்தொகையுள் 10,50,090 ரூபாய் சக்கரவர்த்தியார் தமது அன்னையாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

*
* *

பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தின் பெருக்கம்.—பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்தின் விஸ்தீரணம் 11,13,406,600 சதுர மயிலாம்; அதில் வசிக்கும் ஜனங்களின் தொகை 416,318,000 ஆம்; இத்தொகையில் இந்தியாவில் வரும் ஜனங்களின் தொகை 315,000,000 ஆம்.

*
* *

வங்காளத்தில் ஸபைகள்.—வங்காளத்தில் 52 மிலியன் ஜனத் தொகைக்கு 1000 சபைகளிருக்கின்றனவாம். இவை 50,000 பேருக்கு ஒரு சபை வீதமாக இருக்கின்றன. ஆனல் ஜர்மனியில் 2547 பேருக்கு ஒரு ஸபை யிருக்கின்றதாம்.

எலிமெண்டரி உபாத்தியாயர் சம்பளம்.—எலிமெண்டரி கிரேட் உபாத்தியாயர் வேலைக்கு வரப்பழகி வருகின்றவர்க்கு இதுகாறும் மாதமாதம் 9 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டுவந்தது. இனி 10½ ரூபாயாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கல்வியிலாக்கா டைரெக்டர் கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சிபார்சு செய்தனர்; அதனைக் கவர்ன்மெண்டார் அங்கீகரித்தனர்.

*
* *

இந்தியாவில் தபால்கள் பட்டுவாடா.—ஒவ்வொரு வருஷமும் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சுமார் 72 கோடி கடிதங்களும், 9½ கோடி பத்திரிகைகளும் தபால் மூலமாகச் செல்லுகின்றன.

*
* *

நெல் சாகுபடி.—சென்ற வருஷம் இந்தியாவில் 6,39,32000 எக்கர் நிலத்தில் நெல் சாகுபடி செய்யப்பட்டதென்று கணக்கெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

*
* *

ஆல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்தவர்.—சில தினங்கட்கு முன் பிலோவுகோ என்னும் ஓர் ஆகாயவிமானி தமது ஆகாயவிமானத்தில் ஸ்விட்ஸர்லாண்டு தேசத்திலேறி, ஆல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்து அதன் தெற்குப்பக்கத்தில் 25 நிமிஷத்தில் வந்திறங்கினர். ஆல்ப்ஸ் மலையென்பது ஏறக்குறைய இமயகிரிபோன்றதாம். அவர் ஆல்ப்ஸ் மலையை ஆகாயவிமானவாயிலாகக் கடந்து பிழைத்திறங்கியது அருமையினும் அருமையாம். முயன்றால் முடியாதது ஒன்றுமில்லை.

*
* *

ஜப்பானில் ரயில்பாதைகளும் கப்பல்களும்.—இப்போது ஜப்பான் தேசத்தில் 5000-மைல் ரயில்பாதை யிருக்கின்றது. 1100-புகைக்கப்பல்களும், 3500 பற்பல வகையான கப்பல்களுமிருக்கின்றன.

*
* *

ஜப்பான் புதிய சக்கிரவர்த்தியின் முடி சூட்டு.—ஜப்பான் புதிய சக்கிரவர்த்தியின் முடிசூட்டு அடுத்த வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில் கயாடோவில் (Kyoto) நடக்கப்போகிறதென்றும், 22 அன்னிய தேசங்களின் பிரதிநிதிகள் அம்மகோற்சவத்துக்கு வந்திருப்பார்களென்றும், சர்வதேச மகுடாபிஷேக முறைகளையும் சிற்சில அமிசங்களில் ஒத்திருக்கும் மகுடாபிஷேக முறைகளை யனுசரித்து அம்முடிசூட்டு மகோற்சவம் நடத்தப்படுமென்றும் ஜப்பான் டைம்ஸ் பத்திரிகை கூறுகிறது

சென்னை ராஜதானியில் பிரசுரமாகும் சமாசாரப் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும்.—சென்னை ராஜதானி முழுவதிலும் 1911-12-ம் வருஷத்தில் (சுதேச ராஜ்யங்களும் சென்னை ராஜதானியில் பிராஞ்சுக்காரருக்குச் சொந்தமான நாடுகளும் சேர்ந்து) பிரசுரமாகும் சமாசாரப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் இவைகளின் மொத்தம் 387. அதற்கு முந்தின வருஷத்தில் 385.

*
* *

புதிய தலைநகரம்.—டெல்லியைப் புதிய தலைநகரமாகச் செய்யும் பொருட்டு கட்டப்படும் கட்டிடங்கள் இந்தியச் சிற்பசாஸ்திரத்தை யனுசரித்தனவாயும் இந்தியச் சிற்பசாஸ்திரிகள் தங்களுடைய வேலைத் திறத்தைக் காட்டக் கூடியனவாயும் இருந்தால், க்ஷீண திசை யடைந்திருக்கும் இந்திய சிற்ப சாஸ்திரத்தைத் தைரியப்படுத்துவதாகு மென்று இங்கிலாந்திலுள்ள ஆங்கிலேய பெருமாட்டிகளிலும் பிரபுக்களிலும் சிலர் சேர்ந்து கையெழுத்திட்டு, இந்தியா மந்திரி லார்டு க்ரூவுக்கு ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பிக்கொண் டிருக்கிறார்கள். புதிய தலை நகரம் கட்டப்படுவதில் எவ்வித முறை அனுஷ்டிக்கப்படு மென்பது தீர்க்காலோசனை செய்து தீர்மானிக்கப்பட வேண்டுமென அந்த மெமோரியலில் குறிப்பிடப்பட் டிருக்கிறது. இந்தியாவில் தாஜ்மஹால், அக்பர், ஷாஜிஹான், முதலானவர்களின் அரண்மனைகள் முதலியன என்றைக்கும் வெகு அழகாய்க் காணப்படுகின்றன வென்பதையும், 2000 வருஷங்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள் யாதொரு பின்னங்களுமின்றி என்று மழியாதவிதமாய்க் காணப்படுகின்றன வென்பதையும் எடுத்துக் காட்டி இவைகளை யெல்லாம் நன்கு யோஜித்து சரியான முறையை அனுஷ்டிக்கத் தவறக்கூடாதென்றும் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

*
* *

எழும்பூர் கவர்ன்மெண்ட் விதவாச்ரமம்.—இப்பெயர்புனைந்த ஹோம் ஒன்று ஸ்தாபித்திருப்பது நமது நேயர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். பிராமண பால்ய விதவைகளைப் படிப்பித்து முன்னுக்குக்கொண்டுவந்து அவர்கள் கௌரவமாய் ஜீவிக்க வழிகாட்டும்பொருட்டு நமது காருண்ய கவர்ன்மெண்டார் இந்த ஹோம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதில் வந்துசேரும் விதவைகளுக்கு சாப்பாடு இனாமாயிருப்பதுடன் ஒவ்வொருவருக்கும் மற்றச் சில்லரைச் செலவுகளுக்காக ரூ 3 கொடுக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது இந்தஹோமில் 9-வயது முதற் 19வயதுவரை ஒன்பது விதவைகள் இருக்கிறார்கள். ஹோமிலிருப்பவர்கள் மிகச்சந்தோஷமாகத் தம் வீட்டிலிருப்பதைவிட அதிக சௌகரியங்களை அடைந்திருக்கிறார்கள். எல்லாரும் எழும்பூர் உபாத்தியாயினி பாடசாலையில் படித்துவருகிறார்கள். வீட்டில் சமஸ்கிருதம் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். இவ்விதசௌகரியங்களையும் ஹோமிலிருக்கும் விதவைகளின் மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கையையும் பார்த்தால் இவ்விதஹோம் இருப்பதே பலருக்குத் தெரியாதென எண்ணவேண்டி யிருக்கிறது. இச்சமயத்தை இழக்காமல் நமது மித்ரர்கள் தம் தம் உறவினரானவும் சிநேகரானவுமான பால்ய விதவைகளை ஹோமில் சேர்த்துப்படிப்பித்து அவர்கள் தம் வாழ்நாட்களைக் கௌரவமாகவும் சந்தோஷமாகவும் கழிக்கும்படிசெய்தல் அவர்களுக்கும் நமது ஜன சமூகத்திற்கும் நலம்.

*
* *

கொசுக்கடிக்கோர் உபாயம்.—கொசுக்களுக்குச் சிவப்பு நிறம் வெகு பிரியமாம். மஞ்சள் நிறம் அவைகளுக்கு அருவருப்பு. சாதாரண இருட்டிலுங்கூட நிறங்களின் வித்தியாசத்தை அறியக்கூடிய சக்தி, கொசுக்களுக்குண்டு. ஆகவே நித்திரை செய்யும்போது மஞ்சள்நிற உடுப்புகளை உபயோகித்தால் கொசு கிஞ்சித்தும் தொந்தரவு செய்யாதாம்.

*
* *

ராயல் கமிஷன்.—இக்கமிஷன், முதலில் சென்னையில் சென்ற மாதம் 8-ந் தேதி கூடி 18-ந்தேதியோடு முடிவுபெற்றது. இது 10 நாள் விசாரணை செய்ததில், 9 நாள் பகிரங்கமாகவும், ஒரு நாள் சென்னைக் கவர்ன்மெண்டாரை அந்தரங்கமாகவும் விசாரணை செய்தது. அப்போது 19 உத்தியோகஸ்தர்களும், 23 உத்தியோகஸ்தரல்லாதவர்களும், ஆக 42 பேர் விசாரணை செய்யப்பட்டனர். அவர்களுள், ஐரோப்பியர் 10, இந்துக்கள் 31, இந்தியரல்லாதவர் 1, பத்து ஐரோப்பியர்களுள், உத்தியோகஸ்தர் 6, உபாத்தியாயர் 1, பாதிரி 1, வர்த்தகர் 1. 31 இந்துக்களுள், உத்தியோகஸ்தர் 10, உபகாரச்சம்பளம் பெறுபவர் 3, லாயர்கள் 6, பத்திராதிபர் 3, தேசாபிமானிகள் 2, டாக்டர் 1, உபாத்தியாயர் 1, வர்த்தகர் 1, ஜமீன்தார் 1, வியவசாயி 1. இவர்களுள், பிராமணர் 19, பிராமணரல்லாதவர் 7, மகம்மதியர் 2, கிறிஸ்தவர் 3. சாட்சிகளுள் 24 பேர் பட்டம் பெற்றவர்கள், 17 பேர் சட்டசபை அங்கத்தினர்களா யிருந்தவரும் இருக்கின்றவர்களுமாவர். மேலும் அவர்களுள் 32 பேர் யூனிவர்சிட்டியில் உயர்தரக் கல்விப்பட்டம் பெற்றவராவர். அவர்களுள், 15 பேர் இங்கிலாந்தில் அல்லது இந்தியாவில் பாரிஸ்டர் அல்லது வக்கீல் அந்தஸ்து பெற்றவர்.

சிவப்புவர்ண விசேஷம்.—சிகப்பு வர்ணமுடைய வஸ்திர மூலமாய்ச் சூரிய கிரணத்தின் உஷ்ணம் ஊடுருவிச் செல்வதில்லை. வெயிலிற் போகும் ஜனங்களும் குதிரைகளும் தலைக்காப்பாகச் சிகப்பு வஸ்திரம் தரித்தல் நலமாம்.

*
* *

விக்கிரகங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.—நெல்லூர் முனிசிபாலிடியின் தண்ணீர் வசதியின் பொருட்டு நீர்நிலையொன்று கட்டுவதற்காக, பெண்ணையாற்றில் ஆழமுண்டுபண்ணுவதற்காக முனிஸிபல் கண்டிராக்டர்களின் வேலைக்காரர்கள் தோண்டுகையில் வெகு அழகாய் வார்க்கப்பட்ட விக்ரகங்கள் அகப்பட்டனவாம். விக்ரகங்களனைத்தும் சைவ சின்னங்களுடையனவாம். பரமசிவம் பார்வதி விக்ரகங்கள் ஒரு கஜத்திற்குமேல் உயரமாயும், கொஞ்சங்கூட பின்னமில்லாமலும், வெகு விசித்திரமான வேலைப்பாடுள்ளனவாயுமிருக்கின்றனவாம். நாலடி உயரமுள்ள குத்துவிளக்குகளும் கோவில் கைங்கரியத்திற்குரிய சாமான்களும் அகப்பட்டனவெனத் தெரிகிறது. இவைகளனைத்தும் மணலில் சொற்பஆழத்தில் புதைந்து கிடந்தனவாம் மகம்மதியர்களின் படையெடுப்புக்காலத்தில் அவர்களுக்குப் பயந்து ஹிந்துக்களால் புதைக்கப்பட்டனவாயிருக்கலாமென எண்ணப்படுகிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் தற்போதை இடத்திற்குச் சிறிது தூரத்திற்கப்பால் மண்ணால் மூடப்பட்டிருந்த கோவிலொன்று வெளிப்படுத்தப்பட்டதாம். ஆகவே, அக்காலத்தில் மகம்மதிய கொள்ளைக்காரர்கள் கையில் விக்ரம் உடைபடாமல் காப்பாற்றப்பட வேண்டியதின் நிமித்தம் இப்படிக் கொஞ்சதூரத்திற்கப்பால் புதைக்கப்பட்டனவென ஜனங்கள் எண்ணுகிறார்கள். மேற்படி விக்ரகங்கள் முற்காலத்திய சிற்பிகளுக்குத் தங்களுடைய கப்பங்களைக் கட்ட வந்து நிற்பனபோல் நிற்கின்றனவென ஹிந்துப் பத்திரிகைக்கு ஒரு நிருபர் எழுதுகிறார். அவைகள் தற்போது தாலூக்காக் கச்சேரியில் கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. டிஸ்டிரிக்ட் மாஜிஸ்டிரேட்டின் உத்தரவின்பேரில் மேற்கொண்டு தோண்டும் வேலையும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதாம்.

*
* *

சென்னை கவர்ன்மேண்டும் வித்யா இலாகா டைரெக்டரும்.—சென்னை ராஜதானிப் பொதுஜனப் படிப்பின் அபிவிருத்தியைக் கருதி இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் எற்கெனவே சாங்கிஷன் செய்திருக்கும் தொகையுடன் இன்னும் 25000-ரூபாய்-சேர்த்து வருஷா வருஷம் கொடுத்துக்கொண்டு வருவதாக சாங்க்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை எவ்விதம் பிரயோஜனப்படுத்தி வரப்படும் என்ற விஷயத்தைச் சீக்கிரம். தெரிவிக்கும்படியாய் சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் வித்யா இலாகா டைரெக்டரைக் கேட்டுவிட்டிருக்கிறார்கள்.

எலிமெண்டரி ஸ்கூல் தோட்டங்களுக்குக்கிராண்டு

எலிமெண்டரி ஸ்கூல் தோட்டங்களின் அபிவிருத்திக்காக சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட 10,000 ரூபாய் கிராண்டுத்தொகையை சென்னை ராஜதானியைச் சேர்ந்த அடியிற்கண்ட டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு, முனிசிபாலிடிகளுக்கு வித்தியா டைரெக்டர் அடியிற்கண்ட தொகையைப் பகிர்ந்து கொடுத்திருக்கிறார் :—

		ரூபா
1	கஞ்சம்	... 400
2	விசாகப்பட்டணம்	... 400
3	கோதாவரி	... 400
4	கிருஷ்ணா	... 350
5	குண்டூர்	... 400
6	நெல்லூர்	... 400
7	பல்லாரி	... 450
8	அனந்தபுரம்	... 400
9	கடப்பை	... 400
11	கர்நூல்	... 400
11	செங்கல்பட்டு	... 400
12	நீலகிரி	... 350
13	கோயமுத்தூர்	... 400
14	சேலம்	... 400
15	வட ஆற்காடு	... 400
16	சித்தூர்	... 400
17	தஞ்சாவூர்	... 450
18	திருச்சினப்பள்ளி	... 400
19	தென் ஆற்காடு	... 400
20	ராமநாதபுரம்	... 600
21	மதுரை	... 250
22	திருநெல்வேலி	... 450
23	மலையாளம்	... 600
24	தென் கன்னடம்	... 400
25	பெஜவாடா முனிஸிபாலிட்டி	... 70
26	முசலிப்பட்டணம் முனிஸிபாலிட்டி	... 30
	மொத்தம்	ரூ. 10,000

இதை கவர்ன்மெண்டார் ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள்.

*
* *

ஓர் நவீன கடியாரம்.—ஐரோப்பாவிலுள்ள ஜெனிவாஎன்னும் பட்டணத்திலிருக்கும் கெடியாரக் கம்பெனிக்காரர் ஒரு முகத்திற்குள் கடுகளவு சன்மானமுள்ள ஓர் நவீன கடியாரம் செய்வித்திருப்பதாகவும் அது செய்து முடிக்க 15 நாள் பிடித்ததாகவும் ஒரு பத்திரிகை கூறுகின்றது. அதற்கு அவர்கள் கூறும் விலை 1200 பவுன்.